

ผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

โดย
นางสาวณัชชา อ่อนสัมพันธุ์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผนก ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผนก ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

EFFECT OF PROBLEM-BASED LEARNING ON THE COMMUNICATIVE
ENGLISH SPEAKING SKILLS FOR UNDERGRADUATE STUDENTS

By

MISS Natcha ONSAMPANT

A Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2019

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	ผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
	เพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต
โดย	ณัชชา อ่อนสัมพันธ์
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ แผนก ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีดา โฆษิตชัยวัฒน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับการอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีดา โฆษิตชัยวัฒน์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์)

58254319 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ทักษะการพูด, ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

นางสาว ณัชชา อ่อนสัมพันธ์: ผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 081 102 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English Skills Development) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ทำการทดลองโดยผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ นำเสนอปัญหา ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา เสนอแนวทางแก้ไข ปัญหา และ สรุปความรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับมาก

58254319 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : Communicative English / Speaking Skills / Problem-based Learning

MISS NATCHA ONSAMPANT : EFFECT OF PROBLEM-BASED LEARNING ON THE COMMUNICATIVE ENGLISH SPEAKING SKILLS FOR UNDERGRADUATE STUDENTS

THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR SUNEETA KOSITCHAIVAT, Ph.D.

The purposes of this research were: 1) to compare the students' Communicative English Speaking Skills of undergraduate students, before and after using a Problem-based learning; 2) to survey the student's satisfaction toward Problem-based Learning. The sample, selected by a simple random sampling technique, comprised the 35 undergraduate students who attended 081 102 English For Everyday Use course, during the first semester of academic year 2019. The research instruments were: 1) Problem-based Learning lesson plans; 2) direct test of Communicative English Speaking Skills; 3) a satisfaction assessment of students toward Problem-based Learning questionnaire. The experiment was conducted by the researcher managing the learning according to the Problem-based Learning lesson plans which is divided into 4 steps; 1) presenting the problem 2) analyzing the problem 3) suggesting the solutions and 4) summarizing. The statistics used in data analysis were mean, standard deviations and t-test dependent paired sample group.

The findings were as follows:

1. The student's communicative English speaking skills after studying problem-based learning was significantly higher than before at the .05 level.
2. The students' satisfaction toward problem-based learning were at a good level.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระนี้ ประสบผลสำเร็จลุล่วงไปได้เป็นอย่างดีด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา ไชยชัยวัฒน์ อาจารย์ ดร.สรณบดีรินทร์ ประสารทรัพย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร. วิภาดา ประสารทรัพย์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำตลอดจน ช่วยหาแนวทาง แก้ไขปรับปรุงงานวิจัยฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์อย่างที่สุด

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. รินทร์ ชีพอรณีย์ อาจารย์ธิดารัตน์ เขตุน และอาจารย์จิตามาศ เกษมสุข ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย รวมถึงคำแนะนำและแนวทางในการปรับปรุง เครื่องมือวิจัยให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ขอขอบคุณอาจารย์ Troy Alan Parris และ Olivia Angelique Parris ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบเนื้อหาและการใช้ภาษาที่ใช้ในเครื่องมือวิจัยให้มีความกลมกลืนและเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์เมธา หมื่นประเสริฐ และ อาจารย์ศิรินันท์ เอื้อนโธสงค์ ที่กรุณาเป็นกรรมการให้คะแนนสอบ (Inter Rater) ก่อนเรียนและหลังเรียนในการเก็บข้อมูลของผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสำเร็จ คุณแม่ปราณี อ่อนสัมพันธุ์ และคุณป้าสุคนธ์ เย็นกาย รวมทั้งขอขอบคุณพี่น้องทุกคนที่คอยสนับสนุนให้คำแนะนำ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ทำการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่คอยกระตุ้น ตักเตือนและให้กำลังใจกันเสมอมา

ณัชชา อ่อนสัมพันธุ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
คำถามการวิจัย.....	8
สมมติฐานงานวิจัย.....	8
ขอบเขตการวิจัย.....	8
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย.....	9
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	10
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
1. หลักสูตรรายวิชาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.).....	13
2. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	13
2.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	14
2.2 หลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	17
2.3 ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	20

3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	23
3.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ	23
3.2 ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	24
3.3 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	25
3.4 การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	27
4. การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning).....	36
4.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน.....	36
4.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน	39
4.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน	41
4.4 บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน	48
4.5 การประเมินผลการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน	50
5. ความพึงพอใจ	53
5.1 ความหมายของความพึงพอใจ	53
5.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	54
5.3 การประเมินความพึงพอใจ.....	55
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
6.1 งานวิจัยในประเทศ.....	56
6.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	56
6.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน	58
6.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	62
6.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	62
6.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน	64
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	67
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	67

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	68
ระยะเวลา	68
รูปแบบการวิจัย	68
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	69
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	69
วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	78
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน.....	81
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน.....	84
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	87
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	87
วิธีดำเนินการวิจัย	88
สรุปผลการวิจัย.....	88
การอภิปรายผล	89
ข้อเสนอแนะ	94
ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้.....	94
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	95
รายการอ้างอิง	96
ภาคผนวก.....	107
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย รายชื่อคณะกรรมการให้คะแนนการ ทดสอบ (Inter-Raters).....	108
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศช่วยตรวจสอบการใช้ภาษาในเครื่องมือวิจัย	109

ภาคผนวก ข	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	111
ภาคผนวก ค	แผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน และบทเรียนแบบปัญหาเป็นฐาน	123
ภาคผนวก ง	ตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	154
ภาคผนวก จ	แบบสอบถามความพึงพอใจ.....	177
ภาคผนวก ฉ	หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ หนังสือขอตกลงเครื่องมือวิจัย และหนังสือขอความ อนุเคราะห์เก็บข้อมูล.....	181
ประวัติผู้เขียน.....		188

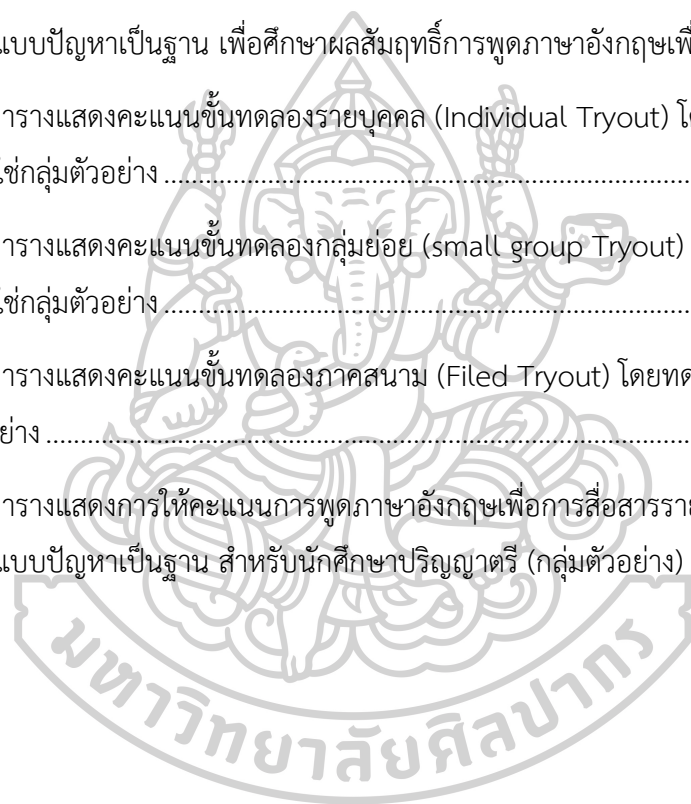

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	เกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ Clark (1972) ...	30
ตารางที่ 2	เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Oller (1979).	31
ตารางที่ 3	แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Heaton (1997).....	33
ตารางที่ 4	แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบปัญหาเป็นฐาน	34
ตารางที่ 5	การวิเคราะห์และสังเคราะห์ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน.....	46
ตารางที่ 6	หัวข้อบทเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบปัญหาเป็นฐาน (PBL).....	69
ตารางที่ 7	การเปรียบเทียบหัวข้อบทเรียนจากหนังสือแบบเรียน Worldlink book 3 (Nancy Douglass and James R. Morgan, 2016) และหัวข้อบทเรียนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน	71
ตารางที่ 8	ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ.....	74
ตารางที่ 9	กำหนดการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562.....	79
ตารางที่ 10	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายบุคคล ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	82
ตารางที่ 11	ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการทดสอบ t แบบจับคู่.....	83
ตารางที่ 12	ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน	84
ตารางที่ 13	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	112

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	115
ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	116
ตารางที่ 16 ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน (Inter-raters Reliability) คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	118
ตารางที่ 17 ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	118
ตารางที่ 18 ตารางแสดงคะแนนขั้นทดลองรายบุคคล (Individual Tryout) โดยทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง	119
ตารางที่ 19 ตารางแสดงคะแนนขั้นทดลองกลุ่มย่อย (small group Tryout) โดยทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง	119
ตารางที่ 20 ตารางแสดงคะแนนขั้นทดลองภาคสนาม (Filed Tryout) โดยทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง	120
ตารางที่ 21 ตารางแสดงการให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายบุคคล โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี (กลุ่มตัวอย่าง)	121

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมโลกอย่างรวดเร็วเป็นสังคมของศตวรรษที่ 21 มีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการสื่อสารเป็นแบบก้าวกระโดด ก่อให้เกิดการติดต่อสื่อสารถึงกันแบบไร้พรมแดน เป็นยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) เป็นแนวโน้มโลก (Global trends) ที่มีลักษณะวิวัฒนาการแบบไร้พรมแดน มีพลังแห่งการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงที่จับต้องได้ ทำให้บุคคลสามารถติดต่อถึงกันทั่วโลก (สำเร็จ อ่อนสัมพันธุ์ 2561) ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศอันทันสมัยสามารถค้นหาหาข้อมูลที่ต้องการได้อย่างสะดวกและรวดเร็วด้วยระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ประเทศไทยจึงต้องปรับแผนยุทธศาสตร์สู่ประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0) ที่เป็นโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันโดยรัฐได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “ValueBased Economy” หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม การจัดการ การศึกษาในปัจจุบัน มุ่งเน้นการสร้างทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) โดยครอบคลุมทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ทักษะด้านศีลธรรมจรรยาบรรณ และ ทักษะภาษาต่างประเทศ ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมและผลผลิตใหม่ ๆ การใช้เทคโนโลยีและ ข้อมูลข่าวสารเป็นตัวขับเคลื่อน และคนไทยในยุคนี้จำเป็นต้องมีทักษะความเป็นนานาชาติ (Internationalization Skills) อันเป็นความรู้ความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมโลกที่เชื่อมโยงถึงกันได้ (สมบัติ คชสิทธิ์, จันทน์ อินทรสุด และธนกร สุวรรณพฤต, 2560) ทำให้คนในสังคมต้องปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีมีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายขึ้น และนำเทคโนโลยีนั้นมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับองค์กรและประเทศชาติ ตลอดจนช่วยเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับอาณาประเทศในเวทีโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่โลกมีการติดต่อถึงกันอย่างรวดเร็วแบบไร้ขีดจำกัด มีการใช้ภาษาสากล โดยเฉพาะภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารกันอย่างกว้างขวาง เป็นภาษากลางของมนุษยชาติที่สำคัญภาษาหนึ่งของโลก ภาษาอังกฤษ (English) จัดเป็นภาษาที่คนนิยมใช้มากที่สุดในโลก (ECC Language Institute: Online) อาจกล่าวได้ว่าในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง คือ ภาษานานาชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญต่อสังคมโลกในศตวรรษที่ 21 เป็น

ภาษาสากลที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันในการเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงแหล่งข้อมูลการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้โดยใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้แก่ การฟัง พูด อ่าน เขียน ควบคู่ไปกับการใช้ทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตของเด็กในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นทักษะสำคัญ 7 ประการคือ 1) ทักษะด้านเทคโนโลยี 2) ความสนใจใคร่รู้ 3) มีจินตนาการด้านการคิดเชิงธุรกิจ 4) การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา 5) ความคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรม 6) ทักษะการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมและมีความสนใจต่อโลก และ 7) ทักษะในการสื่อสารและการมีส่วนร่วม (ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน, 2557; ทิศนา แหมมณี 2557) ดังนั้นเด็กไทยต้องมีทักษะการคิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหาเป็น รู้เท่าทันสื่อมีคุณธรรมและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ด้วยเหตุนี้คนทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต โดยเฉพาะอาเซียนที่ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็น “working language” ของทุกคนในอาเซียนที่ทำงานร่วมกันเป็นเครือข่ายประชาสังคมอาเซียน แสวงหาโอกาสทางการศึกษาในอาเซียน ทุกคนจึงต้องเรียนรู้ และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น (FMPC English, Online)

แนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (English as a Second Language or English as a Foreign Language) ทั่วโลกในปัจจุบัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะทางการสื่อสาร (Communicative Competency) การจัดการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นให้ ผู้เรียนภาษาสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสังคมโลกได้จริง พัฒนาผู้เรียนภาษาให้มีความรู้หลักภาษา (Form) ควบคู่กับการใช้ภาษาสื่อสาร (Use) ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ การคิดวิเคราะห์ (Analytical Thinking) การคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) ทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving) และการทำงานร่วมกันเป็นทีม (Collaboration and Team Work) เพื่อทำกิจกรรมหรือชิ้นงานให้สำเร็จ ช่วยให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้และทักษะภาษาที่ใช้ในสถานการณ์สื่อสารจริงที่สอดคล้องกับความจำเป็นในสังคมปัจจุบัน (สมบัติ คชสิทธิ์, จันทนี อินทรสุต และธนากร สุวรรณพฤติ, 2560) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่าง ๆ (อารีรักษ์ มีแจ้ง และคณะ, 2554; Dolati and Mikaili, 2011) ทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และเข้าใจวิถีทัศน์ของชาติอื่น ๆ (กาญจนา ชาตตระกูล, 2551; Manivannan, 2006) ดังนั้นการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าและทัดเทียมกับนานาประเทศจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ต้องพัฒนาศักยภาพของประชากรให้มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษอาจกล่าวได้ว่าการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของ

ประชากรในประเทศใด จะส่งผลให้ประเทศนั้น ๆ สามารถสร้างศักยภาพที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาประเทศ (Wannapok, 2004)

กระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาของประเทศจึงได้มีนโยบายให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้น โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา และกำหนดเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงการมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมไทย เพื่อถ่ายทอดออกสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเชิงบูรณาการให้ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน (อารีรักษ์ มิแจ้ง และ สิริพร ปาณาวงษ์, 2553) การสอนให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการแสดงออกทางภาษาและฝึกคิดเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ควรจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาเหล่านั้นในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่องทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจในภาษาอังกฤษและนำไปต่อยอดในการแสวงหาความรู้ ตลอดจนสามารถฝึกฝนด้วยตนเองได้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2550: 245) แต่ถึงแม้ว่าในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการที่รัฐบาลจะจัดการศึกษาภาคบังคับให้ทุกคนต้องเรียนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดให้มีการเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา (อรพรรณ วีระวงศ์, 2554) แต่กระนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็ยังมีปัญหามาโดยตลอดส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง (บุบผา อยู่ทรัพย์, 2555) แต่เด็กไทยจำนวนมากก็ยังไม่สามารถสื่อสารด้วยการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาในเวลาต่อมาเนื่องจากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐาน (Prapphal, 2001)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษถูกกำหนดให้เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552: 1) ซึ่งมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ 4 สาระ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ซึ่งทั้ง 4 สาระมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ

สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษา ต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคม โลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (สำนัก วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552: 1-2) ดังนั้น การจัดการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน จึงเน้น ให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ซึ่งจำเป็นต้องฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ไป พร้อม ๆ กัน เพื่อให้สามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง และเหมาะสม กับสถานการณ์ต่าง ๆ

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทย ยังมีข้อจำกัดในการจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากบริบทของคนไทยที่มีพื้นฐานการเรียนรู้แบบท่องจำมากกว่าการฟัง พูด มีครู เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และนักเรียนนั่งฟังโดยไม่มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ (Wall, 2005:34) เพราะเป็นการเรียนเพื่อสอบให้ผ่าน ผู้สอนเน้นการใช้ไวยากรณ์มากเกินไป จึงไม่คำนึงถึงการนำไปใช้จริง ในการทำงานในอนาคต และทำให้ไม่เอื้อต่อผู้เรียนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ดังจะเห็น ได้จากผลคะแนนจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test: O-NET) ปีการศึกษา 2560 พบว่า คะแนนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ย 28.31 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษา แห่งชาติ, 2560) ซึ่งมีผลคะแนนสอดคล้องกับผลการจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในปี ค.ศ. 2018 โดยสถาบัน Education First (EF) สถาบันการสอนภาษาอังกฤษระดับโลก ทำการวิเคราะห์ ข้อมูลทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักจำนวน 88 ประเทศ ทั่วโลก พบว่าประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 64 ได้ 48.54 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 ซึ่งอยู่ใน เกณฑ์ต่ำ(EF Education First, 2018) เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับรายงานผลคะแนนการทดสอบวัด มาตรฐานภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (The Test of English as a Foreign Language: TOEFL) ในปี ค.ศ.2016 แบ่งเป็นรายด้านของผู้เข้าทดสอบชาวไทย พบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านการพูดและ การอ่านอยู่ในระดับต่ำที่สุดใน 4 ทักษะ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19 (TOEFL, 2016, อ้างถึงใน จิกามาศ เกษมสุข 2559) รวมถึงผลคะแนนเฉลี่ยการสอบโทเฟิล (TOEFL) ของนักเรียนไทยมีค่าเท่ากับ 450 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าประเทศลาวและกัมพูชา ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 500 คะแนน และประเทศ มาเลเซียและสิงคโปร์ มีค่าเฉลี่ยสูงถึง 550 คะแนน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) จากข้อมูลข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า ความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยทั้งในระดับมัธยมศึกษา และอุดมศึกษาศึกษาควรได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างจริงจัง

การเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีหลักการ คือสอนให้เกิดการเรียนรู้ และมีเจตคติที่ดี มีเนื้อหาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ใช้กิจกรรมทางภาษาเป็นเครื่องมือในการฝึกโดยยึด ผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญที่สุด เพราะการพูดเป็นวิธีการติดต่อกับ

สะดวกและง่ายกว่าวิธีอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ระหว่างบุคคล (ศิริพันธ์ เอื้อนไธสงศ์, 2560: 18) แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษามากพอที่จะถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ รวมถึงแสดงความรู้สึกต่อกันได้ (รุฬพร ตันตระกูล, 2555) ฉะนั้นการเรียนภาษาอังกฤษจึง มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปจากเดิม และเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง เพราะผู้เรียนจะต้องสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ส่วนผู้สอนทำหน้าที่เสริมแรงให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการแสดงออกทางภาษาให้เหมาะสมตามสถานการณ์ ซึ่งต้องสื่อความหมายให้ชัดเจน ถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับของสังคมทั้งนี้การใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมากขึ้น โดยให้ผู้เรียนมุ่งความสนใจที่ความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษาจึงทำให้การสื่อสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จะทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง (Grant. 1988 : 14) เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกฝน ได้มีประสบการณ์ในการคิดวิเคราะห์ที่แก้ปัญหาจากการสื่อสารในชีวิตจริง มีความสามารถในการพูดสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง (สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง, 2550) ดังนั้น การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญกับการศึกษาในปัจจุบันซึ่งให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทำให้เกิดแนวความคิดสำคัญที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้คือแนวความคิดเรื่องการสอนให้ “คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น” (ณิชชาพัฒน์ ไชยเสนาบดีนทร์, 2557:5) เพราะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงนั้น ผู้เรียนต้องสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตัวเองได้

การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียนโดยใช้ปัญหาเป็นตัวดึงดูด ทำให้ผู้เรียนสนุกกับการแก้ปัญหาที่ผู้สอนกำหนดให้และปัญหานั้นต้องเปิดกว้าง คลุมเครือ หรือมีลักษณะทางโครงสร้างไม่ชัดเจน เพราะผู้เรียนจะต้องสามารถหาคำตอบได้หลายแบบ (Barrows, 2000; Torp and Sage, 2002) การเรียนรู้ลักษณะนี้ต้องอาศัยประสบการณ์ การทำงานร่วมกันเป็นทีมหรือกลุ่มเล็กเพื่อช่วยกันแก้ปัญหา ทุกคนจึงมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ทำให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างน่าสนใจและสามารถแก้ปัญหาจากสถานการณ์ได้จริง (Barell. 2007) ซึ่งแนวคิดในการพัฒนาทักษะทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่กล่าวถึงการแก้ไขปัญหา และการทำงานร่วมกัน อย่างสร้างสรรค์ แข่งขันกันด้วยศักยภาพ ความสามารถ ภูมิปัญญา และเทคโนโลยีที่ทำให้สิ่งต่างๆเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว รวมถึงแนวความคิดใหม่ในการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทฤษฎีการสร้างความรู้ซึ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ความสามารถในการเรียนรู้ ตามความสนใจของผู้เรียน เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง สำรองและทดลองเรียนรู้จากการมีส่วนร่วม สะท้อนความคิด และสัมพันธ์กับเรียนรู้ร่วมกัน (ชฎาภรณ์ สงวนแก้ว, 2551: 1 ,อ้างถึงใน ธีรพงศ์ สุขเกียรติมมงคล 2557: 2) ปัญหาที่ผู้สอนนำมาใช้ต้องมีเนื้อหาทั่วไปในชีวิตประจำวัน เข้าถึงง่าย เป็นปัญหาที่หาข้อสรุปไม่เจอและดึงดูดให้ผู้เรียนพยายามแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่

พบในแต่ละวัน เมื่อผู้เรียนเผชิญกับปัญหาหรือสิ่งที่ไม่มีความรู้ทำให้เกิดการขัดแย้งทางปัญญาและผลักดันให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้มาเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเป็นกระบวนการในการเรียนรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้สำหรับการแก้ปัญหาในอนาคต การเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐานนั้นเป็นวิธีที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากผู้เรียนไม่เพียงเรียนรู้วิธีแก้ปัญหา แต่เรียนรู้เนื้อหาวิธีการคิดและยังมีส่วนในการพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้สึก สนุกกับแนวคิดในการตัดสินใจแก้ปัญหาที่หลากหลายวิธี การเรียนแบบปัญหาเป็นฐานจึงทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้เนื้อหาวิชา ช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล พัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทักษะการทำงานเป็นทีม เพิ่มแรงจูงใจในการเรียน ดังนั้นการเรียนแบบปัญหาเป็นฐานจึงเป็นการผสมผสานระหว่างการเรียนแบบค้นพบ และการเรียนด้วยความร่วมมือ (ทิตินา แคมมณี, 2557)

ปัญหาสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ คือวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนและนำไปใช้ในนอกห้องเรียนยังไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย นักเรียนไทยยังมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานน้อยจึงยังไม่เพียงพอที่จะสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างอัตโนมัติ(Automated Basic Skill) (ธวัชพร ตันตระกูล, 2555) โดยเฉพาะผู้เรียนที่อยู่ในระดับอุดมศึกษาเป็นกลุ่มที่ต้องมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การทำงาน หากไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างดีอาจทำให้เสียโอกาสในการได้งาน ซึ่งข้อจำกัดในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา คือนักศึกษาส่วนใหญ่ออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูกต้อง รู้คำศัพท์น้อย ไม่สามารถเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมพูดไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และไม่สามารถพูดโต้ตอบได้อย่างเป็นธรรมชาติ (ธีรภรณ์ กิจจารักษ์, 2553) ซึ่งคนไทยส่วนใหญ่โดยเฉพาะกลุ่มวัยผู้ใหญ่หรือวัยทำงานจำนวนมากยังคงประสบปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ คือ พูดได้เพียงเล็กน้อย ไม่กล้าพูด และไม่รู้จักพูดอย่างไร ซึ่งล้วนมีสาเหตุมาจากการขาดทักษะการพูดภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ดังนั้น การเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ หรือปมปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความตระหนักในความจำเป็นของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ปวีณัย บุญปก, 2550) เพราะเป็นการเรียนในลักษณะของการแบ่งปันประสบการณ์จริง ค้นคว้าข้อมูล และแบ่งหน้าที่กันทำในเรื่องที่ตนมีความสนใจเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นตามสถานการณ์ ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจมากเพียงพอในการฝึกพูด และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษต่อไป

มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ได้ให้ความสำคัญในการสอนและพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนควบคู่ไปกับการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเป็นรายวิชาบังคับที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน มีเนื้อหาในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ตามคำอธิบายรายวิชา โดยผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการอ่าน ด้วยการอ่านเรื่องแล้วแสดงความคิดเห็น และสามารถนำข้อมูลจากเรื่องที่อ่านถ่ายทอดออกมา

เป็นงานเขียนได้ สำหรับทักษะด้านการฟัง-พูด ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการฟังและการพูดในชีวิตประจำวันเลือกใช้ให้ตรงกับสถานการณ์ และนำความรู้ที่ได้ไปเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามจากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้สอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ ออกเสียงไม่ถูกต้อง รู้คำศัพท์น้อย ขาดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น ต้องร่างบทก่อนพูด และยังไม่สามารถพูดโต้ตอบได้อย่างเป็นธรรมชาติ ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนขาดการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และอาจทำให้เกิดความเบื่อหน่าย จึงทำให้ไม่บรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยหลายชิ้นที่มุ่งพัฒนา และแก้ไขปัญหาคำความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแบบปัญหาเป็นฐาน ส่วนมากเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษเพียงด้านเดียว มิได้มีการพัฒนาทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่น 1) งานวิจัยของ จิกามาศ สุขเกษม (2559) เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร 2) วิชชุดา ขำประถม (2554) เรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีอภิปัญญาสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร และ 3) พระบุญลือ เพชรมาก (2559) เรื่อง รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบปัญหาเป็นฐานระดับปริญญาตรี ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึงและได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรก

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของปัญหาข้างต้นในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา และนำการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเหล่านั้น โดยเริ่มการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นแรงจูงใจ และการกระตุ้นระบบความคิดทำให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้น และใส่ใจต่อการศึกษาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น งานวิจัยครั้งนี้จึงเกิดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษามีการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

คำถามการวิจัย

ในการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากรผู้วิจัยได้กำหนดคำถามไว้ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับใด

สมมติฐานงานวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 081 102 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English For Everyday Use) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มีกลุ่มเรียนจำนวน 54 กลุ่มเรียน มีนักศึกษาจำนวน 1,804 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 081 102 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English For Everyday Use) กลุ่มเรียนที่ 402 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม มีนักศึกษาจำนวน 35 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

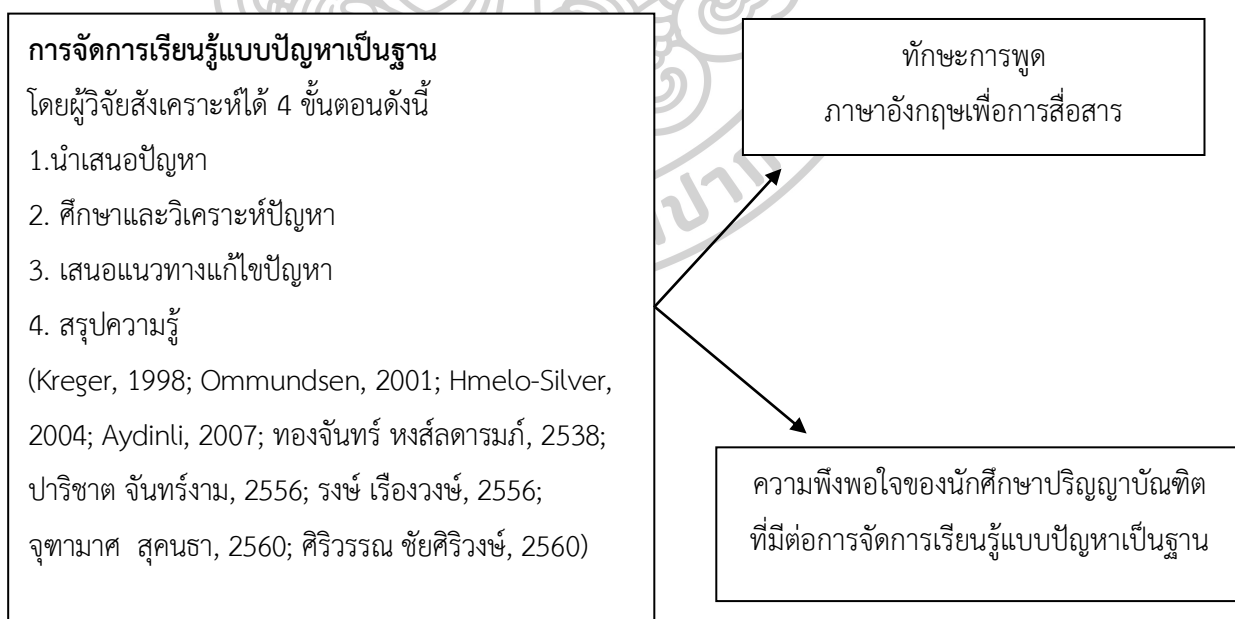
ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองเป็นเวลาทั้งสิ้น 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 10 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นการทดสอบก่อนเรียน(Pretest) จำนวน 2 ชั่วโมง การเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 ชั่วโมง และ ทดสอบหลังเรียน(Posttest) จำนวน 2 ชั่วโมง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เนื้อหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานในรายวิชา 081 102 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English For Everyday Use) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยอ้างอิงเนื้อหาจากหนังสือแบบเรียน Worldlink book3 (Nancy Douglass and James R. Morgan, 2016) หัวข้อ สารระสำคัญ และคำอธิบายรายวิชาผนวกกับวิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิด

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้นิยามความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ อยากหาคำตอบโดยใช้พื้นฐานความรู้และประสบการณ์เดิมเป็นตัวนำทางในการแสวงหาความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ คอยให้คำแนะนำและแนวทางในการทำกิจกรรม ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) นำเสนอปัญหา 2) ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา 3) เสนอแนวทางแก้ไข ปัญหา และ 4) สรุปความรู้

2. ทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อแสดงความคิดเห็น หรือโต้แย้งเพื่ออภิปรายแนวทางการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ ปัญหา (Problem Scenario) มีการประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อ การสื่อสารซึ่งใช้การสอบพูดปากเปล่า (Oral test) คะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ระดับการพูดที่ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากเกณฑ์การประเมินการพูดของ Oller (1979) โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน 5 ระดับ ได้แก่ 1) การออกเสียง (Pronunciation) 2) คำศัพท์ (Vocabulary) 3) การให้เหตุผล สันนิษฐานความคิด (Reasoning) 4) ความคล่องแคล่ว (Fluency) จากระดับที่ 1 หมายถึง ควร ปรับปรุง ถึงระดับ 5 หมายถึง ดีเยี่ยม

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกยินดี ความชอบใจ หรือเจตคติในเชิงบวกหรือลบ ของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีการประเมินโดยการตอบแบบประเมิน ความพึงพอใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 16 ข้อ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการ เรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

4. นักศึกษา หมายถึง ผู้เรียนในระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 081 102 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในภาค เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ การพัฒนาเชิงวิชาการในการพัฒนาทักษะการพูด ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศิลปากรให้สูงขึ้น และนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

2. ใช้เป็นแนวทางแก่ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบปัญหาเป็นฐานไปพัฒนาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนทักษะ และนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

3. ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ไปพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงบูรณาการ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรรายวิชาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.)
2. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 หลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.3 ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 3.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ
 - 3.2 ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.3 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.4 การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
4. การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning)
 - 4.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
 - 4.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
 - 4.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
 - 4.4 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
 - 4.5 การประเมินผลการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
5. ความพึงพอใจ
 - 5.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 5.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
 - 5.4 การประเมินความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรรายวิชาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.)

ภาษาอังกฤษนับเป็นภาษานานาชาติซึ่งทำให้ผู้ที่มีความรู้ในสาขาวิชานี้สามารถเข้าสู่ข้อมูลด้านต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงโลกเข้าด้วยกัน ข้อมูลข่าวสารต่างถูกนำเสนอด้วยภาษาอังกฤษ ดังนั้น การเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาย่อมมีบทบาทสำคัญ และส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่บัณฑิตพึงมีและให้การศึกษาระดับสูงแก่นักศึกษาสำหรับใช้ในอาชีพการงานในอนาคต มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ มีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานให้สอดคล้องกับหลักสูตรมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มีหลักสูตรการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา มีการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ที่สามารถผลิตบัณฑิตได้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม

โดยหลักสูตรได้กำหนดการเรียนการสอนในระดับนี้ว่า ผู้เรียนจะต้องลงทะเบียนเรียนโดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรในแต่ละสาขาวิชาไม่น้อยกว่า 136 หน่วยกิต ซึ่งโครงสร้างหลักสูตรสามารถแบ่งเป็น หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวนไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะ จำนวนไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต ซึ่งรายวิชา 081102 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English for Everyday Use) จำนวนหน่วยกิต 3(2-2-5) ที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนและนำมาเป็นรายวิชาในการทำวิจัยในครั้งนี้ อยู่ในหมวดวิชาเลือกเสรี ซึ่งมีการกำหนดคำอธิบายรายวิชาดังต่อไปนี้ การฝึกทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน โดยฝึกการฟังและการพูดในชีวิตประจำวัน และในสถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถสรุปใจความสำคัญ ฝึกเขียนในระดับย่อหน้า และสามารถใช้อังกฤษเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2560)

2. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เริ่มมีบทบาทในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศราวปี ค.ศ. 1975 เมื่อนักภาษาศาสตร์พบปัญหาในการสอนภาษาต่างประเทศว่า ถึงแม้ผู้เรียนจะมีความสามารถในการเรียนรู้โครงสร้างทางภาษาได้ดีมากเพียงไร ก็ยังไม่สามารถสื่อสารหรือพูดคุยกับชาวต่างประเทศได้ หากสามารถสื่อสารได้บ้างก็มักเป็นคำพูดที่ไม่เป็นไปตามธรรมชาติของเจ้าของภาษา มักเป็นภาษาแปลกๆ ที่เจ้าของภาษาไม่ใช้ในชีวิตประจำวัน

แม้จะพูดถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แล้วก็ตาม (ประเทือง ใจหาญ, 2546) จึงส่งผลให้การสอนภาษาต่างประเทศมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบเป็นการสอนเน้นหน้าที่ของภาษาเข้ามาเพิ่มเติม โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้มีการปรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นทางด้านสื่อสารโดยเริ่มจาก การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ โดยจะเน้นกระบวนการสอนที่ใกล้เคียงกับการเรียนรู้ภาษาแม่ คือ ภาษาไทย ที่มีลักษณะการเรียนรู้ตามธรรมชาติเริ่มจากการฟังเพื่อเชื่อมโยงความกับภาพ แล้วเลียนเสียงเพื่อให้สามารถพูดได้ จนสามารถนำไปสู่การอ่านและเขียนในที่สุด ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนควรเป็นไปเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) ซึ่งอยู่ภายใต้กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ว่าด้วยการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและพัฒนาศักยภาพในการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับบริบททางการสื่อสาร รวมถึงมีการพัฒนาขีดความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับอุดมศึกษา ให้ผู้เรียนมีทักษะภาษาในระดับสูง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงความรู้ทั้งในและต่างประเทศ ทำการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่และสร้างนวัตกรรมได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แนวคิดสำคัญในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารถือว่าภาษาเป็นเครื่องมือ ที่ใช้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน ซึ่งไม่ควรพิจารณาความสามารถในการใช้ไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว แต่ควรพิจารณาถึงความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับบริบททางการสื่อสาร รวมถึงปัจจัยด้านวัฒนธรรมทางสังคม (Sociocultural) ที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าหลักการทางภาษาศาสตร์เป็นเพียงส่วนหนึ่งของความสามารถทางภาษา (Competence) เท่านั้น (Hymes, 1979) ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้มีคุณภาพ ผู้เรียนจะต้องมีการพัฒนาความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสารภายใต้กรอบแนวคิดของนักภาษาศาสตร์ที่มีความสอดคล้องกับธรรมชาติของภาษา ตามแนวคิดทางจิตวิทยา ภาษาศาสตร์ มานุษยวิทยา และสังคมวิทยา ดังนี้ (วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์, 2556)

1. แนวคิดกลุ่มประจักษ์นิยม (Empiricist) หรือกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดมาจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบพฤติกรรมนิยมที่เน้นการตอบสนองต่อสิ่งเร้า และแนวคิดทฤษฎีกลุ่มโครงสร้างที่เชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของนิสัยและความเคยชิน ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้คือ

- 1.1 ภาษาคือภาษาพูด มิใช่ภาษาเขียน เพราะการใช้ภาษานั้นเริ่มต้นจากการพูด เด็กจะเรียนรู้ภาษาพูดก่อนการเขียนแบบจากผู้ใหญ่ ครูควรเริ่มสอนจากการฟัง-พูดก่อน

1.2 ภาษาเป็นเรื่องของนิสัยและความเคยชินที่จะต้องมีการฝึกฝนจนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ ในการสอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีการฝึกพูดเลียนแบบผู้สอนบ่อย ๆ จนสามารถเลียนแบบได้อย่างคล่องแคล่วและพัฒนาจนสามารถใช้พูดโต้ตอบได้

1.3 ภาษาแต่ละภาษามีโครงสร้างที่แตกต่างกัน ในการสอนจึงควรเตรียมบทเรียนทั้งในด้านการออกเสียง โครงสร้างทางไวยากรณ์ และจัดกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาให้มากที่สุด

2. แนวคิดกลุ่มเหตุผลนิยม (Rationalist) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นการประยุกต์ใช้รูปแบบของความรู้เดิม และทฤษฎีภาษาศาสตร์กลุ่มไวยากรณ์ ที่เชื่อว่าเด็กมีความสามารถในการเข้าใจภาษาได้โดยไม่เคยได้ยินมาก่อน เนื่องจากภายในสมองมีกลไกในการวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างกฎเกณฑ์การใช้ภาษาขึ้นได้ ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้คือ

2.1 ภาษาคือกฎเกณฑ์ มนุษย์สามารถสร้างประโยคต่าง ๆ จากเกณฑ์ที่มีอยู่ขึ้นมาใช้ได้โดยไม่จำกัด ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเพื่อจะได้มีพื้นฐานในการสร้างประโยคด้วยตนเอง

2.2 ไวยากรณ์ทางภาษาใช้หลักการเดียวกัน มีโครงสร้างพื้นฐานที่คล้ายกันกล่าวคือประโยคแต่ละประโยคสามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างได้ ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนมีความรู้จนกระทั่งสามารถวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคเพื่อเข้าใจความหมายที่แท้จริง

2.3 มนุษย์มีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนได้เข้าใจภาษา มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับภาษาและการสื่อความหมายให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ก่อน แล้วจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงออก

2.4 การเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล เป็นพฤติกรรมการสะสมความรู้จนสามารถใช้ความรู้ที่แสดงออกทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสอนจึงควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น ซักถามจนเกิดความเข้าใจ สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสิ่งที่รู้แล้วเข้าเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ และการเรียนรู้จะมีผลมากขึ้นหากผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง

3. แนวคิดเพื่อการสื่อสาร (Communication Approach) เป็นแนวคิดที่เน้นความรู้ความสามารถในการติดต่อสื่อสารของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นลักษณะเฉพาะที่ติดตัวมา เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมอง และเชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ มนุษย์จึงต้องมีความรู้ความสามารถทางภาษาก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมทางภาษา ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้คือ ความรู้ความสามารถทางภาษา (Linguistic Competence) เป็นศักยภาพทางภาษาของบุคคลก่อนใช้ภาษาในลักษณะที่ต้องการ เช่น ฟัง พูด อ่าน หรือเขียน แบ่งเป็น 2 ระดับคือ ความรู้เกี่ยวกับภาษา และความสามารถที่จะนำความรู้ความสามารถที่บุคคลมีอยู่ มาใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ การแสดงพฤติกรรมทางภาษานี้จะสะท้อนถึงระดับความรู้ความสามารถของบุคคล

4. แนวคิดเกี่ยวกับมานุษยนิยม (Humanistic Approach) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบมานุษยนิยม ที่เน้นความสำคัญของผู้เรียนในแง่อารมณ์ ความรู้สึก ความนึกคิด กล่าวคือ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีถ้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอิสระได้เรียนในสิ่งที่ตรงกับความต้องการ ความสนใจ ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทไปเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน จัดสภาพห้องเรียน กิจกรรมและสื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายเป็นตัวของตัวเอง ไม่กังวลกับสถานการณ์การเรียน ซึ่งแนวคิดนี้มีประเด็นสำคัญคือ

4.1 ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตนเองยอมรับตนเอง และสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้
 อย่างเป็นอิสระ ลดการปกป้องตนเอง

4.2 จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ให้มีบรรยากาศแห่งการยอมรับที่ผู้เรียน
 รู้สึกปลอดภัยจากการล้มเหลว การถูกกลั่นแกล้ง คำวิจารณ์ การแข่งขัน และร่วมแลกเปลี่ยนความรู้สึก
 ความสนใจ ความจำ จินตนาการ

4.3 เลือกกิจกรรมและสื่อที่ใช้ในห้องเรียนให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วม เป็นกิจกรรม
 ที่มีความหมายและเป็นประโยชน์ในการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน

4.4 ในการดำเนินกิจกรรมผู้สอนจะต้องช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาให้มากที่สุด เช่น
 เลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับความรู้ด้านภาษาของผู้เรียน กิจกรรมที่สนุกสนานและผู้เรียนแสดง
 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้เรียนรู้หลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารการจัดการเรียนรู้
 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สรุปได้ว่าแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพของ
 ผู้เรียนให้สามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ภายใต้แนวคิดหลัก 4 แนวคิด
 ได้แก่ 1) แนวคิดกลุ่มปัจเจกนิยมที่กล่าวว่าภาษาคือนิสัยและความเคยชิน ดังนั้นจึงมีแนวทางในการ
 สอนที่เน้นความเคยชิน ฝึกฝนบ่อย ๆ เพื่อให้สามารถฟังและพูดได้อย่างอัตโนมัติ ทั้งนี้ต้องสอนทั้ง
 การออกเสียง โครงสร้างควบคู่ไปด้วย 2) แนวคิดกลุ่มเหตุผลนิยมที่กล่าวถึงการประยุกต์ใช้รูปแบบ
 ของความรู้เดิม หรือกฎเกณฑ์ทางภาษาศาสตร์ ดังนั้นจึงมีแนวทางการสอนที่เน้นการใช้หลักการ
 โครงสร้าง และกฎเกณฑ์ทางภาษาให้ผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน จึงจะสามารถเลือกใช้
 ภาษาให้เหมาะสมตามสถานการณ์ได้ 3) แนวคิดเพื่อการสื่อสาร กล่าวว่าความสามารถในการสื่อสาร
 เป็นความสามารถเฉพาะตัวของบุคคล ดังนั้นจึงมีแนวทางในการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละ
 บุคคล ตามกาลเทศะ หรือสถานการณ์ และ 4) แนวคิดมานุษยนิยม เป็นแนวคิดที่เน้นความสำคัญทาง
 อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียน ดังนั้นจึงมีแนวทางการสอนที่ให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกเรียน
 ตามความสนใจ ก่อให้เกิดบรรยากาศในการยอมรับตนเอง เกิดการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และนำไปสู่
 การเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนลดบทบาทในการสอนลงเปลี่ยนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและให้

คำแนะนำแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ได้จริง ทั้งนี้จะต้องใช้ให้เหมาะสมกับระดับบุคคล สังคม และกาลเทศะ

2.2 หลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น มุ่งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายได้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม ซึ่งครูต้องคอยให้คำแนะนำและส่งเสริมให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน โดยการปรับเนื้อหาของการเรียนให้สอดคล้องกับวัฒนธรรม สภาพสังคม ความต้องการส่วนบุคคลของนักเรียน (Burns, 2017: 252) Johnson and Morrow (1981) ได้ให้หลักการในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

1. ผู้สอนควรเตรียมการสอน โดยกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ว่าหลังจากเรียนจบเนื้อหาที่กำหนดแล้ว ผู้เรียนสามารถสื่อสารอะไรได้เพิ่มเติมบ้าง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่ จนสามารถสื่อสารได้ตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น ในทักษะการพูด เรื่องการถามทิศทางหลังจากเรียนจบแล้วผู้เรียนจะต้องสามารถพูดถามทิศทางเพื่อไปยังสถานที่ต่าง ๆ ได้ เป็นต้น

2. จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ หรือทักษะสัมพันธ์ (Integrated skills) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบบูรณาการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าการสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ เช่น การสอนไวยากรณ์แยกจากบทสนทนา หรือการแยกสอนแต่ละทักษะ เนื่องจาก การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันมักจะต้องใช้หลาย ๆ ทักษะรวมกัน และในบางครั้งก็ต้องอาศัยกิริยาท่าทางประกอบการสื่อสาร ดังนั้น ผู้เรียนควรฝึกฝนการใช้ภาษาในลักษณะของทักษะรวมตั้งแต่เริ่มต้นเพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาเช่นเดียวกับในชีวิตจริง

3. ความสามารถด้านการสื่อสาร (Communicative competence) เน้นกระบวนการใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้สื่อสารได้จริง ดังนี้

- 3.1 ช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมในการฝึกใช้ภาษาเพราะผู้เรียนที่ทำกิจกรรมดังกล่าวจะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ กิจกรรมในลักษณะนี้จึงมีความหมายและใกล้เคียงกับการสื่อสารในชีวิตจริง

- 3.2 การเลือก (Choice) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีโอกาสเลือกที่จะพูดหรือเขียน และใช้ข้อความใดก็ได้ที่เห็นว่าเหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ นั่นคือผู้เรียนต้องเรียนรู้ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากนี้การที่มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนสองคน อีกฝ่ายจะต้อง

มีจุดประสงค์อยู่ในใจแล้วว่าจะสื่อสารกันในเรื่องใด การสื่อสารจึงไม่ได้เกิดเฉพาะการพูดเท่านั้น แต่ต้องตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ด้วย

3.3 ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ผู้เรียนควรตรวจสอบผลของการสื่อสารว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ สังเกตจากปฏิกิริยาของผู้ร่วมสนทนาว่ามีการแสดงออกว่าไม่เข้าใจ เช่น ขมวดคิ้ว หันซ้ายหันขวา ตาลอย เป็นต้น ผู้พูดจะสามารถทราบได้ทันทีว่าการสื่อสารของตนยังไม่มีประสิทธิภาพ จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการสื่อสาร เช่น พูดซ้ำ พูดซ้ำลง หรือใช้ท่าทางประกอบ

4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้รวมทั้งได้รับประสบการณ์ที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น ผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ มีการฝึกให้แสดงความคิดเห็นหรือระดมพลังสมอง (brainstorming activities) ฝึกกิจกรรมการใช้ภาษาเป็นคู่ ๆ หรือทำงานกลุ่ม เช่น การแสดงบทบาทสมมติ เกม การแก้ปัญหา สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

5. การสอนแบบบรรยายทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาในกรอบของความรู้ทางด้านหลักภาษา และความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษาที่ใช้อยู่ในแต่ละกลุ่มของสังคม แต่การสอนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญ เพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนทดลองใช้ภาษาที่เรียนมาโดยไม่กลัวผิดเพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างอิสระ เพราะการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความยืดหยุ่น และสามารถยอมรับข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่เกิดขึ้นระหว่างการสื่อสารได้ หากไม่ทำให้เรื่องที่ต้องการจะสื่อความหมายคลาดเคลื่อนไป

Littlewood (1981) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่ามีส่วนช่วยในการเรียนรู้ภาษาได้ดังนี้

1. ช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการฝึกการใช้ภาษาอย่างเต็มที่ โดยใช้วิธีการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมเข้าด้วยกันโดยสมบูรณ์ (Total-skills) ไม่มีการแบ่งฝึกเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่งแยกออกจากกัน (Part-skilled) ซึ่งผู้สอนจะต้องมีการจัดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติอย่างหลากหลาย และมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนด้วย

2. ช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้กับผู้เรียน เป้าหมายสูงสุดของผู้เรียนภาษาก็คือสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ ดังนั้นถ้าสภาพในห้องเรียนสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาของผู้เรียน ก็จะเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนภาษาส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาเป็นสื่อกลางที่นำไปสู่การติดต่อสื่อสารมากกว่าเป็นการเรียนตามหลักไวยากรณ์ ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องการโอกาสในการฝึกภาษาตามความถนัดของตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษามากขึ้น

3. ช่วยให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ การสอนเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างสมบูรณ์ได้ ดังนั้นผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นงานปฏิบัติทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารจริง ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ

4. ช่วยสร้างบริบท ซึ่งมีส่วนส่งเสริมสนับสนุนการเรียนภาษา กล่าวคือ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สอนกับผู้เรียนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันซึ่งความสัมพันธ์นี้ สามารถช่วยสร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่สนับสนุนให้ผู้เรียนแต่ละคนพยายามที่จะเรียนรู้ภาษา

Morrow (1983) กล่าวสรุปความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่ามีส่วนช่วยในการเรียนรู้ภาษาดังนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไรเพื่ออะไร รู้จุดมุ่งหมายการเรียนและการฝึกใช้ภาษา
2. การสอนภาษาโดยแยกภาษาออกเป็นส่วนๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการ ในชีวิตประจำวันการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต้องใช้หลายทักษะรวมกัน และบางครั้งต้องอาศัยการทำทางประกอบ ผู้เรียนควรจะได้ฝึกและใช้ภาษาในลักษณะของทักษะรวมตั้งแต่เริ่มต้น

3. ผู้เรียนต้องทำกิจกรรมที่มีลักษณะใกล้เคียงกับในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้จริง ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วยโดยให้ได้เรียนรู้ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ

4. ต้องให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาในกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุด นอกจากกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไปแล้วกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นงานคู่ งานกลุ่ม เกม การแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ล้วนเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนทั้งสิ้น

5. ผู้เรียนต้องกล้าใช้ภาษา เนื่องจากแนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (use) มากกว่าการใช้ตามหลักภาษา (usage) ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็นเพราะการแก้ไขข้อผิดพลาดอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สามารถที่จะสื่อความได้ แต่ไม่ควรละเลยในส่วนของคุณถูกต้องทางภาษา (accuracy)

ละอียด จุฑานนท์ (2542:98) กล่าวถึงหลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ครูต้องบอกให้นักเรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการฝึกใช้ภาษาเพื่อให้นักเรียนเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักเรียน

2. ควรจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เพราะในชีวิตประจำวันการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักจะต้องใช้หลายทักษะรวมกัน และในบางครั้งต้องอาศัยการทำทางประกอบ ดังนั้นนักเรียนก็ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับชีวิตจริง

3. ต้องให้นักเรียนได้ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสารได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาซึ่งมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันมากที่สุด กิจกรรมการหาข้อมูลที่หายไปเป็นกิจกรรมที่เหมาะสม

อย่างยิ่ง เพราะนักเรียนจะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่งจึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการกิจกรรมในลักษณะนี้จึงมีความหมายและใกล้เคียงกับการสื่อสารในชีวิตจริง

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ใช้ความรู้รวมทั้งได้รับประสบการณ์ตรงกับความต้องการของนักเรียนอย่างแท้จริง ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา

5. ฝึกนักเรียนให้ใช้ภาษาในกรอบของความรู้ด้านหลักภาษาและความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษาที่ใช้อยู่ในแต่ละกลุ่มสังคม ต้องฝึกให้นักเรียนเคยชินกับการใช้ภาษา โดยไม่กลัวผิดและสื่อสารได้คล่อง ครูไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น เช่น ข้อผิดพลาดที่จะทำให้เกิดการเข้าใจผิด หรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ การแก้ไขบ่อย ๆ ในขณะการฝึกการใช้ภาษาจะทำให้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป หลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนต้องแจ้งจุดมุ่งหมายของการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการสื่อสารโดยผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เริ่มต้นฝึกภาษาแบบใช้ทักษะรวม โดยไม่มีการแยกฝึกทีละทักษะเพื่อให้การฝึกภาษาของผู้เรียนมีกระบวนการเรียนรู้ใกล้เคียงการเรียนรู้ตามธรรมชาติมากที่สุด ทั้งนี้รวมถึงการใช้พื้นความรู้เดิมและประสบการณ์ต่าง ๆ เข้ามาเป็นส่วนเสริมในการแสดงความคิดเห็นและใช้ทักษะการแก้ปัญหาาร่วมกันกับท่าทางประกอบการสื่อสารจนสามารถสื่อความได้ ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะและประคับประคองการฝึกฝน ตลอดจนยึดหยุ่นในการใช้ภาษา หากผู้เรียนไม่ทำให้การสื่อความคลาดเคลื่อนไป เพื่อให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ กล้าพูด กระทั่งมีความเคยชินและสามารถพัฒนาการในการสื่อสารภาษาอังกฤษให้คล่องแคล่ว เพื่อให้สามารถใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสภาพสังคม วัฒนธรรม สถานการณ์ และถูกกาลเทศะ

2.3 ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จากแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในลักษณะที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้นั้น ผู้สอนควรมีความเข้าใจในการสอนอย่างแท้จริง ทำให้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถเชื่อมโยงไปถึงสถานการณ์การสอน เทคนิคการสอน สื่อและอุปกรณ์ และหน่วยการสอน กระทรวงศึกษาธิการ (2542: 22) และ สุมิตรรา อังวัฒนกุล (2540: 112-115) มีแนวคิดที่สอดคล้องกับ Littlewood (1983: 45-49) เกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 3 ขั้นตอนได้แก่

1. ชี้นำเสนอเนื้อหา (Presentation) การนำเสนอเนื้อเรื่องใหม่ (Introducing New Language Item) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดเพราะในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลชุดใหม่ทางภาษาทั้งในด้านของความหมายและวิธีการนำภาษาไปใช้ให้เหมาะสมกับ

สถานการณ์ ควบคู่ไปกับหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ และฝึกภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยดำเนินการเข้าสู่เนื้อหา (leading) จากการที่ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียน ด้วยรูปภาพ การเล่าเรื่องให้ฟังหรืออ่าน ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนา แต่ไม่ควรเป็นประโยคเดียว และเนื้อหาที่นำมาใช้จะต้องมีคำศัพท์หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาบ้างแล้ว เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ฟังหรืออ่านได้ โดยผู้สอนทำหน้าที่กระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) โดยตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านเพียงใด เช่น ถามคำถามและให้คำตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือสามารถใช้ภาษาได้ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการเสนอเนื้อหามากนัก ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจเคยเรียนรู้เนื้อหาดังกล่าวมาบ้างแล้ว ผู้สอนจำเป็นต้องประเมินผู้เรียนว่าตอบได้บ้างหรือไม่ได้เลย หากสังเกตเห็นว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจให้อธิบายเนื้อหาในส่วนที่จำเป็น และนำเสนอการใช้ภาษาหลากหลายรูปแบบ หากหลีกเลี่ยงไม่ได้ผู้สอนสามารถใช้ภาษาแม่ในการอธิบายเนื้อหาได้

2. ขั้นการฝึก (Practice) เป็นขั้นตอนที่ทำให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เริ่มเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) หรือชี้แนะ (Directed activities) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก โดยทั่วไปการฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน การฝึกแบบควบคุมนี้ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการแบบกลไก (Mechanical Drill) หรือบางครั้งเรียกว่าการฝึกซ้ำ ๆ (Repetition Drill) คือเป็นการให้นักเรียนทำซ้ำบ่อย ๆ จนกระทั่งสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้นได้แต่ยังไม่เน้นการเข้าใจความหมาย กล่าวคือการฝึกลักษณะนี้ผู้เรียนอาจเข้าใจหรือไม่เข้าใจความหมายของรูปแบบภาษาที่ฝึกก็ได้ ซึ่งสามารถทำตามขั้นตอนในการฝึกดังนี้

2.1 ให้ผู้เรียนฟังตัวอย่างภาษา จากเทปหรือจากครูผู้สอนประมาณ 2-3 ครั้ง ในกรณีที่ผู้สอนเป็นผู้พูดให้ฟัง จะต้องออกเสียงหรือพูดอย่างเป็นธรรมชาติด้วยความเร็วปกติ

2.2 ให้ผู้เรียนฝึกพูดหรือออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่าง อาจจะทำให้ผู้เรียนฝึกพร้อมกันทั้งห้องหรือแบ่งฝึกทีละครึ่งห้อง ตามความเหมาะสม การฝึกในลักษณะนี้จะทำให้ทุกคนมีโอกาสฝึกด้วยตนเองพร้อม ๆ กับได้เรียนรู้การออกเสียงหรือการพูดจากเพื่อนคนอื่นด้วย

2.3 หลังการฝึกพร้อมกัน ผู้สอนสุ่มเรียกผู้เรียนให้ฝึกทีละคน ในขณะที่เดียวกันให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ ที่เหลือมีส่วนช่วยผู้ที่ถูกเรียกให้ฝึกเดี่ยวได้ถ้าผู้เรียนคนนั้นมีปัญหาในการฝึก ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ผู้สอนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนแต่ละคนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่

2.4 ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนในด้านความหมายได้ โดยถามด้วยคำถามง่ายๆ ให้ผู้เรียนตอบสั้นๆ ว่าใช่-ไม่ใช่ หรือ ถูก-ผิด เป็นต้น การฝึกแบบควบคุมนี้ควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เนื่องจากการฝึกในขั้นนี้เน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากเพราะการฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงจากการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์สมมติใน ชั้นเรียนนำไปสู่การใช้ภาษาจริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด สามารถนำไปปรับใช้ตามความต้องการของตนเองแค่ไหน ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยตนเองได้อย่างอิสระ (Free Practice) การได้เป็นผู้เลือกใช้ภาษาเองจะช่วยกระตุ้นความสนใจและสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาแก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540:167 อ้างถึงใน วรณพวรรณ เลิศวีตรกานต์, 2556) เสนอขั้นตอนในการสอนกิจกรรมการพูดไว้ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่เรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหา การสอนเนื้อหาควรอยู่ในรูปบริบท ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นกับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับผู้สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูดและเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง
3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจฝึกพูดพร้อม ๆ กันหรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบและเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาได้ใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริงขั้นตอนในการสอนทักษะการพูด

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในชีวิตจริงได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้ฝึกพูดโดยใช้ความรู้ที่เพิ่งเรียนมาให้ถูกต้อง ผู้สอนเป็นผู้คอยแนะนำช่วยเหลือและเป็นผู้จัดกิจกรรมหรือสร้างสถานการณ์ ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเสนอเนื้อหา ภาษาอังกฤษ (Presentation) ขั้นการฝึก (Practice) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ทั้งนี้ขั้นการจัดการเรียนการสอนมีการบอกวัตถุประสงค์การเรียน เป็นการทำความเข้าใจและชี้ให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ในการฝึกภาษาเพื่อนำไปใช้งานจริงในชีวิตประจำวัน

3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพราะการพูดใช้สื่อความได้ง่ายสะดวกและเป็นที่ยอมรับ โดยผู้พูดสามารถใช้น้ำเสียงหรืออากัปกิริยาประกอบการพูดเพื่อช่วยให้การสื่อความหมายชัดเจนตรงตามเจตนาของผู้พูด

3.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ

การพูด เป็นพฤติกรรมทางภาษาที่เราใช้ในการสื่อสาร เป็นการเปล่งเสียงออกมาเป็นภาษาเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูดไปยังผู้ฟัง โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยา จนเป็นที่เข้าใจกัน ภาษาที่เราใช้ในการพูดจึงเป็นสิ่งสำคัญผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาหลายท่านให้ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

ศิรินันท์ เอื้อนโรสงค์ (2560) ได้ให้ความหมายการพูดไว้ว่า การพูด หมายถึง การเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูดที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร หรืออาจเป็นการสื่อสารทางด้านอารมณ์ ท่าทาง ความคิด ที่ต้องการให้ผู้อื่นเข้าใจ ทำให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ และเกิดการตอบสนองซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2552) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ และความรู้สึกของผู้พูดโดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง สีหน้า แววตา รวมทั้งกิริยาท่าทางต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจความหมาย และตอบสนองตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

รัชณี คุณานววัฒน์ (2552) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด หมายถึง การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเกิดการตอบสนองการพูด การพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่มีหลักการและกฎเกณฑ์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะ ถึงขั้นเป็นที่พอใจอีกส่วนหนึ่งเป็นความสามารถพิเศษหรือศิลปะเฉพาะตัวของผู้พูดแต่ละบุคคล ผู้พูดสามารถทำให้ผู้ฟังให้หนึ่งอยู่กับที่ จิตใจจดจ่ออยู่กับการฟังเรื่องที่พูด

Bygate (2001) กล่าวว่า การพูดเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการเลือกสรรคำพูด เพื่อให้ตรงกับความรู้สึกและความต้องการสื่อความหมายกับผู้ฟัง

Cohen (1994) กล่าวว่า การพูดมีความเกี่ยวข้องกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา การเลือกใช้คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

Krashen และ Terrell (1983) เห็นว่า การพูดจะสัมพันธ์กับการฟัง ดังนั้น ผู้พูดภาษาที่สองจะพูดได้คล่องเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยนำเข้าที่มาจากการฟังด้วยเช่นกันจากความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ

Paulston & Bruder (1976) ให้ความหมายของการพูดว่า ความสามารถในการสื่อสารของผู้พูด ที่ทำการสื่อสารโดยใช้ภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้การสื่อสารอาจกระทำโดยการใช้ภาษาโดยตรงหรือใช้พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย (Non-verbal behavior)

Valette (1977) ให้คำจำกัดความของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นทักษะทางสังคม สำหรับการพูดโดยใช้ภาษาที่สองนั้นจะมีเป้าหมายอยู่ที่การเรียนรู้และฝึกฝนจนกว่าจะสามารถพูดได้ถูกต้องจนเกิดความเคยชิน กล่าวคือ การพูดนั้นมิใช่เป็นเพียงการออกเสียงชัดเจน จังหวะ เสียงสูงต่ำ แต่มีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ การทำให้ผู้อื่นเข้าใจเรื่องที่ต้องการสื่อสาร การใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสม รวมทั้งเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย

กล่าวโดยสรุป การพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การเปล่งเสียงเป็นคำพูดที่ต้องการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ประสบการณ์ โดยคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสม ของการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบท และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

3.2 ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสาร และเป็นภาษาที่คนทั่วโลกใช้มากกว่าภาษาอื่น ๆ ดังนั้นการพูดภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญตามที่นักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

ศิรินนท์ เอื้อนโรสงค์ (2560) กล่าวว่า การพูดเป็นพื้นฐานสำคัญในการติดต่อสื่อสาร มีความสะดวก และง่ายกว่าวิธีอื่น ๆ มีทั้งการสื่อสารเบื้องต้น และการแลกเปลี่ยนความคิดระหว่างบุคคล ดังนั้นการพูดจึงเป็นทักษะที่มีความสำคัญ

สิริลักษณ์ อุทยานรัตน์. (2558) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่นำมาใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อใช้ติดต่อกับคนต่างชาติ ทั้งในเรื่องของการดำเนินธุรกิจ และการทำงาน ซึ่งมีอิทธิพลมากขึ้นเรื่อย ๆ ในสังคมโลก เพื่อสร้างความเข้าใจในการร่วมงานและข้อตกลงทางธุรกิจให้เป็นไปอย่างราบรื่น

ชลกาญจน์ ปิงวิริยะรัตน์ (2557) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ กล่าวคือเมื่อมีการติดต่อกันในระดับนานาชาติเราจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และมีการบรรจุภาษาอังกฤษเป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต

หัทซัย สิทธิรักษ์ (2554) กล่าวว่า ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นผู้เรียนมีความจำเป็นต้องทำความเข้าใจภาษาในบริบทต่าง ๆ ของสังคมและวัฒนธรรมเพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์ ผู้ที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษดีจะมีโอกาสมากกว่าในการได้รับพิจารณาว่าจ้างงาน ดังเช่น การประกาศรับสมัครงานที่มีการระบุคุณสมบัติเพื่อเลือกคนที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ กล่าวคือต้องมีทักษะการฟังและการพูดอยู่ในระดับที่สามารถสื่อสารได้ เนื่องจากภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารได้ทั่วโลก

Gibson et al. (1982) กล่าวว่า การพูดเป็นสื่อกลางพื้นฐานในการติดต่อสื่อสารกันและมีความสะดวกรวดเร็วกว่าวิธีการอื่น ๆ หากไม่มีการพูดและภาษาพูดแล้ว จะทำให้มนุษย์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างบุคคล และสื่อสารกันอย่างยากลำบาก

กล่าวโดยสรุป การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารกับต่างชาติ อาจกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักที่ใช้ติดต่อสื่อสารระดับนานาชาติ และทวีความสำคัญในการดำเนินธุรกิจ อีกทั้งมีความจำเป็นสำหรับการทำงานในสังคมโลก ผู้ที่มีทักษะทางภาษาดีจึงได้รับโอกาสมากกว่า ผู้เรียนภาษาจึงมีความจำเป็นต้องทำความเข้าใจตัวภาษาในบริบทต่าง ๆ รวมถึงความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมเพื่อให้สามารถถ่ายทอด หรือสื่อสารได้อย่างไม่คลาดเคลื่อน

3.3 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การพูดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การที่เราสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ทำให้การพูดมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการพูดภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีจึงประกอบด้วยองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบล้วนส่งผลต่อประสิทธิภาพและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ดังที่ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาหลายท่าน ได้ทำการศึกษา ค้นคว้าและวิจัย รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการพูด ไว้ดังนี้

Canale และ Swain (1980) ได้จำแนกองค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไว้ 4 ด้านคือ 1) ความสามารถด้านไวยากรณ์และโครงสร้างของภาษา (Grammatical Competence) เป็นความสามารถเกี่ยวกับภาษาในระดับประโยค ประกอบด้วยเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค 2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) เป็นความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาตามความเหมาะสมของสภาพสังคมที่ใช้ภาษานั้น ๆ ซึ่งจำเป็นต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการพูด บุคคลที่เกี่ยวข้อง และสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นสำคัญ 3) ความสามารถในการใช้ถ้อยความ (Discourse Competence) เป็นความสามารถในการใช้ภาษาในการเชื่อมโยงถ้อยคำ ประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กันเพื่อสื่อความหมาย และ 4) ความสามารถในการ

การใช้กลยุทธ์ทางภาษา (Strategic Competence) เป็นความสามารถในการใช้กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย รวมถึงท่าทางในขณะที่พูด (Speech Acts) อีกด้วย

Bachman (1990) ได้เสนอกรอบแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ว่าประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ ความรู้ความสามารถทางภาษา (Language Knowledge) และความสามารถทางกลวิธีในการใช้ภาษา (Strategic Competence) ต่อมา Bachman และ Palmer (1996) ได้ปรับแนวคิดเกี่ยวกับขอบเขตของความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ว่าประกอบด้วยความรู้ใน 2 ด้านคือ 1) ความรู้ทางภาษา (Language Knowledge) หมายถึง ข้อมูลที่ผู้ใช้ภาษาเก็บไว้ในความทรงจำและพร้อมจะนำออกมาใช้ในการสร้างถ้อยคำ หรือตีความถ้อยคำต่าง ๆ ประกอบด้วยความรู้ 2 ประเภท ได้แก่ ความรู้ในการจัดระบบและเรียบเรียง (Organizational knowledge) ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็น การจัดระบบด้านความรู้ทางไวยากรณ์ (Grammatical knowledge) และ การจัดระบบด้านความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ซึ่งใช้ในการเรียบเรียงคำพูดประโยค ให้เป็นข้อความ (Textual knowledge) และ ความรู้ในการนำไปปฏิบัติ (Pragmatic knowledge) เป็นความรู้ ที่ประกอบไปด้วยความรู้ในเรื่องหน้าที่ของภาษา (Functional knowledge) เป็นความรู้เกี่ยวกับการเชื่อมโยงคำ ประโยค หรือข้อความต่าง ๆ เพื่อสื่อความหมายตามความต้องการของผู้ใช้ภาษา และความรู้เกี่ยวกับการใช้คำพูดประโยคและข้อความให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ตามที่สังคมทั่วไปยอมรับ (Sociolinguistic knowledge) 2) ความรู้ความสามารถทางกลวิธี (Strategic competence) หมายถึง ความสามารถในการใช้กลยุทธ์เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการใช้ภาษา ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับความคิดในระดับสูง เพื่อเชื่อมโยงกับความสามารถทางภาษา ในการใช้ภาษานั้น ๆ ผู้ใช้ภาษาต้องใช้ความรู้ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องตามความต้องการที่จะสื่อความหมาย ประกอบกับความสามารถในการจัดการคิดหรือนำภาษาไปใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ กระบวนการคิดนี้มี 3 องค์ประกอบ คือ การกำหนดเป้าหมาย การประเมินผล และการวางแผนนำความรู้ความสามารถที่มีอยู่มาใช้ให้ได้ผลอย่างไร ดังนั้นผู้ใช้ภาษาจะต้องวางแผนว่า ต้องการจะทำอะไร เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย จะทำโดยวิธีใด ทำแล้วได้ผลลัพธ์ออกมาอย่างไร เป็นต้น

Heaton (1997) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การพูดมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง (Pronunciation) ไวยากรณ์ และโครงสร้างของภาษา (Grammar and Structure) จังหวะและการเว้นวรรค (Intonation and Pauses) การเลือกใช้คำ (Vocabulary) การสื่อความหมาย (Meaning) ส่วน Weir (1993) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ความสามารถในการพูดประกอบด้วย 1) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) 2) ความเหมาะสมของการเลือกใช้ภาษา (Appropriateness) รวมไปถึงความสุภาพของการใช้ภาษา 3) ความถูกต้องด้านไวยากรณ์และโครงสร้างรวมทั้งความรู้ด้านภาษา (Accuracy) และ 4) ความยาว ความหลากหลายของคำศัพท์และความซับซ้อนของโครงสร้างทาง

ภาษาที่ใช้ในการพูด (Range) ขณะที่ Underhill (1994) แบ่งองค์ประกอบของการพูดออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ไวยากรณ์(Grammar) 2) คำศัพท์ (Vocabulary) 3)การออกเสียงชัดเจน สูงต่ำและการเน้นเสียง (Pronunciation, Intonation and Stress) 4)รูปแบบและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Style and Fluency) และ5) เนื้อหา (Content)

ศิรินันท์ เอื้อนโรสงค์ (2560) กล่าวว่า องค์ประกอบในการพูดประกอบด้วย การออกเสียง การเลือกใช้คำศัพท์ ความคล่องแคล่ว ความสามารถในการสื่อความหมายออกมาให้ผู้ฟังได้เข้าใจ ลักษณะทางภาษาที่ใช้ควรจะให้เหมาะสมกับสถานการณ์

จากความคิดเห็นของนักวิชาการข้างต้นสรุปได้ว่า การพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบหลายด้าน เช่น ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ความเหมาะสมของการเลือกใช้ภาษา ความสุภาพของการใช้ภาษาความถูกต้องด้านไวยากรณ์และโครงสร้าง ความรู้ด้านภาษาและความหลากหลายของคำศัพท์และความซับซ้อนของโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในการพูด เป็นต้น นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยความสามารถด้านไวยากรณ์และโครงสร้างของภาษาความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ความสามารถในการใช้ภาษาเชื่อมโยงถ้อยคำ ประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กันเพื่อสื่อความหมาย และความสามารถในการใช้กลยุทธ์ทางภาษา มากไปกว่านั้นองค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษยังเกี่ยวข้องกับการออกเสียง ไวยากรณ์และโครงสร้างของภาษา จังหวะและการเว้นวรรค การเลือกใช้คำ การสื่อความหมาย คำศัพท์ การออกเสียงชัดเจน สูงต่ำและการเน้นเสียง รูปแบบและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ตลอดจนเนื้อหาของสิ่งที่พูด

3.4 การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การตัดสินหรือวินิจฉัยสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการวัดผล ครอบคลุมจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ การวัดผล (measurement) เกณฑ์ (criteria) และการตัดสิน (decision) การประเมินแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) การประเมินตามระบบการวัด และ2) การประเมินตามจุดประสงค์ ซึ่งในการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษนี้ จะมีการประเมินความสามารถที่ใช้ในการผลิตภาษารวมถึงกระบวนการสื่อความหมาย ที่ผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกออกมาเป็นรหัสของภาษาหรือเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ และนอกจากจะใช้การเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยคเพื่อสื่อความหมายแล้ว ผู้พูดยังได้แสดงถึงวัฒนธรรมและสภาพของผู้พูด คือ แสดงจุดมุ่งหมายในการพูดว่า ต้องการพูดอะไร พูดกับใคร ที่ไหน และพูดอย่างไร ฯลฯ ให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์

นอกจากนี้ผู้พูดยังต้องมีความคล่อง (Fluency) และความถูกต้องชัดเจน (Accuracy) (สุภัทรา อักษรานุกเคราะห์ 2532)

สิ่งสำคัญในการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ คือการวัดให้ตรงจุดประสงค์และเลือกใช้วิธีที่สามารถสะท้อนความสามารถในการพูดที่แท้จริงได้มากที่สุดซึ่งการประเมินจะต้องมีความหลากหลายเพื่อให้เหมาะสมและวัดออกมาได้แม่นยำตรงกับระดับความสามารถของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้แนะนำเกณฑ์ในการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539: 78-81) ให้นิยามการทดสอบทักษะการพูดว่าการทดสอบทักษะพูดได้ถูกจัดแบ่งออกเป็นลักษณะย่อยของการพูด เช่น การออกเสียงคำ การลงเสียงหนักเบาในคำ การใช้เสียงขึ้นลงของประโยคมาสู่การวัดแบบรวมที่เน้นการพูดตามสถานการณ์ที่สมจริงและมีการสอบสัมภาษณ์กันมาก ผู้เรียนได้ฝึกฟังข้อความที่เป็นภาษาพูดที่แท้จริงไม่ใช่นำเอาภาษาเขียนมาพูด การทดสอบทักษะพูดจะเน้นการสื่อความหมาย มากกว่าการใช้การพูดเพื่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ความหมายที่ผู้พูดประสงค์จะสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ปฏิสัมพันธ์จะมีความสำคัญในตอนเริ่มพูดควรสร้างสัมพันธภาพอันดีงามกับผู้ฟัง นอกจากนี้ อัจฉรา วงศ์โสธร ยังได้แบ่งรูปแบบการพูดที่สามารถทดสอบได้มี 3 ประเภท คือ

1. การพูดเดี่ยวเพียงคนเดียว เช่นการกล่าวรายงาน การอภิปรายการเล่าเรื่องการให้คำแนะนำในการทำอย่างใดอย่างหนึ่งการกล่าวแสดงความคิดเห็นหรือการกล่าววิพากษ์วิจารณ์
2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนาซึ่งมักเป็นการพูดระหว่างบุคคล 2 คน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นครูนักเรียนหรือผู้ถูกสัมภาษณ์ซึ่งมักเป็นคำถามให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะพูดของตน
3. การอภิปรายหรือการโต้วาทีซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่มโดยมีกรรมการให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งผู้เรียนจะต้องแสดงความสามารถในการพูดทั้งที่ได้เตรียมมาล่วงหน้าและที่คิดขึ้นในสถานการณ์อย่างฉับไวโดยไม่ได้เตรียมมาล่วงหน้า ความสามารถที่วัดได้จึงเป็นทั้งด้านแสดงความคิดเห็น การให้ข้อมูลข่าวสารของตนเอง และการแก้ข้อกล่าวหาโต้แย้งประเด็นหรือสนับสนุนข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอของผู้อื่นเนื่องจากการพูดเป็นการสื่อสารที่อาศัยท่วงทีวาจา ความชัดเจนชัดคำ น้ำเสียงประกอบกับการใช้ภาษา

การประเมินความสามารถในการใช้ทักษะพูดควรคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ 1) ความชัดเจนในการออกเสียง การลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลง การเว้นจังหวะในการพูด 2) ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสอดคล้องและเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดหรือไม่ และผู้พูดสามารถใช้อย่างได้ผลหรือไม่ 3) โครงสร้างประโยคที่ใช้ว่าถูกต้องหรือไม่ 4) ใจความสำคัญของการพูด 5) รายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้งพร้อมทั้งการให้เหตุผลหรือการขมวดท้ายการพูด และ 6) การรักษาสัมพันธภาพกับผู้พูดที่พูดด้วยโดยการใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม

Valette (1977) ได้แนะนำวิธี การทดสอบทักษะพูดในชั้นสื่อสารไว้ 2 ลักษณะ คือ การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดยการให้ตัวแนะที่สามารถมองเห็นได้ เช่น มีรูปภาพเป็นสื่อ การให้ตัวแนะที่เป็นคำพูด เช่น ผู้สอนพูดประโยคแล้วแสดงคำตอบด้วยสีหน้าท่าทางให้ผู้เรียนตอบตามลักษณะท่าทางนั้น อาจจะทำให้ผู้เรียนพูดเปลี่ยนประโยคตามที่กำหนด ให้อ่านบทและคำแนะนำเกี่ยวกับชนิดของการสนทนาที่ผู้เรียนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย ให้ฟังบทสนทนาแล้วพูดรายงานเรื่องที่ฟัง ให้แสดงเป็นผู้สัมภาษณ์แล้วจดบันทึกข้อมูลจากการพูดสัมภาษณ์ ส่วนอีกลักษณะหนึ่งเป็นการพูดอย่างอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง โดยให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ให้พูดบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน การสนทนาและสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะสม นิยมใช้และเป็นธรรมชาติมากที่สุด

Finocchiaro and Sako (1983) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการพูด ไว้ว่า ให้พูดประโยคสั้น ๆ ตามเทปให้อ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ ให้บรรยายลักษณะของวัตถุสิ่งของต่าง ๆ จากภาพที่กำหนด ให้บรรยายวัตถุ เหตุการณ์ต่าง ๆ พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ และให้นักเรียนตอบคำถามในการสัมภาษณ์ และยังมี การทดสอบทักษะการพูดไว้เพิ่มเติมอีกหลายวิธี คือ ให้อ่านข้อความโคลง หรือบทสนทนาที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว ให้พูดตามบทบาทในบทสนทนา ให้ตอบคำถามประโยคต่าง ๆ ที่กำหนดให้ให้อ่านข้อความหรือเนื้อเรื่องที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน ให้ถามคำถามจากข้อความที่กำหนดให้ ให้เปลี่ยนรูปประโยคต่าง ๆ ตามที่กำหนดให้ ให้พูดประโยคสั้น ๆ ที่ได้ความหมายเหมือนกับที่เจ้าของภาษาใช้กัน ให้ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน ให้พูดหรือเล่าถึงสิ่งที่ควรจะทำในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เล่าเกี่ยวกับกิจกรรมประจำวัน ให้วิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องต่าง ๆ ที่ได้ฟังมา และให้วิจารณ์เรื่องที่เพื่อนพูดไปแล้ว

การประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร Clark (1972) ได้แนะนำวิธีการประเมินทักษะการพูดไว้ทั้งหมด 4 ด้าน โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ 1) การออกเสียง 2) คำศัพท์ 3) ไวยากรณ์ และ 4) ความคล่องแคล่ว ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ Clark (1972)

ระดับ	การออกเสียง (Pronunciation)	คำศัพท์ (Vocabulary)	ไวยากรณ์ (Grammar)	ความคล่องแคล่ว (Fluency)
ควรปรับปรุง 1	ยังพูดไม่ได้และ สนทนาโต้ตอบไม่ได้	ใช้คำศัพท์ผิดและ โต้ตอบสนทนาไม่ได้	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ผิดไม่ สามารถสื่อสารได้	พูดแล้วหยุดคิดนาน พูดไม่จบประโยค
พอใช้ 2	ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง ออกเสียงเข้าใจยาก	ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ในสถานการณ์ ได้	ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง	พูดต่อจากที่พูดไม่ได้ แต่พยายามพูดโดย เริ่มต้นใหม่
ดี 3	ออกเสียงผิดเป็นครั้ง คราว	สื่อความหมายได้เป็น ส่วนใหญ่ เลือกใช้ คำศัพท์ได้อย่าง เหมาะสม	ใช้โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ได้อย่าง ถูกต้องมีข้อผิดพลาด เล็กน้อย	บทสนทনারาบรื่น เป็นธรรมชาติ แต่ยัง ติดตะกุกตะกัก
ดีมาก 4	ออกเสียงถูกต้องพูด ได้	ใช้คำศัพท์ได้อย่าง เหมาะสมกับ สถานการณ์	ไม่มีข้อผิดพลาด ทางการใช้คำศัพท์ และโครงสร้างทาง ภาษา	บทสนทনারาบรื่น เป็นธรรมชาติ มีความต่อเนื่องของ บทสนทนา

การประเมินการพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Oller (1979: 320-323) มีเกณฑ์ในการให้คะแนนด้านความสามารถในการพูด 5 ด้าน โดยแบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่ 1) การออกเสียง (Accent) 2) ไวยากรณ์ (Grammar) 3) คำศัพท์ (Vocabulary) 4) ความคล่องแคล่ว (Fluency) และ 5) ความเข้าใจ (Comprehension) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Oller (1979)

ด้าน ระดับ	การออกเสียง	ไวยากรณ์	คำศัพท์	ความ คล่องแคล่ว	ความเข้าใจ
6	ออกเสียงเหมือน เจ้าของภาษา	ผิดเพียง 1 หรือ 2 ครั้ง ในระหว่างการ สัมภาษณ์	รู้คำศัพท์มาก และถูกต้อง เหมือนเจ้าของ ภาษาที่มี การศึกษา	พูดได้ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องทั่วไป หรือในวิชาชีพ พูดได้อย่าง ราบรื่นเหมือน เจ้าของภาษา	เข้าใจคำพูดที่ เป็นพิธีการหรือ ภาษาถิ่นของ เจ้าของภาษาที่มี การศึกษา
5	ออกเสียงถูกต้อง ฟังชัดเจน แต่ไม่ เหมือนเจ้าของ ภาษา	ผิดไวยากรณ์ น้อยมาก	รู้คำศัพท์มาก และถูกต้อง เหมือนเจ้าของ ภาษาที่มี การศึกษา	พูดได้ราบเรียบ ความเร็วและ ความสม่ำเสมอ เท่านั้นที่ไม่ เหมือนเจ้าของ ภาษา	เข้าใจบท สนทนาในระดับ ความเร็วปกติ ยกเว้นคำที่เป็น ภาษาถิ่นหรือ เรื่องที่ไม่ คุ้นเคยและ คำพูดที่เร็วหรือ ซ้ำเกินไป
4	ใช้เสียงแปร่ง และออกเสียงผิด บางครั้งแต่ เข้าใจได้	ผิดเป็นครั้ง คราวทำให้รู้ว่า ไม่มีความรู้ทาง ไวยากรณ์ บางอย่างแต่ไม่ ถึงกับพูดแล้ว ไม่เข้าใจ	รู้คำศัพท์ทาง อาชีพมากพอที่จะ อภิปรายเรื่องที่ สนใจได้ รู้คำศัพท์ ทั่วไปพอจะพูด อภิปรายได้ใน เรื่องเฉพาะ สาขาวิชาที่ตน เกี่ยวข้องด้วย	พูดแล้วหยุด บ้าง ความสม่ำเสมอ อาจจะเกิดจาก การพูดใหม่หรือ มัวคิดหา คำศัพท์	เข้าใจดี พอสมควรใน คำพูดที่มีอัตรา ความเร็วปกติที่ เป็นเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ต้องการ ให้พูดซ้ำหรือพูด ใหม่ในบางครั้ง

ตารางที่ 2 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Oller (1979) (ต่อ)

ด้าน ระดับ	การออกเสียง	ไวยากรณ์	คำศัพท์	ความ คล่องแคล่ว	ความเข้าใจ
3	ใช้เสียงแปร่ง และผิด ทำให้เข้าใจผิด บางครั้งต้อง ตั้งใจฟัง	พูดผิดบ่อย ไม่รู้หลัก ไวยากรณ์สำคัญ บางอย่างทำให้ เข้าใจผิด	เลือกใช้คำศัพท์ ไม่ค่อยถูก อภิปรายไม่ได้ แม้ในเรื่องสังคม และอาชีพของตน ในระดับ ธรรมดา	ยังพูดได้ไม่ สม่ำเสมอ พูดไม่จบ ประโยค	เข้าใจเรื่องง่าย ๆที่เกี่ยวกับ ตนเอง ต้องให้ พูดซ้ำๆ หรือพูดใหม่ ในบางครั้ง
2	ออกเสียงผิดมาก เข้าใจยาก ต้อง พูดซ้ำๆหลายๆ ครั้งจึงเข้าใจ	พูดผิดมาก มีความรู้ ไวยากรณ์น้อย มาก สื่อสาร ไม่ได้	รู้คำศัพท์น้อยมาก ใช้ได้เฉพาะเรื่องที่ เกี่ยวกับตนเอง และใช้ภาษาเพื่อ การอยู่รอด เท่านั้น เช่น การบอกหรือถาม เกี่ยวกับเวลา สั่งอาหารถาม ข้อมูลเพื่อ การเดินทางและ สนทนาภายใน ครอบครัวได้	การพูดยัง ตะกุกตะกัก พูดเป็นประโยค ไม่ได้ ยัง สนทนาไม่ได้	เข้าใจภาษาซ้ำ มากในเรื่องง่ายๆ ที่เกี่ยวกับสังคม การเดินทาง ยัง ต้องพูดให้ซ้ำ ๆ และต้องพูดให้ ฟังใหม่
1	ออกเสียง ลักษณะที่ไม่ สามารถเข้าใจได้	ใช้ไวยากรณ์ ไม่ถูกต้อง ยกเว้นสำนวนที่ เตรียมไว้	รู้คำศัพท์ไม่เพียง พอที่จะสนทนาใน เรื่องง่ายๆได้	การพูดยัง ตะกุกตะกัก พูดเป็นประโยค ไม่ได้ สนทนา ไม่ได้	เข้าใจน้อยเกิน กว่าจะสนทนา ในเรื่องที่ ง่ายที่สุด

การประเมินการพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Heaton (1997) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการพูดไว้ 4 ด้าน โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ความถูกต้อง 2) ความคล่องแคล่ว 3) การจัดเรียงลำดับเนื้อหา และ 4) การใช้สื่อประกอบการนำเสนอ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Heaton (1997)

เกณฑ์การประเมิน	ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ		
	3	2	1
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคถูกต้อง และเหมาะสม และมีข้อผิดพลาดไม่เกิน 1 แห่ง	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคถูกต้องและมีข้อผิดพลาด 2-3 แห่ง	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคแบบง่าย ๆ และมีข้อผิดพลาดตั้งแต่ 4 แห่งขึ้นไป
ความคล่องแคล่ว	พูดสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างต่อเนื่องซ้ำเลื้อยดูคำเป็นบางครั้ง	การพูดสื่อสารโดยส่วนใหญ่ค่อนข้างราบรื่น มีการซ้ำเลื้อยดูคำหลายครั้ง พูดไม่ปะติดปะต่อเป็นบางครั้ง แต่สื่อความหมายให้เข้าใจได้	จำเป็นต้องใช้ความพยายามในการพูดเป็นอย่างมาก ซ้ำเลื้อยดูคำศัพท์ที่ต้องการอยู่บ่อย ๆ การสื่อสารค่อนข้างหยุดชะงัก และไม่ปะติดปะต่อใช้สำนวนได้อย่างจำกัด
การจัดเรียงลำดับเนื้อหา	พูดได้ตรงประเด็น มีการลำดับเนื้อหาได้อย่างถูกต้องครอบคลุมมีใจความหลักใจความรอง และการยกตัวอย่างให้เข้าใจได้ง่าย	พูดได้ตรงประเด็น มีการลำดับเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง มีใจความหลักและใจความรองทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้	พูดไม่ตรงประเด็น ลำดับเนื้อหาไม่ถูกต้องทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ
การใช้สื่อประกอบการนำเสนอ	มีการใช้สื่อประกอบการอธิบายได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหา ทำให้การนำเสนอ	มีการใช้สื่อประกอบในการนำเสนอเป็นบางครั้งบางคราว แต่ไม่สอดคล้องกับ	ไม่มีการใช้สื่อประกอบหรือไม่ใช้เลย

	น่าสนใจ	เนื้อหา	
--	---------	---------	--

สรุปได้ว่า การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษนั้น สามารถทำได้หลายลักษณะ ส่วนใหญ่มักนิยมให้ตอบคำถามจากภาพ บรรยาย ซึ่งมักจะใช้ภาพประกอบเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสามารถพูดได้ง่ายขึ้น ในการทดสอบการพูด ถ้าใช้วิธีการบันทึกเสียงด้วยจะช่วยให้การตรวจให้คะแนนมีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น และสามารถให้ทดสอบผู้เรียนจำนวนมาก ๆ ได้ซึ่งในการประเมินความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูด เพื่อใช้ในการวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน ทั้งในด้านการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความเข้าใจ และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งผู้สอนสามารถประเมินผู้เรียนได้ตั้งแต่ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

การประเมินจะต้องสอดคล้องเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่เรียน จากองค์ประกอบที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการดัดแปลงมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบปัญหาเป็นฐานนี้ ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงจากเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของ Oller (1979) ให้มีการให้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นที่ใช้สำหรับการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา แสดงความคิดเห็นและอภิปราย เพื่อให้มีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน 4 ด้าน โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ 1) การออกเสียง(Pronunciation) 2) คำศัพท์(Vocabulary) 3) การให้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็น(Reasoning) 4) ความคล่องแคล่ว(Fluency) จากระดับที่ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง ถึงระดับ 5 หมายถึง ดีเยี่ยม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบปัญหาเป็นฐาน

ด้าน ระดับ	การออกเสียง (Pronunciation)	คำศัพท์ (Vocabulary)	การให้เหตุผล สนับสนุนความคิด (Reasoning)	ความคล่องแคล่ว (Fluency)
ดีเยี่ยม 5	ออกเสียงถูกต้อง เหมือนเจ้าของ ภาษา พูดได้ดี	ใช้คำศัพท์ได้อย่าง เหมาะสมกับ สถานการณ์ เทียบเท่าเจ้าของ ภาษา	แสดงความคิดเห็น แนวคิด หลัก ทศนคติ ตามแนวทางที่ เลือกได้อย่างชัดเจน มีการให้ เหตุผลสนับสนุนความคิดอย่าง หนักแน่น น่าเชื่อถือ เหมาะสม สอดคล้องกับ ประเด็นความคิดหลักหรือ	บทสนทนาราบรื่น เป็นธรรมชาติ มี ความต่อเนื่อง เทียบเท่าเจ้าของ ภาษา

			บทสรุป	
--	--	--	--------	--

ตารางที่ 4 แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบปัญหาเป็นฐาน (ต่อ)

ด้าน ระดับ	การออกเสียง (Pronunciation)	คำศัพท์ (Vocabulary)	การให้เหตุผล สนับสนุนความคิด (Reasoning)	ความคล่องแคล่ว (Fluency)
ดีมาก 4	ออกเสียงผิดเป็น ครั้งคราว สามารถ คาดเดาได้	สื่อความหมายได้ คล่องแคล่ว แต่ยังไม่ สามารถใช้ศัพท์ เฉพาะทางได้	แสดงความคิดยังไม่ชัดเจนนัก มีรายละเอียดมาสนับสนุนแต่ ยังไม่สมเหตุผลเท่าที่ควร ให้เหตุผลสนับสนุนสอดคล้อง กับประเด็นหลักพอควร	บทสนทนาราบรื่น แต่ยังมีจังหวะ การพูดไม่เหมือน เจ้าของภาษา
ดี 3	สำเนียงดี แต่ออก เสียงผิดทำให้เข้าใจ คลาดเคลื่อน	มีข้อจำกัดในการใช้ คำศัพท์ สามารถ สื่อสารได้ โต้ตอบ ได้เบื้องต้น	มีความพยายามพยายามในการ แสดงมีการให้เหตุผล สนับสนุนความคิดอย่าง เหมาะสม หนักแน่นน่าเชื่อถือ เป็นบางตอน	บทสนทนาเป็น ธรรมชาติแต่ยัง พูดติดขัด
พอใช้ 2	ออกเสียงผิด บ่อยครั้ง พูดแล้วฟัง เข้าใจยาก	ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย แต่ใช้คำศัพท์เพื่อ ความอยู่รอดได้	การแสดงความคิดยังสับสน ไม่ชัดเจน มีการให้เหตุผล สนับสนุนความคิดเพียง เล็กน้อย	พูดต่อจากเดิม ไม่ได้ สื่อสารได้ ทางเดียว โต้ตอบ ไม่ได้
ควร ปรับปรุง 1	ยังพูดไม่ได้และ โต้ตอบการสนทนา ไม่ได้	คำศัพท์ไม่เพียงพอ สื่อสารไม่ได้	มีการแสดงความเห็นและการ ให้เหตุผลน้อยมากหรือไม่ให้ เหตุผลเลย	พูดแล้วหยุดคิด นาน พูดได้เป็นคำ ๆ ไม่จบประโยค

				สื่อสารไม่ได้
--	--	--	--	---------------

4. การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning)

การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นกระบวนการเรียนรู้จากปัญหาใกล้ตัวและพบเจอในชีวิตประจำวันเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงปัญหาได้ง่าย ทั้งนี้ต้องเลือกปัญหาที่ไม่มีโครงสร้างชัดเจน และมีแนวทางในการหาคำตอบได้อย่างหลากหลาย เพื่อใช้เป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง จึงเป็นลักษณะการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือผู้เรียน

4.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เริ่มต้นด้วยปัญหาที่เกิดขึ้นจริง หรืออาจถูกตั้งขึ้นมาในกระบวนการสอน มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น อยากคิดค้นหาคำตอบ แก้ปัญหาด้วยตนเองและหาข้อสรุปในการแก้ปัญหา ซึ่งนักวิชาการด้านการศึกษาก็ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ดังนี้

Barrett (2017) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบปัญหาเป็นฐานไว้ว่า การเรียนรู้จากปัญหาเป็นหนึ่งในนวัตกรรมที่สำคัญที่สุดในการศึกษาระดับอุดมศึกษา การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาผู้เรียนจะแบ่งกันทำงานเป็นทีมขนาดเล็ก แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่พบในชีวิตประจำวัน การเรียนแบบนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการแก้ปัญหา และพัฒนาศักยภาพให้ผู้เรียนมีบทบาทของความเป็นผู้นำมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีอำนาจตัดสินใจในการออกแบบการเรียนรู้ของตนเอง อำนวยความสะดวกและประเมินความคิดริเริ่มในการเรียน

Barrows and Tamblyn (1980: 18, อ้างถึงใน ปรายกามาศ ทองหมื่น, 2554: 20) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ว่า เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการบริหารจัดการ ทำความเข้าใจ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง เป็นการเรียนที่เป็นผลมาจากกระบวนการทำงานที่มุ่งเน้นเพื่อความเข้าใจหรือแก้ปัญหา ปัญหาที่ได้ประสบครั้งแรกในกระบวนการเรียนใช้เป็นจุดรวมหรือเป็นสิ่งที่กระตุ้นเพื่อการประยุกต์ใช้การแก้ปัญหาหรือทักษะการให้เหตุผล และเพื่อค้นหาหรือศึกษาความรู้ต่าง ๆ ที่ต้องการทำความเข้าใจกลไกการทำงานที่รับผิดชอบต่อปัญหา และ ค้นหาวิธีการแก้ปัญหา

Wilkerson and Felett (1989: 51-60) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเน้นการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้จากการสำรวจค้นคว้าและการแก้ปัญหาที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ซึ่งสามารถเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักเรียน ในเวลาเดียวกันก็เป็นการกระตุ้นให้พัฒนาทักษะการ เรียนรู้ตลอดชีวิต และการแก้ปัญหาของผู้เรียนได้

Mitchell (1993, อ้างถึงใน พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์, 2544: 42) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ว่า เป็นการแก้ปัญหาในรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหานั้น เป็นการนำตัวปัญหาเข้ามาเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการเรียนรู้โดยไม่ได้คาดหวังถึงความรู้ของผู้เรียน ปัญหาจะเป็นตัวกระตุ้นการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การเกิดคำถามที่ไม่มีคำตอบ ซึ่งชี้้นำให้ผู้เรียนไปสืบค้นต่อไป

Torp and Sage (1998: 14-16) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นประสบการณ์ที่ได้จากการสำรวจและค้นคว้า ตลอดจนแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน ในการแก้ปัญหาครูจะเป็นผู้ที่คอยให้คำแนะนำและออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดและสำรวจ หลักสูตรที่สร้างขึ้นจะมีปัญหาเป็นแกนกลาง มีบทบาทในการเตรียมประสบการณ์จริงที่ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ สนับสนุนให้สร้างความรู้ด้วยตัวเองและบูรณาการสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนรู้ในโรงเรียนกับชีวิตจริงเข้าด้วยกัน ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและจนสามารถเรียนรู้โดยการขึ้นนำตนเองได้ ในกระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ครูจะเป็นผู้ร่วมในการแก้ปัญหาโดยมีหน้าที่ในการสร้างความสนใจสร้างความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนเป็นผู้แนะนำและอำนวยความสะดวกเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์

Howard (1999: 172, อ้างถึงใน ประกายมาศ ทองหมื่น, 2554: 20) กล่าวว่า การเรียนแบบปัญหาเป็นฐานเป็นวิธีการทางการศึกษาที่นำเสนอผู้เรียนด้วยปัญหาที่มีรูปแบบของโครงสร้างที่ซับซ้อน ในระยะเริ่มแรกของประสบการณ์การเรียนรู้ ข้อมูลที่ได้ในระยะเริ่มแรกไม่เพียงพอให้แก้ปัญหา คำถามต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับปัญหาจะผลักดันให้ผู้เรียนไปทำการค้นหาความรู้เพิ่มเติม

จุฑามาศ สุคนธา (2560) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งสมมติฐาน สาเหตุและวิเคราะห์ปัญหานั้น รวมถึงการค้นคว้าความรู้พื้นฐาน เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาต่อไป โดยผู้เรียนอาจไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มาก่อน แต่อาจใช้พื้นความรู้ที่ผู้เรียนมีอยู่เดิมแก้ไขปัญหาผ่านการเรียนรู้ด้วยตนเองและการทำงานร่วมกัน โดยเน้นการสนับสนุนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรู้สึกรอยการการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถนำทักษะจากการเรียนมาช่วยแก้ปัญหาในชีวิต

ทิตินา แคมมณี (2557) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นการจัดการสถานการณ์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นเครื่องมือ ในการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย ซึ่งผู้สอนอาจจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเผชิญสถานการณ์ปัญหาจริง หรืออาจจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเผชิญปัญหาเพื่อฝึกกระบวนการวิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหา

ร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในปัญหา รวมถึงทำให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ จนเกิดทักษะกระบวนการคิดและแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

วัชรรา เล่าเรียนดี (2553) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem - Based Learning : PBL) ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดแบบหนึ่ง ที่จัดกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้น หรือเป็นฐานสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้โดยปัญหานั้นจะต้องทำให้นักเรียนสนใจมากจนต้องการแสวงหาค้นคว้าเหตุผลมาช่วยแก้ปัญหา หรือทำให้ปัญหาที่คลุมเครืออยู่มีความชัดเจนมากขึ้นจนสามารถมองเห็นแนวทางแก้ไข ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น

มณฑรา ธรรมบุศย์ (2549: 42-43) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักการที่สำคัญคือ ผู้สอนจะใช้สถานการณ์ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้เพื่อนำมาเป็นแนวทางแก้ไขปัญหา โดยผู้เรียนเป็นฝ่ายกำหนดทิศทางการเรียนรู้ของตนเอง (Self-directed Learning) ซึ่งต่างจากวิธีสอนแบบบรรยายที่ใช้กันทุกวันนี้ คือวิธีสอนแบบบรรยายนั้นผู้สอนจะนำเสนอเนื้อหา ก่อนแล้วจึงให้ผู้เรียนฝึกทักษะการแก้ปัญหาโดยอาจให้กรณีปัญหาหรือให้ตอบคำถามท้ายบท ส่วนการสอนแบบปัญหาเป็นฐานผู้สอนจะต้องนำปัญหามาให้ผู้เรียนได้ศึกษาก่อน แล้วจึงมอบหมายผู้เรียนให้ไปค้นคว้าความรู้เพื่อหาทางแก้ไขปัญหา ขณะที่ผู้เรียนคิดแก้ปัญหา ผู้เรียนก็จะได้รับความรู้ไปด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน จึงเป็นยุทธศาสตร์การสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างมีระบบ ทำให้ผู้เรียนได้ความรู้ที่เกิดจากการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning)

ทองจันทร์ หงส์ลดาธรมภ์ (2544: 5) กล่าวว่า การเรียนแบบปัญหาเป็นฐาน หมายถึง การเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะใฝ่หาความรู้เพื่อแก้ปัญหา ทั้งนี้โดยเน้นให้ผู้เรียนตัดสินใจในสิ่งที่ตนเองต้องการแสวงหา และรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นทีมภายในกลุ่มผู้เรียน โดยครูผู้สอนมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องน้อยที่สุด

มนสภรณ์ วิฑูรเมธา (2544: 57) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐานเป็นเทคนิคที่ใช้ปัญหาหรือสถานการณ์กระตุ้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองร่วมกับการทำงานเป็นกลุ่มอาจารย์เป็นผู้ช่วยเหลือเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการใช้ปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา โดยใช้กระบวนการกลุ่มย่อยมาช่วยในการศึกษา อภิปรายปัญหา หาแนวทางแก้ไขปัญหา และสามารถนำความรู้ที่ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เป็นการใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความ ต้องการแสวงหาความรู้เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหา โดยนักวิชาการการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญ ของการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ ดังนี้

Bridges (1992) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ ดังนี้

1. การแนะนำข้อมูล (Introduction) เป็นการแนะนำให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญ ของปัญหาที่เกิดขึ้นและนำมาเรียนรู้
2. ปัญหา (Problem) เป็นการให้สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนที่คาดว่าจะพบใน อนาคตที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนส่วนใหญ่ ซึ่งปัญหาอาจมีความซับซ้อนแตกต่างกันไป
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning objectives) เป็นเป้าหมายในแต่ละบทเรียน ประกอบด้วยทักษะความรู้ที่ต้องฝึกเพื่อให้เกิดการเรียนรู้
4. แหล่งข้อมูล (Resources) เป็นตำรา บทความ วิดีโอ ผู้เชี่ยวชาญ แบบฝึกหัดและ สื่อต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งข้อมูล ซึ่งขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การเรียนรู้และปัญหา นักเรียนควรได้รับการ ส่งเสริมให้หาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนเพื่อให้เป็นข้อมูลประกอบการแก้ปัญหาของนักเรียน
5. การกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวัง (Product specification) เป็นการกำหนดผลงานของ นักเรียนจากการแก้ปัญหา ซึ่งอาจเป็นรายงาน การสรุปความ หรือชิ้นงานที่นักเรียนผลิตออกมา
6. คำถามนำทาง (Guiding question) เป็นการให้คำถามเพื่อนำทางให้นักเรียนได้ ตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นในกลุ่มเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหา
7. การนำเสนอและคำแนะนำ (Talk back or assessment exercise) เป็นการให้ โอกาสนักเรียนนำเสนอความคิดเห็น ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสะท้อนความคิดของตนเองในสิ่งที่ ได้รับจากการเรียน
8. ข้อบังคับเรื่องเวลา (Time constraint) เป็นการกำหนดเวลาให้นักเรียนทำงานให้ เสร็จและมีประสิทธิภาพตามเวลาที่กำหนดให้เรียนรู้

ธัญกร ช่วยทุกข์เพื่อน (2556: 30-40) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบ ปัญหาเป็นฐานไว้ ดังนี้

1. สถานการณ์ปัญหา เป็นจุดเริ่มต้นของการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดย ปัญหาที่นำมาใช้จะต้องเป็นปัญหาที่มีโครงสร้างไม่สมบูรณ์ (ill-structured Problem)
2. บทบาทของผู้สอน ผู้สอนเป็นผู้จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนรักในวิชานั้น ๆ ให้ ดำเนินการจัดการเรียนรู้อย่างถูกต้องและเสริมสร้างปัญญาในระดับสูง ตลอดจนเป็นผู้อำนวยความสะดวก

สะดวกในการเรียน สร้างบทเรียนที่เป็นสถานการณ์ปัญหาเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาที่เป็นแนวคิดหลักของปัญหานั้น รวมถึงการประเมินผลการเรียนด้วย

3. บทบาทของผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ในเนื้อหานั้น ๆ ด้วยตนเอง ไม่ได้ทำหน้าที่รับความรู้เพียงอย่างเดียว

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2548: 78) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ ดังนี้

1. ประเด็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้ ปัญหาคือหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้ โดยปัญหาที่นำมาใช้จะเป็นปัญหาที่พบบ่อย มีกระบวนการเข้าถึงปัญหาที่ซับซ้อนและมีเนื้อหาที่ครอบคลุมกรอบแนวคิดตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตรและระดับชั้นของผู้เรียน ประเด็นปัญหาสำหรับเรียนรู้มีความหลากหลาย ต้องอาศัยการค้นคว้าหาคำตอบในแง่มุมต่าง ๆ และต้องมีความรู้พื้นฐานอย่างกว้างขวาง กระทั่งสร้างมโนทัศน์ (concept) ที่สำคัญได้ ซึ่งการนำเสนอประเด็นปัญหาผู้สอนอาจเลือกมาจากกรณีศึกษา การเล่าเรื่อง หรือการสร้างสถานการณ์จำลองอย่างใดอย่างหนึ่ง

2. สื่อการเรียน มีความสำคัญในการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเองจากสื่อแหล่งต่าง ๆ ให้มากที่สุด ได้แก่ ตำรา สถิติ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โสตทัศน์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้บุคคลและสถานที่ยังสามารถเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สามารถเลือกใช้ได้ ทั้งนี้ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) เป็นผู้ชี้แนะ (Guide) หรือจัดทำเอกสารเกี่ยวกับแหล่งสืบค้น แหล่งเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์กับผู้เรียนและวิธีการเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ประเภทนั้น ๆ ด้วย

3. ความรับผิดชอบของผู้เรียน ผู้เรียนต้องมีความตั้งใจและต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Directed Learning) เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบ ความรู้ในประเด็นที่ต้องการ และอภิปรายเพื่อนำมาสู่คำตอบในการแก้ปัญหา

4. บทบาทของผู้สอน ทำหน้าที่สนับสนุนการเรียนรู้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยมีหน้าที่ 3 ประการ ได้แก่ 1) อำนวยความสะดวกวัสดุอุปกรณ์และสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ในการค้นคว้าเพื่อนำไปสู่คำตอบ 2) ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน ตามความเหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง พิจารณาความช่วยเหลือผู้เรียนได้บ้างในกรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถสืบค้นได้ด้วยตนเอง และ 3) ทำหน้าที่ประเมินสมรรถนะของผู้เรียนเป็นระยะ ควบคุมไปกับการจูงใจและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดแนวทางในการอภิปราย จนสามารถสรุปประเด็นความรู้ที่ได้จากกระบวนการจัดการเรียนรู้

4.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานมุ่งหมายให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้เพื่อแก้ปัญหาด้วยตนเองตามขั้นตอนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบโดยใช้กระบวนการคิดที่มีเหตุผลและสามารถเชื่อมโยงปัญหาที่ต้องแก้ไขกับความรู้เดิม จนได้แนวทางใหม่ในการแก้ปัญหา ซึ่งนักวิชาการด้านการศึกษหลายท่าน ได้มีการกล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานดังต่อไปนี้

ทองจันทร์ หงส์ดารมภ์ (2533: 3-6) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. ทำความเข้าใจกับถ้อยคำและแนวคิด (Clarify Term and Concept) กลุ่มผู้เรียนทำความเข้าใจกับปัญหาที่ได้รับเลือก แนวคิดที่ยังไม่เข้าใจ โดยหาเอกสารตำราอื่น หรือความรู้พื้นฐานของสมาชิกในกลุ่ม

2. ระบุตัวปัญหา (Define the Problem) กลุ่มผู้เรียนให้คำอธิบายปัญหาทั้งหมด โดยจะต้องมีความเข้าใจต่อปัญหาที่ต้องสอดคล้องกัน สามารถเข้าใจได้ว่ากลุ่มกำลังอธิบายหรือกล่าวถึงปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์ใด

3. วิเคราะห์ปัญหาและตั้งสมมติฐาน (Analyze the Problem) การวิเคราะห์ปัญหาโดยการแสดงความคิดแบบระดมสมองของสมาชิกในกลุ่มและใช้กระบวนการแก้ปัญหา เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสนับสนุนเกี่ยวกับโครงสร้างหรือข้อปัญหาทั้งหมดโดยอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน

4 สร้างสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับปัญหา (Formulate Hypothesis) เป็นการสรุปความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่มเกี่ยวกับกระบวนการและความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหานั้น กล่าวคือ การตั้งสมมติฐานอย่างสมเหตุสมผลให้สอดคล้องเหมาะสมกับปัญหานั้น ๆ ด้วยวิธีการระดมสมองและแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี เพื่อให้ได้มาซึ่งสมมติฐานที่มีความหลากหลายมากที่สุดเท่าที่จะสามารถเป็นไปได้

5 จัดลำดับความสำคัญของสมมติฐาน (Identify the Priority of Hypothesis) จากสมมติฐานที่ได้มา กลุ่มต้องนำมาพิจารณาอีกครั้งและจัดลำดับความสำคัญ โดยอาศัยข้อสนับสนุนจากข้อมูลความจริงและความรู้จากสมาชิกในกลุ่มเพื่อคัดเลือกสมมติฐานที่ดีที่สุดเพื่อค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมต่อไป

6 สร้างวัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Formulate Learning Objective) หลังการอภิปรายกลุ่มเมื่อพิจารณาแล้วว่าข้อมูลใดที่จำเป็นและยังขาดไปจนทำให้ไม่สามารถตอบคำถามหรือสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ กลุ่มผู้เรียนจะต้องช่วยกันกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมในการทดสอบสมมติฐาน

7 รวบรวมข้อมูลนอกกลุ่ม (Collect Additional Information Outside the Group) จากวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มถูกแบ่งหน้าที่ตามความรับผิดชอบในการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากภายนอกกลุ่ม ซึ่งหาจากแหล่งข้อมูลทั้งเอกสารทางวิชาการและผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ อาจแยกทำงานเป็นรายบุคคลหรือไปเป็นกลุ่ม แล้วกลับมาพบกันในกลุ่มอีกครั้งเพื่อนำข้อมูลมารวมกัน

8 สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้เรียนใหม่ (Synthesize and Test the Newly Acquired Information) กระบวนการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานจะสมบูรณ์ได้ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ค้นคว้ามาได้ เพื่อพิสูจน์สมมติฐานที่วางไว้ โดยสมาชิกของกลุ่มแต่ละคนจะนำความรู้ที่ตนค้นคว้ามาได้เสนอต่อสมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่ม เพื่อพิจารณาว่าข้อมูลที่ได้เพียงพอต่อการพิสูจน์สมมติฐานหรือไม่ ดังนั้นกลุ่มอาจจะพบว่าข้อมูลบางส่วนไม่สมบูรณ์จำเป็นต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมอีก

9 สรุปข้อมูลใหม่เป็นหลักการที่ได้มาจากการศึกษาปัญหา (Identify Generalization and Principles Derives from Studying this Problem) กระบวนการจะสิ้นสุดเมื่อกกลุ่มสามารถหาข้อมูลครบถ้วนต่อการพิสูจน์ข้อสมมติฐานทั้งหมดได้ และสามารถสรุปถึงหลักการต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาปัญหานี้รวมทั้งเห็นแนวทางในการนำความรู้หลักการนั้นไปใช้ในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ทั่วไป

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน นับเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากจากการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ได้ดังนี้

Duch (1995) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ 4 ขั้นตอน มีดังนี้

1. นำเสนอด้วยปัญหา ปัญหาอาจจะมาจากกรณีตัวอย่าง เทปโทรทัศน์ รายการค้นคว้าให้ผู้เรียนในกลุ่มรวบรวมแนวคิดและความรู้เดิมเกี่ยวกับปัญหานั้น
2. สร้างประเด็นการเรียนในระหว่างอภิปรายในกลุ่ม ประเด็นการเรียนเป็นการระบุดูว่าสิ่งที่พวกเขาารู้และสิ่งใดยังไม่รู้ คำถามอะไรที่ควรไปค้นคว้าเพิ่ม
3. จัดลำดับความสำคัญของประเด็นการเรียนและให้กลุ่มผู้เรียนแบ่งงานให้สมาชิกศึกษาเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลก็ได้

4. สรุปความรู้ที่ได้เรียนหลังจากการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม โดยความรู้ใหม่ที่ได้รวบรวมมาจะถูกนำมาสรุปและผสมผสานกับความรู้เดิมที่มีอยู่ นำไปแก้ปัญห และสรุปความรู้ที่ได้เป็นความรู้ใหม่

Kreger (1998: 45) เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ 6 ขั้นตอนดังนี้

1. นำเสนอสถานการณ์ปัญหาให้แก่ผู้เรียน
2. เขียนสิ่งที่รู้เกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาซึ่งอาจได้มาจากสถานการณ์หรือความรู้เดิมของผู้เรียน
3. วิเคราะห์ปัญหา

4. เขียนสิ่งที่ต้องค้นหาข้อมูล
5. เขียนการกระทำที่เป็นไปได้ เช่น ข้อเสนอ คำตอบ หรือสมมุติฐาน เป็นต้น
6. นำเสนอและสนับสนุนวิธีการแก้ไข

พัชรกรารณต์ อินทะนาค (2546:39)ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. นำเสนอปัญหา ผู้เรียนได้รับคำแนะนำเพื่อให้ทราบถึงแนวคิดและกลวิธีในการเรียน รวมถึงทราบกรณีปัญหาที่จะต้องร่วมกันแก้ไข
2. ขั้นศึกษาข้อมูลเพื่อการแก้ปัญหา ผู้เรียนจะต้องหาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน ระดมสมองเพื่อหาทางเลือกในการอภิปรายโต้แย้ง และเลือกทางออกที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา
3. ขั้นฝึกปฏิบัติแก้ไขปัญหา ผู้เรียนจะต้องสร้างผลงาน เพื่อพุดนำเสนอแนวทางแก้ไข ปัญหาที่ได้จากการอภิปรายกลุ่มและร่วมกันหาข้อสรุป
4. ขั้นทดลองปฏิบัติแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความรู้ใหม่ที่ได้จากการศึกษามาแก้ไขปัญหาอื่นๆ ในสถานการณ์ใหม่ที่มีเค้าโครงคล้ายปัญหาเดิม แต่มีความแตกต่างในการนำเสนอผลงาน

เบญจวรรณ อ่วมมณี (2549: 15) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยใช้สถานการณ์จริง เพื่อให้ได้ปัญหาที่เป็นสื่อการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้เกิดความอยากรู้และแสวงหาความรู้เพื่อนำมาแก้ปัญหา ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจปัญหานั้นอย่างชัดเจน โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนร่วมกันเรียนเป็นกลุ่มย่อยและเรียนรู้ด้วยตนเอง ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. เสนอสถานการณ์ปัญหา
2. ระบุปัญหา
3. ทำความเข้าใจปัญหา
4. เสนอแนวทางแก้ไขปัญหา
5. เลือกแนวทางโดยใช้เกณฑ์ที่เหมาะสมในการประเมินวิธีการแก้ปัญหา
6. เลือกดำเนินการแนวทางที่เป็นวิธีแก้ปัญหาที่เป็นวิธีที่ดีที่สุด
7. นำเสนอวิธีการที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหาและแผนปฏิบัติการ/ดำเนินการแก้ปัญหา
8. สรุปผล/ประเมิน

ปาริชาติ จันทรงาม (2556:22) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. นำเสนอปัญหา เป็นขั้นตอนของการแนะนำผู้เรียนให้ทราบถึงแนวคิดและกลวิธีในการเรียนรวมถึงทราบปัญหาที่จะต้องร่วมกันแก้ไขเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเรียน

2. ขั้นศึกษาข้อมูลเพื่อการแก้ปัญหา ผู้เรียนจะต้องหาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน ระดมสมองหาทางเลือกอภิปรายโต้แย้ง และช่วยกันหาทางออกที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหาต่อไป

3. ขั้นฝึกปฏิบัติแก้ไขปัญหาคือขั้นที่ผู้เรียนจะต้องสร้างผลงาน เพื่อพุดนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา ที่ได้ร่วมกันอภิปรายและสรุปผลเรียบร้อยแล้ว

4. ขั้นทดลองปฏิบัติแก้ไขปัญหาคือขั้นที่ผู้เรียนจะต้องถ่ายโอนความรู้ที่ได้ศึกษามา นำไปแก้ไขปัญหามิใช่สถานการณ์ใหม่ที่มีเค้าโครงคล้ายปัญหาเดิม แต่มีความแตกต่างในการนำเสนอผลงาน

รณรงค์ เรื่องวงษ์ (2556) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. เสนอปัญหาหรือสถานการณ์ปัญหา
2. วิเคราะห์ปัญหา สืบเสาะหาเหตุผลมาอธิบาย โดยอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน
3. กำหนดประเด็นการเรียนรู้โดยเรียงลำดับความสำคัญ อาศัยข้อมูลของสมาชิกในกลุ่ม
4. แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนค้นหาความรู้ ตามความถนัดจากแหล่งการเรียนรู้

ต่าง ๆ

5. นำเสนอคำตอบโดยแลกเปลี่ยนกับสมาชิกในกลุ่ม เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหา

6. สรุปความรู้ และนำไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาในสถานการณ์ทั่วไปได้

จุฑามาศ สุคนธา (2560: 8) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ปัญหา

1. กำหนดปัญหา จัดสถานการณ์ต่าง ๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมองเห็น

2. ทำความเข้าใจกับปัญหา

3. ดำเนินการศึกษาค้นคว้า

4. สังเคราะห์ความรู้ ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ค้นคว้ามานำเสนอแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

5. สรุปและประเมินค่าหาคำตอบ

ศิริวรรณ ชัยศิริวงษ์ (2560:22) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ปัญหา (Barrows, Howard, et al., 1980

1. กำหนดปัญหา จัดสถานการณ์ต่าง ๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมองเห็น

2. ทำความเข้าใจกับปัญหาที่ต้องการเรียนรู้

3. คิดหาแนวทางแก้ไขปัญหา ปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถแก้ไขได้อย่างไรด้วยวิธีการใด

4. แก้ไขปัญหาด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ

Ommundsen (2001) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานซึ่งเรียกว่า 'DENT' ไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดปัญหา ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้กำหนดปัญหา (Define)
2. อภิปรายและระดมสมอง ขั้นตอนนี้ผู้เรียนต้องทำการอภิปรายเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เป็นไปได้ (Explore)
3. วิเคราะห์ปัญหา ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะต้องนำแนวทางแก้ปัญหานั้นไปใช้ข้างต้นมาวิเคราะห์ให้แคบลง และลงมติเลือกแนวทางการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้มากที่สุด เพื่อแก้ปัญหา (Narrow)
4. ทำการตรวจสอบผลการแก้ปัญหา หลังจากที่แก้ปัญหาแล้วผู้เรียนจะต้องทำการตรวจสอบว่าวิธีการแก้ปัญหาที่ผู้เรียนเลือกใช้มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด และนำเสนอในชั้นเรียน (Test)

Hmelo-silver (2004) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาสถานการณ์ปัญหา (Problem Scenario) ผู้เรียนจะศึกษาข้อมูลและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับสถานการณ์และปัญหาเป็นอันดับแรก
2. ระบุประเด็นปัญหา (Identify Facts) เมื่อผู้เรียนทราบปัญหาแล้ว ให้เริ่มตั้งประเด็นและวิเคราะห์ปัญหา และนำไปสู่การตั้งสมมติฐาน
3. ผู้เรียนตั้งสมมติฐาน (Generate Hypotheses) เพื่อนำไปสู่แนวทางการแก้ไขปัญหา
4. ผู้เรียนใช้พื้นฐานความรู้เดิมประกอบการตัดสินใจ (Knowledge Deficiencies) ในการเลือกแนวทางการแก้ไขปัญหานั้นที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด โดยจะต้องค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง (Students Direct Learning: SDL) เพื่อนำข้อมูลที่ค้นคว้าใหม่มาพิจารณาร่วมกันกับพื้นฐานความรู้เดิม
5. ผู้เรียนนำความรู้ใหม่มาแก้ปัญหา (Apply New Knowledge) ตามแนวทางของสมมติฐาน
6. ผู้เรียนนำข้อมูลทั้งหมดมาอภิปรายและวิเคราะห์ (Abstraction) เพื่อนำความรู้ที่ได้มาใช้แก้ปัญหาให้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

Aydinli (2007, อ้างถึงในจิกามาต สุขเกษม: 2559) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมพร้อม (Preteach) ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน
2. ขั้นนำเข้าสู่ปัญหาและคำศัพท์ (Introproblem and Vocabulary) ผู้สอนแนะนำคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาได้ ทั้งนี้รวมถึงสื่ออื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการใช้แก้ปัญหาด้วยเช่น รูปภาพ วิดีโอ เป็นต้น

3. ขั้นแบ่งกลุ่มและแนะนำแหล่งเรียนรู้ (Group students and Provide the resource) ในขั้นตอนนี้จะมีการแบ่งกลุ่มและแลกเปลี่ยนแหล่งเรียนรู้ เช่น การหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต บทอ่าน จากหนังสือ นิตยสาร เป็นต้น
4. ขั้นสังเกตการณ์และสนับสนุน (Observe and Support) ผู้สอนเป็นผู้แนะนำ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปราย เสนอความคิดเห็นได้อย่างอิสระ เพื่อนำไปสู่การประเมินผล
5. ขั้นติดตามและประเมิน (Follow up and Assessment progress) ผู้เรียนสร้างชิ้นงานและประเมินผลด้วยตนเอง ผู้สอนติดตามและประเมินผล

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเริ่มต้นกระบวนการเรียนรู้โดยการนำเสนอสถานการณ์ปัญหา ระบุประเด็นปัญหาให้มีความชัดเจน โดยให้สมาชิกในกลุ่มมีส่วนร่วมในการระดมสมองเพื่ออภิปรายโดยใช้ความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์ของผู้เรียนประกอบการตัดสินใจ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มารวบรวมแล้วอภิปรายเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา สรุปความรู้ที่ได้จากการอภิปรายในขั้นตอนสุดท้ายเพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ทั่วไป

จากการศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สามารถสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐานได้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1)นำเสนอปัญหา 2)ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา 3)เสนอแนวทางแก้ไขปัญหา และ 4)สรุปความรู้ ซึ่งนำมาใช้เป็นขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนในการวิจัยครั้งนี้ ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์และสังเคราะห์ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

ขั้นตอนการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน	Kreger (1998) 6 steps	Ommundsen (2001) 4 steps	Hmelo-Silver (2004) 6 steps	Aydinli (2007) 5 steps	ทองจันทร์ หงส์ลดดา รมภ์ (2538) 9 steps	ปาริชาติ จันทรางาม (2556) 4 Steps	รุ่งษ์ เรืองวงษ์ (2556) 6 Steps	จุฑามาศ สุคนธา (2560) 5 Steps	ศิริวรรณ ชัยศิริวงษ์ (2560) 4 Steps	ความถี่	ผู้วิจัย 4 Steps
เตรียมความพร้อม				✓						1	
นำเสนอปัญหา	✓		✓	✓		✓	✓			5	✓
กำหนดปัญหา		✓						✓	✓	3	
ทำความเข้าใจกับปัญหา					✓			✓	✓	4	
กำหนดวัตถุประสงค์					✓					1	
ระบุประเด็นปัญหา			✓		✓		✓			3	

วิเคราะห์ปัญหา	✓				✓	✓	✓		✓	5	✓
ตั้งสมมติฐาน					✓					1	
จัดลำดับความสำคัญ	✓				✓					1	
ดำเนินการศึกษาค้นคว้า				✓	✓		✓	✓		4	
เสนอแนวทางแก้ไข ปัญหา	✓	✓	✓			✓	✓			5	✓
สังเคราะห์ข้อมูล	✓				✓			✓		3	
นำเสนอความรู้ใหม่			✓	✓						2	
แก้ไขปัญหา		✓	✓			✓			✓	4	
ทดสอบผลการแก้ปัญหา (test)		✓		✓						2	
สรุปความรู้	✓		✓		✓		✓	✓		5	✓

จากตารางที่ 5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ไว้ทั้งหมด 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) นำเสนอปัญหา 2) ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา 3) เสนอแนวทางแก้ไขปัญหา 4) สรุปความรู้ มีรายละเอียดดังนี้

1. นำเสนอปัญหา (Presenting the problem) เป็นขั้นแนะนำผู้เรียนให้ทราบถึงแนวคิดและกลวิธีในการเรียน รวมถึงทราบกรณีปัญหาที่จะต้องร่วมมือกันแก้ไข

2. ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา (Analyzing the problem) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล ระดมสมองหาทางเลือกอภิปรายโต้แย้ง และช่วยกันหาทางออกที่ดีที่สุดที่จะนำไปแก้ไขปัญหา

3. เสนอแนวทางแก้ไขปัญหา (Suggesting the solution) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะพูดเพื่ออภิปราย และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาสรุปรวบยอดออกมาเป็นแนวทางที่ชัดเจนและเกิดความรู้ใหม่

4. สรุปความรู้ (Summarizing) จบกระบวนการแก้ปัญหาโดยสามารถหาข้อมูลมาครบถ้วน จนสามารถตกผลึกเป็น”หลักการ”ในการแก้ปัญหานี้และสามารถนำแนวทางนั้นๆ ไปใช้ได้จริงในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ทั่วไป

4.4 บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน

ในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน บทบาทของผู้เรียนและผู้สอนจะมีความแตกต่างกันไป จากการจัดการเรียนรู้ทั่วไป คือผู้สอนไม่ใช่ผู้ถ่ายทอดความรู้ แต่เป็นผู้ให้การสนับสนุน (facilitator) และผู้เรียนไม่ใช่ผู้รับความรู้เพียงอย่างเดียวแต่จะต้องเป็นผู้ฝึกทักษะต่าง ๆ ด้วยตนเอง ดังนี้

4.4.1 บทบาทของผู้เรียน

บทบาทของผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานนั้น ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรมด้วยตนเองโดยไม่ใช่เพียงผู้รับความรู้ แต่เป็นการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ แสดงความคิดเห็น และให้ความร่วมมือกับสมาชิกในกลุ่มเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหา (Barrows and Tamblyn, 1980; Wilkerson and Gijsselaers; 1996; Howard, 1999; ทองจันทร์ หงส์ลดาธรมภ์; 2533 และวิเชษฐ์ แสงดวงดี, 2557) จากการศึกษาบทบาทของผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานสามารถแบ่งได้ 2 บทบาทหลัก ได้แก่ 1) บทบาทการเป็นผู้กระทำ หรือบทบาทการเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ และ 2) บทบาทการเป็นหุ้นส่วน ดังนี้

1. บทบาทการเป็นผู้กระทำ (actor) หรือบทบาทการเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ คือ การที่ผู้เรียนมีอิสระในการตัดสินใจและสามารถเลือกเนื้อหาและวิธีการเรียนที่ต้องการ ไม่ได้เป็นเพียงผู้รับความรู้โดยการฟัง สังเกต เขียน และจดจำเพียงอย่างเดียว แต่เปลี่ยนรูปแบบเป็นผู้ถามเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพิจารณา ค้นคว้า เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น มีความกระตือรือร้นและความพยายามในการหาข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา และสร้างความรู้ใหม่จากกระบวนการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2. บทบาทการเป็นหุ้นส่วน (Stakeholders) คือ การที่ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นทางการเป็นผลต่อปัญหาที่เป็นจริง มีความสนใจในผลลัพธ์ ไม่นิ่งเฉยขณะเข้าร่วมประชุมกลุ่ม ให้ความร่วมมือในการสร้างวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าของกลุ่ม สร้างกฎเกณฑ์ของกลุ่ม มีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในการติชม วิพากษ์ และแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา ไม่แสดงพฤติกรรมอันก่อให้เกิดความแตกแยกภายในกลุ่ม และสามารถรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเต็มที่

สรุปได้ว่า ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม เน้นการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นและอภิปรายแนวทางแก้ปัญหาที่มีความเป็นไปได้ และค้นคว้าข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพิ่มเติม ดังนั้นผู้เรียนจึงสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตัดสินใจว่าจะอะไรและอย่างไรที่พวกเขาจะต้องเรียน กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีความรับผิดชอบ

เรียนรู้ด้วยความริเริ่มของตนเองตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการและการประเมินผล ฉะนั้นผู้เรียนจึงมีบทบาทเปรียบเสมือนผู้แก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างแท้จริง

4.4.2 บทบาทของผู้สอน

บทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีหน้าที่แตกต่างไปจากการเรียนการสอนทั่วไป นั่นคือผู้สอนจะไม่ใช่ว่าเพียงผู้เชี่ยวชาญที่ทำหน้าที่ให้ข้อมูลหรือถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนเพียงอย่างเดียว แต่จะเป็นผู้ฝึกสอนทางความคิด จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน จากการศึกษาบทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีรายละเอียดดังนี้

Gallagher (1997) กล่าวว่า บทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพียงผู้ฝึกสอนทางความคิด แทนที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือผู้สั่งสอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจคำถาม ผู้สอนจะเป็นผู้ตั้งคำถามนำระหว่างที่ผู้เรียนทำการระบุปัญหา ค้นหาแหล่งข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดประเภทเพื่อให้ผู้เรียนสามารถตีความหมายและแก้ปัญหาอย่างมีศักยภาพ

Allen และคณะ (1996) กล่าวว่าผู้สอนมีบทบาทในการให้อำนาจแก่ผู้เรียนเป็นผู้ที่ทำและรับผิดชอบกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง เป็นผู้กระตุ้นการเรียนรู้ ให้แนวทาง จูงใจ และสืบทอดกระบวนการให้เหตุผลของผู้เรียน

Torp & Sage. (2002: 64-65) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้สอนในขณะดำเนินกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ดังนี้

1. ผู้สอนออกแบบและกระตุ้นความสนใจผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ให้จัดโครงสร้างของการแก้ปัญหาหรือสร้างยุทธวิธีในการแก้ปัญหา
2. ผู้สอนมอบความเป็นอิสระให้กับผู้เรียนในการเป็นผู้สำรวจและควบคุมกระบวนการสำรวจด้วยตนเอง พร้อมกับให้คำแนะนำ ส่งเสริมให้คิดและฝึกฝนกระบวนการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานให้กับผู้เรียน
3. ผู้สอนแนะนำผู้เรียนโดยอยู่ห่าง ๆ ระหว่างดำเนินกระบวนการเรียนรู้จนได้คำตอบของปัญหาออกมา

เฉลิม วราวิทย์ (2531) กล่าวถึงบทบาทของผู้สอนว่า เป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด และชี้แนะในการอภิปรายของผู้เรียนให้เป็นไปในแนวทางที่หลักสูตรกำหนด รวมถึงให้ข้อมูลหรือเนื้อหาทางวิชาการที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สารภี สีประเสริฐ (2534) กล่าวถึงบทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ 3 ประการ ได้แก่

1. กระตุ้นความคิดของผู้เรียน

2. ช่วยให้การประชุมกลุ่มของผู้เรียนมีบรรยากาศของการอภิปราย
3. ช่วยให้ข้อมูลหรือความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน เพื่อชี้แนะในกรณีจำเป็นเพื่อให้ผู้เรียนมีมุมมองทางความคิดที่กว้างขึ้น

สรุปได้ว่า ผู้สอนมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน คือเป็นผู้จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้จากปัญหา ชี้แนะแนวทางในกระบวนการเรียนรู้ให้อยู่ในทิศทางที่เหมาะสมภายใต้กรอบของหลักสูตร แต่ยังไม่อิสระแก่ผู้เรียนในการตัดสินใจเลือกเรียนเนื้อหาและวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนประเมินผลการเรียนในรูปแบบที่เหมาะสมเพื่อสะท้อนความสามารถผู้เรียนออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.5 การประเมินผลการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มุ่งเน้นการได้มาซึ่งความรู้ในกระบวนการกลุ่มมากกว่าการประเมินผลสุดท้าย ไม่ได้เน้นความรู้ที่ได้มาตามวัตถุประสงค์เพียงอย่างเดียว ดังนั้นการประเมินผลการเรียนรู้จึงต้องทำให้ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งทักษะต่าง ๆ ตลอดกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์ จากการศึกษาแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีรายละเอียดดังนี้

Sojisirikul & Thongsuwan (2016) ได้ให้แนวทางในการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาแบบปัญหาเป็นฐานไว้ว่า เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาแบบปัญหาเป็นฐานนั้นไม่ได้มีความแตกต่างจากการเรียนภาษาแบบดั้งเดิมเท่าใดนัก แม้ว่าการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐานจะเน้นที่กระบวนการเรียนการสอน แต่ยังคงให้ยึดเนื้อหาและจุดประสงค์เป็นสำคัญ กุญแจสำคัญในการประเมินผล คือ การออกแบบเครื่องมือในการวัดและประเมินแบบเน้นปัญหาเป็นฐาน เช่น เครื่องมือที่ใช้วัดผลในการสอบ ควรจะมีข้อคำถามในลักษณะการเขียนเรียงความ การนำเสนอโดยการพูด การสังเกต การเขียนรายงาน เป็นต้น ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลดังกล่าวนี้ สามารถวัดและประเมินผลได้ทั้งในรูปแบบของการประเมินตนเอง หรือสามารถให้เพื่อนเป็นผู้ประเมินได้

วิเศษฐ์ แสงดวงดี (2557) ได้กล่าวถึงแนวทางในการประเมินผลการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ว่า หลักสูตรได้ถูกกำหนดวัตถุประสงค์และสมรรถนะของผู้เรียนไว้แล้ว ดังนั้นแนวทางในการประเมินผลจึงเป็นแบบอิงเกณฑ์ (criterion-reference evaluation) มากกว่าการประเมินผลแบบอิงกลุ่ม (norm-reference evaluation) ซึ่งการประเมินผลที่เป็นการประเมินความรู้และตัดเกรดให้ผู้เรียนมีการแข่งขันกันไม่เหมาะสมกับกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้น การประเมินผลที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ 1) การประเมินผลความก้าวหน้า และ 2) การประเมินผลรวบยอด ดังนี้

1) การประเมินผลความก้าวหน้า (formative evaluation) เป็นการประเมินผลย่อยระหว่างการจัดการเรียนรู้ โดยจะทดสอบหลังจากเรียนจบแต่ละบทเรียน มีจุดมุ่งหมายหลักของการประเมินคือวัดระดับความรู้และหาข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนยังไม่สามารถเรียนรู้ได้

2) การประเมินผลรวบยอด (summative evaluation) เป็นการประเมินผลสุดท้ายหลังจากการเรียนการสอนในวิชานั้นสิ้นสุดลง เพื่อประเมินว่าผู้เรียนมีความสามารถหรือสมรรถภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ไพศาล สุวรรณน้อย (2555) ได้ให้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน คือประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานจะประเมินโดยครู ผู้เรียน และเพื่อน โดยจะประเมินปฏิบัติการโดยใช้ข้อมูลร่วมกัน ทำการค้นคว้าและระบุปัญหา เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ด้วยตนเอง ฝึกทักษะการเรียนรู้แบบร่วมมือ และรู้จักแก้ปัญหา ใช้การประเมินตามสภาพจริง โดยสร้างเกณฑ์การประเมิน (Rubric Scoring) เพื่อการประเมิน การอภิปราย การเขียนบันทึก การทดลอง การให้คะแนนตนเอง และการสัมภาษณ์

วัชรา เล่าเรียนดี (2550: 99) กล่าวว่าแนวทางในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีดังนี้

1. ให้เสนอรายงานการดำเนินการแก้ปัญหาทั้งที่เป็นงานเดี่ยวและงานกลุ่ม
2. ตรวจสอบเขียนบันทึกผลการเรียนรู้ของตนเอง ของนักเรียนแต่ละคน
3. ใช้แบบประเมินโดยให้เพื่อนประเมินกันและกัน ซึ่งต้องกำหนดเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจน
4. ใช้แบบสังเกตประเมินผลระหว่างการเรียนรู้
5. ทดสอบด้วยการให้วิเคราะห์ปัญหา คิดหาแนวทางการแก้ปัญหาและดำเนินการแก้ปัญหาเป็นรายบุคคลโดยกำหนดปัญหาให้ปฏิบัติตามขั้นตอน
6. สัมภาษณ์รายบุคคล ใช้ข้อสอบ

วัลลี สัตยาสัย (2547: 58-59) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน จะต้องวัดและประเมินให้ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในส่วนของกระบวนการและผลงานทั้งด้านความรู้ ทักษะการทำงานทุกด้าน ตลอดจนเจตคติ โดยการประเมินจะต้องมีทั้งการประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน (Formative Assessment) และการประเมินตัดสินผลหลังจากเรียนเสร็จสิ้น (Summative Assessment) ซึ่งครูผู้สอนอาจแบ่งขั้นตอนการประเมินเพื่อการวางแผนที่ดีได้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประเมิน
2. พิจารณาขอบเขต เกณฑ์ วิธีการ และสิ่งที่จะประเมิน เช่น ประเมินพัฒนาการนำเสนอความรู้ ต้องไม่ลืมกำหนดวัตถุประสงค์ให้ครบจุดมุ่งหมายทางการศึกษาทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ เจตคติ และทักษะกลไก

3. กำหนดผู้ประเมินโดยผู้ประเมินควรครอบคลุมทุกด้านของกิจกรรม เช่น นักเรียน ประเมินตนเอง เพื่อนประเมิน ครูผู้สอนประเมิน ผู้ปกครองประเมิน เจ้าหน้าที่และบุคคลที่ร่วมปฏิบัติงานเป็นผู้ประเมิน

4. เลือกใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมินที่หลากหลาย โดยต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรและวัตถุประสงค์รายวิชา รวมไปถึงสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมิน เช่น ใช้การทดสอบ ใช้การสัมภาษณ์ ใช้การสังเกตพฤติกรรม ใช้แบบสอบถาม ใช้การบันทึกจากผู้เกี่ยวข้อง ใช้แบบประเมินตนเอง ใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) เป็นต้น

5. กำหนดเวลาและสถานที่ในการประเมิน เช่น การประเมินระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม การประเมินระหว่างทำโครงการ

6. วิเคราะห์ผลและจัดการข้อมูลการประเมิน โดยการนำเสนอกระบวนการ แฟ้มสะสมผลงาน การบันทึกข้อมูล และผลการสอบ

7. สรุปผลการประเมินเพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องของการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนรวมทั้งปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน และในกรณีที่เป็นการประเมินผลสรุปรวมเพื่อตัดสินผลการเรียน ควรพิจารณาใช้เกณฑ์ที่กำหนด และนำผลการประเมินระหว่างเรียนมาประกอบการพิจารณาด้วยเสมอ

France (2008: 51; อ้างถึงใน ณิชชาพัฒน์ ไชยเสนอบดินทร์, 2557: 57) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ควรมีการวัดผลเป็นกระบวนการ โดยผู้สอนสังเกตจากความสามารถของผู้เรียน ในแต่ละขั้นของกระบวนการเรียนรู้ผู้สอนจะต้องสังเกตการณ์ ระดมสมองในการแก้ปัญหาของผู้เรียน การค้นคว้าความรู้ การตั้งคำถามการพัฒนาการศึกษาจากการศึกษาและรวบรวมข้อมูล มีการนำความรู้และข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาเป็นผลงาน และกระบวนการสุดท้าย คือ การนำเสนอผลงานของกลุ่ม ผู้สอนต้องประเมินผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ครอบคลุมทั้งทักษะในการแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน และการค้นคว้าอิสระ

Jurković (2005) ได้กล่าวถึงแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไว้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผู้สอน จะประเมินผลจากรายงาน (report), การนำเสนอ (presentation) และกระบวนการ (process assessment) โดยการวัดและประเมินผลจะแบ่งเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ ได้แก่ 1) การวัดผลด้าน กระบวนการ (process strand) ได้แก่ การประเมินตนเอง และเพื่อนประเมิน 2) การวัดผลด้านผลงาน (product strand) ได้แก่ การประเมินจากครูผู้สอน

จากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ และนักการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานสรุปได้ว่า แนวทางในการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาแบบปัญหาเป็นฐาน จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประเมิน รวมถึงกำหนดผู้ที่ทำการประเมิน เช่น ผู้เรียน ประเมินตนเอง เพื่อนประเมิน ผู้สอนประเมิน เป็นต้น โดยแยกเป็นการประเมินผลความก้าวหน้า

(formative evaluation) และการประเมินผลรวบยอด (summative evaluation) เป็นการประเมินผลสุดท้ายหลังจากการเรียนการสอนในวิชานั้นสิ้นสุดลง เพื่อประเมินว่าผู้เรียนมีความสามารถหรือสมรรถภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ ทั้งนี้การวัดและประเมินต้องทำให้ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งด้านทักษะการทำงานร่วมกัน เจตคติ และความรู้ที่ได้รับ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินเป็นในลักษณะของการเขียนเรียงความ การอภิปราย การนำเสนอโดยการพูด การสังเกต การเขียนรายงาน และการประเมินตามสภาพจริง โดยสร้างเกณฑ์การประเมิน (Rubric Scoring) ให้เหมาะสมกับทักษะที่ต้องการประเมิน

5. ความพึงพอใจ

ในองค์กรที่มีการจัดระบบการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายได้นั้น การส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรมีความเต็มใจ และกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน จำเป็นต้องอาศัยแรงจูงใจ เพื่อให้เกิดศรัทธาและความเชื่อมั่น รวมถึงการมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรที่พร้อมจะทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงและร่วมรับผิดชอบทั้งความสำเร็จและความล้มเหลว กล่าวคือ การที่บุคลากรมีความพึงพอใจการทำงาน จะก่อให้เกิดความร่วมมือกัน ความรักในงาน และความคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมต่าง ๆ และช่วยกันพัฒนาองค์กร ในขณะที่เดียวกันองค์กรจำเป็นต้องให้การตอบแทนบุคลากร โดยการตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ อันจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจและมีกำลังใจในการทำงาน แต่หากไม่สามารถจัดสรรเพื่อตอบสนองความต้องการได้ ผลงานหรือประสิทธิภาพในการทำงานย่อมไม่ดีเท่าที่ควร อาจทำให้เกิดความเบื่อหน่ายขาดกำลังใจ และขาดประสิทธิภาพในการทำงาน (รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล, 2557: 133)

5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) คือความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเมื่อบุคคลนั้นได้รับสิ่งที่ตนต้องการจะมีความรู้สึกพึงพอใจ อันเกิดจากเจตคติเชิงบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งและมีผลต่อเนื่องจากการประเมินแล้วว่าดีอย่างไร (ประชุม พลเมือง, 2531: 7; ศลใจ วิบูล, 2544: 42) สอดคล้องกับ รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล (2557: 133) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติในเชิงบวกของบุคคล หรือความชอบใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการใฝ่เรียนรู้ มีความรู้สึกพอใจในการปฏิบัติกรเรียนการสอนและต้องดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จเพื่อให้บรรลุความตั้งใจหรือเป้าหมายนั้น เช่นเดียวกับ Morse,

1995: 27; (Applewhite, 1965: 49 อ้างถึงใน ศุภศิริ โสมาเกต, 2544: 48) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ คือความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีความต้องการในสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาก จะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องเพื่อหาวิธีตอบสนองเพื่อให้ลดความเครียดนั้นลง

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกยินดี ความชอบใจหรือเจตคติในเชิงบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือต่อการปฏิบัติกิจกรรมใดๆ ซึ่งส่งผลให้บุคคลนั้นเกิดแรงจูงใจ ดังนั้น ความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ยินดีที่สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้กิจกรรมนั้นบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

5.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ ผู้เรียนย่อมมีความพอใจหรือไม่พอใจต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งความพึงพอใจมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์และการจูงใจโดยตรง ซึ่งจะเกิดขึ้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่า จะมีความคาดหวัง ความต้องการ และแรงจูงใจเพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จมากน้อยเพียงใด จากการศึกษาแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ มีรายละเอียดดังนี้

5.2.1 ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์

ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของ McClelland (2016) เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่มีความคาดหวังจะประสบความสำเร็จและได้รับการยอมรับ โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Need for Achievement : n-Ach) เป็นพฤติกรรมที่คาดหวังให้กระทำการใด ๆ ให้เป็นผลสำเร็จดีเลิศตามมาตรฐานเป็นแรงขับที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ ความสมบูรณ์แบบและได้มาตรฐานดีเยี่ยม บุคคลที่ต้องการความสำเร็จสูงจะมีลักษณะชอบแข่งขัน ทำทนาย มีเป้าหมายชัดเจนในการทำงาน และพยายามดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย

2. ความต้องการสัมพันธ์ภาพ (Need for Affiliation : n-Aff) เป็นความปรารถนาที่จะสร้างมิตรภาพและความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น บุคคลที่ต้องการมีสัมพันธ์ภาพที่ดีจะชอบสถานการณ์ความร่วมมือมากกว่าแข่งขัน

3. ความต้องการอำนาจ (Need for Power : n-Pow) เป็นความต้องการควบคุมผู้อื่น และมีอิทธิพลต่อผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับยกย่อง ต้องการความเป็นผู้นำและเหนือบุคคลอื่น

5.2.2 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Needs)

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ของ Maslow (1970 : 69-80 อ้างถึงใน ศุภศิริ โสมาเกต 2544 : 50) เป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ซึ่งกล่าวไว้ว่ามนุษย์ทุกคน

ล้วนแล้วแต่มีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตนเองทั้งสิ้น และความต้องการของมนุษย์นี้มากมายหลายอย่างด้วยกัน โดยที่มนุษย์จะมีความต้องการในระดับสูงขึ้น ถ้าความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองอย่างพึงพอใจแล้ว ซึ่งมีลำดับดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เน้นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ความมั่นคงในชีวิตทั้งที่เป็นอยู่ปัจจุบันและอนาคต ความเจริญก้าวหน้า อบอุ่นใจ

3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรม ต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิก ต้องการความเป็นมิตร ความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้องการมีฐานะ (Esteem Needs) มีความอยากเด่นในสังคม มีชื่อเสียง อยากให้บุคคลยกย่องสรรเสริญตนเอง อยากมีความเป็นอิสระเสรี

5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization) เป็นความต้องการในระดับสูง อยากให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิต

กล่าวโดยสรุปว่า จากแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจข้างต้น ผู้สอนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการสร้าง ความพึงพอใจในการเรียน หรือการปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ ควรจะต้องทำให้ตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจของผู้เรียน ผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยเสริมสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียน

5.3 การประเมินความพึงพอใจ

การประเมินความพึงพอใจ หมายถึง ภาวะการแสดงออกถึงความรู้สึกที่เกิดจากการประเมิน เปรียบเทียบประสบการณ์ ที่ได้รับการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง กับความคาดหวังที่ได้รับจากการกระทำนั้น (รพีพรรณ สุธาปัญญกุล 2557: 136) การวัดความพึงพอใจนี้ ยังคงมีข้อจำกัดในการประเมินผล หากกลุ่มบุคคลเป้าหมายที่ต้องการวัดไม่ให้ความร่วมมือหรือให้ข้อมูลที่ไม่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง ผลลัพธ์ที่ได้อาจมีความคลาดเคลื่อน (หทัยรัตน์ ประทุมสูตร, 2542:14; Stromborg, 1984) ดังนั้นการประเมินความพึงพอใจ มีวิธีการดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุด มีลักษณะเป็นคำถามที่ทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบหรือเติมคำ เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นที่มีความหมายแน่นอน ซึ่งสามารถออกแบบให้มีลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถาม

ปลายเปิด เพื่อความสะดวก รวดเร็วในการสำรวจ และสามารถใช้กับกลุ่มขนาดใหญ่ได้ แต่ผู้ตอบต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ และมีทักษะการคิด ความพึงพอใจเป็นสภาวะที่มีความต่อเนื่อง ไม่สามารถบอกจุดเริ่มต้น หรือสิ้นสุดของความพึงพอใจได้แบบสอบถามจึงนิยมสร้างเป็นแบบมาตราอันดับ

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิค และวิธีการที่ดีจึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง วิธีการนี้ผู้ศึกษาจะมีแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถามให้ ซึ่งข้อคำถามได้รับการทดสอบหาความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นแล้ว จึงนำไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้สัมภาษณ์สามารถอธิบายคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจได้ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่อ่านเขียนหนังสือไม่ได้ แต่ในการสัมภาษณ์ต้องใช้เวลามาก และอาจมีข้อผิดพลาดในการสื่อความหมายทำให้ได้รับข้อมูลคลาดเคลื่อนไป

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลกลุ่มตัวอย่าง ทั้งการแสดงออกทางการพูด กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

6.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ศุภิพร สุ่มมาตย์ (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 83.64 / 80.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 0.70 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 70 นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 86 และผลการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีความสามารถในพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดี

ปัทมา ชั้นอินทร์งาม (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการเรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดที่ส่งผลต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหอมเกร็ด มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้น

การพูด และเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมกับกลุ่มที่เรียนปกติ และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่เรียนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูด ภาษาอังกฤษมีค่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ก่อนและหลังเรียนโดยการใช้ชุดกิจกรรม และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ด้านการฟังและพูดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 90.27/94.95 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด

นวลปราง เขจรสัจย์ (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ เกม คำถาม กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง การแสดงบทบาทสมมติ และการพูดนำเสนอ โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนได้เรียนรู้จากแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับมากที่สุด

กมลวรรณ โดมศรีฟ้า (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเลิศหล้า ถนนกาญจนาภิเษก (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถ

ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเลิศหล้า ถนนกาญจนาภิเษก (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กล่าวโดยสรุปได้ว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้รับการพัฒนาไว้หลายแนวทางด้วยกัน ทั้งด้านการจัดการเรียนรู้ ชุดสื่อประสม ชุดกิจกรรม กิจกรรมการสอน รวมถึงการศึกษาเจตคติ ความคิดเห็น และความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สะท้อนให้เห็นว่า แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ จะมุ่งเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีบริบทใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน เพื่อเพิ่มโอกาสในการนำภาษาอังกฤษในตำราออกมาสื่อสารจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารถือเป็นอีกบริบทหนึ่งที่สามารถพัฒนาควบคู่ไปกับกระบวนการแก้ไขปัญหา และคิดวิเคราะห์เมื่อเกิดเหตุการณ์จริงได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจและเชื่อมั่นที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานมาพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

6.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

จุฑามาศ สุคนธา (2560) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการสอนตามแนวธรรมชาติเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ Linking Ideas ของนักศึกษา ในรายวิชา EBC332 สาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการสอนตามแนวธรรมชาติ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ Linking Ideas ของนักศึกษารายวิชา EBC332 การนำเสนอทางธุรกิจ สาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2558 โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม ผลวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนจากวิธีการสอนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน และวิธีสอนตามแนวธรรมชาติ มีผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ย 16.35 และ 15.91 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาจากวิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน และวิธีการสอนตามแนวธรรมชาติ มีค่าที่ 0.47 ทำให้ทั้งสองวิธีไม่มีความแตกต่างกัน

ศิริวรรณ ชัยศิริวงษ์ (2560) ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานสำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดอนมดแดง อำเภอลือพระทัย จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.08 / 82.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีค่าเท่ากับ 0.7396 หรือคิดเป็นร้อยละ 73.96 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

จิกามาศ สุขเกษม (2559) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับดี

เฉลิมศรี จอกทอง (2559) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการพูดภาษาอังกฤษ โดยผู้สอนใช้คำสั่งในบทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจในทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน 2) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษได้ และ 3) เพื่อให้ผู้เรียนนำเสนอหน้าชั้นได้ด้วยความมั่นใจ ผลจากการที่ผู้วิจัยได้ทดลองใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานในชั้นเรียนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีการสอนตามขั้นตอนการใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยมีการใช้บทเรียนร่วมด้วย ผลการศึกษาพบว่า มีทั้งบทเรียนที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จ

พระบุญลือ เพชรมาก (2559) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบปัญหาเป็นฐานโดยจะแบ่งงานวิจัยออกเป็น 2 ระยะ คือ 1) การพัฒนารูปแบบการสอนด้านความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบปัญหาเป็นฐาน 2) ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบปัญหาเป็นฐานโดยการใช้วิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยกลุ่มเป้าหมายคือนิสิตชั้นปีที่ 3 สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า การประเมินรูปแบบการสอนมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรีมีประสิทธิผลคือ ผลการทดลองใช้รูปแบบ 3

วงรอบ คิดเป็นคะแนนร้อยละ 85.00 86.35 และ 87.75 ตามลำดับ และนิสิตได้คะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมดร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือร้อยละ 80 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนตามรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบปัญหาเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ธีรพงศ์ ศุภเกียรติมงคล (2557) ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลการเรียนแบบอีเลิร์นนิ่งโดยการใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและการทำงานร่วมกันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งโดยการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน 2)เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งโดยการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน 3)ศึกษาผลการทำงานร่วมกันของนักศึกษาที่เรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งโดยการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน 4)ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งโดยการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 468201 สื่อการศึกษา แหล่งเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 50 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1)คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหานักศึกษาที่จัดการเรียนการสอนด้วยอีเลิร์นนิ่งโดยการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2)ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่จัดการเรียนการสอนด้วยอีเลิร์นนิ่งโดยการสอนแบบปัญหาเป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3)ผลการทำงานร่วมกันของนักศึกษาที่จัดการเรียนการสอนด้วยอีเลิร์นนิ่งโดยการสอนแบบปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับดี และ4)ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยอีเลิร์นนิ่งโดยการสอนแบบปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับดี

ศาดรา สหัสทัศน์ (2557: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยแบบบูรณาการทฤษฎีการสอนแบบปัญหาเป็นฐานและการออกแบบระบบการเรียนการสอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยพบว่านักศึกษามีคะแนนสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักศึกษากลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม สุดท้ายผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่านักศึกษา มีทัศนคติที่ดีมากต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันโดยใช้วิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าวิธีการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้มีประสิทธิภาพที่จะนำไปใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

ปาริชาติ จันทร์งาม (2556) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน และเพื่อศึกษาแรงจูงใจของผู้เรียนหลังการเรียนภาษาอังกฤษจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้เรียนมากกว่าร้อยละ 60 มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ระดับค่อนข้างดีขึ้นไป และคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาที่สำรวจหลังการเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเรียนที่สำรวจก่อนการเรียน

กรานต์สิริ เฒ่านาครธรรมรัตน์ และคณะ (2552: 31) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะความสามารถทางการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (Problem based Learning) ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำนวน 23 คน โดยใช้เครื่องมือการวิจัยคือ แผนการสอนแบบใช้กิจกรรมในการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน และเกณฑ์ประเมินความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ใช้เวลาในการทำวิจัยทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ระดับดีร้อยละ 17.39 ระดับค่อนข้างดี ร้อยละ 65.21 ระดับปานกลาง ร้อยละ 13.04 ระดับพอใช้ร้อยละ 4.34 และไม่มีผู้เรียนที่อยู่ในเกณฑ์ระดับควรปรับปรุง สรุปได้ว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับค่อนข้างดี สูงขึ้น คือมีจำนวนร้อยละ 65.21 และผู้เรียนในระดับพอใช้มีจำนวนลดลง คือมีจำนวนร้อยละ 4.34

วรรณภาภรณ์ สุกุลชัง (2551: 53) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการแก้ไขปัญหา โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนยางตลาดวิทยาคารอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 41 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน จำนวน 3 แผน เทคนิคที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การสังเกต การสัมภาษณ์ ซึ่งสามารถสรุปผลได้ว่าการจัดกิจกรรมแบบปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การพูดให้คำแนะนำ จากการปฏิบัติกิจกรรมในวงจรที่ 1 พบว่า มีนักเรียน

จำนวน 2 กลุ่มได้คะแนนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ นักเรียนจำนวน 5 กลุ่ม ได้คะแนนอยู่ในระดับปรับปรุง โดยภาพรวมนักเรียนมีทักษะการพูดอยู่ในระดับปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 46.11 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การพูดสั่งอาหาร จากการปฏิบัติกิจกรรมในวงจรที่ 2 พบว่า นักเรียนได้คะแนนอยู่ในระดับพอใช้ จำนวน 4 กลุ่ม ระดับปรับปรุง จำนวน 3 กลุ่มโดยภาพรวมนักเรียนมีทักษะการพูดอยู่ในระดับปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 55.36 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การพูดให้คำแนะนำ พบว่า นักเรียนได้คะแนนอยู่ในระดับพอใช้ จำนวน 5 กลุ่ม ระดับปรับปรุง จำนวน 2 กลุ่ม โดยภาพรวมนักเรียนมีทักษะการพูดอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 62.22

พัชราภรณ์ อินทนา (2546: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เอกอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 55 คน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ 1) ผู้เรียนมากกว่าร้อยละ 60 มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ระดับดีขึ้น 2) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเป็นรูปแบบวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการแก้ไขปัญหา จึงมีผู้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตอย่างกว้างขวาง รวมถึงการวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบระบบการเรียนการสอน และการบูรณาการทฤษฎีการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน ทั้งนี้ยังไม่พบการวิจัยกับการศึกษาผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

6.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Naibaho (2019) ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบ Scaffolding เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน งานวิจัยนี้ได้ทำการทดลองที่มหาวิทยาลัย Kristen ประเทศอินโดนีเซีย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบทดสอบและแบบสังเกต และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนแบบ Scaffolding มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการพูดของนักเรียนแบบสแกฟโฟลด์สามารถ

พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน สรุปได้ว่าวิธีสอนแบบ Scaffolding เป็นวิธีที่ดีที่จะนำไปใช้ในชั้นเรียนการพูดและแนะนำให้ผู้สอนใช้เมื่อมีการสอนพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน

Irawati (2016) ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยส่งเสริมการใช้สื่อวิดีโอ ในบริบทของอินโดนีเซียการสอนการพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมีความสำคัญเนื่องจากปัญหาที่บดบังในการสอนพูด คือผู้สอนมักรู้สึกว่าการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพูดนั้นเป็นเรื่องยาก เพราะผู้เรียนขาดความมั่นใจ และไม่กล้าพูด ทั้งนี้ผู้สอนภาษาอังกฤษต้องเตรียมการสอนอย่างหนัก และพยายามให้ผู้เรียนให้สามารถพูดในชั้นเรียนได้ จากผลการวิจัยพบว่าการใช้วิดีโอเป็นสื่อการสอนเป็นวิธีการแก้ปัญหาสามารถพัฒนาทั้งทักษะการพูดของนักเรียน และทัศนคติเชิงบวกในการสอนการพูดด้วย

Guzel & Aydin (2016) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมโลกเสมือนจริง (Second Life : SL) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษ และศึกษาข้อจำกัดในการฝึกพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เข้าใจถึงการใช้โปรแกรมโลกเสมือนจริง (Second Life :SL) ที่มีต่อระดับผลสัมฤทธิ์ในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวตุรกี ดำเนินการทดลองโดยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม 24 คน ทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และให้คะแนนการพูดของผู้เรียนโดยการสัมภาษณ์ กลุ่มควบคุมได้เรียนวิธีการพูดแบบปกติ ส่วนกลุ่มทดลองทำกิจกรรมการพูดที่เหมือนกันบนโปรแกรมโลกเสมือนจริง (Second Life : SL) ผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีการเรียนรู้บนโปรแกรมโลกเสมือนจริง (Second Life : SL) สูงกว่าผู้เรียนที่เข้าร่วมในกิจกรรมแบบปกติ

Efrizal (2012) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โรงเรียนประจำอิสลาม แห่งเมืองเบงกอลู ประเทศอินโดนีเซีย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วัดความรู้พื้นฐานของผู้เรียนโดยทำการทดสอบก่อนเรียน พบว่า ความสามารถในการพูดของผู้เรียนที่อยู่ในระดับดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 0 และไม่ผ่าน ร้อยละ 44 หลังการใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดของนักเรียนในระดับดีเยี่ยมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 24 และไม่ผ่านร้อยละ 0 ดังนั้นจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนประจำอิสลามหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียน

Borchert (2009) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการนำร่อง ความยากในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ROCMA โดยมีการใช้คำถามปลายเปิด 5 คำถาม ที่เป็นข้อคำถามในการวิจัย ดังนี้ ความยากในการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนมีการฝึกการพูดภาษาอังกฤษบ่อยแค่ไหน นักเรียนมีวิธีการในการฝึกพูดภาษาอังกฤษในแบบฉบับของตนเองอย่างไร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนไม่มีความมั่นใจมากพอและค่อนข้างมีความกลัวในการที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ เช่น ไม่รู้จักคำศัพท์ จึงเป็นข้อจำกัด

สำหรับนักเรียนตรงจุดนี้ อาจจะมีสาเหตุมาจาก ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ไม่มีการฝึกซ้อมมากเท่าที่ควร รวมไปถึงความเกียจคร้านของตัวเด็กด้วย

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่าการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะสำคัญที่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน จึงมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการพูดภาษาอังกฤษด้วยวิธีการที่หลากหลาย ทั้งการศึกษาความยากในการพูดภาษาอังกฤษการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนต่าง ๆ ได้แก่ วิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร วิธีการสอนแบบ Scaffolding วิธีการสอนโดยใช้โปรแกรมโลกเสมือนจริง (Second life: SL) วิธีการสอนโดยส่งเสริมการใช้สื่อวิดีโอ วิธีการสอนเหล่านี้สะท้อนปัญหาและมุมมองของผู้เรียนที่ไม่มีความมั่นใจในการพูด กลัวผิด หรือไม่ชอบพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นที่สังเกตว่าวิธีการสอนที่กล่าวมานั้น ยังขาดการคำนึงถึงบริบทของการนำมาใช้จริงในประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าการสอนพูดในลักษณะกระบวนการกลุ่ม เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และปัญหาใกล้ตัว จะเพิ่มความมั่นใจในการพูด และทำให้สามารถพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

Boothe & Diane (2015) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการทำความเข้าใจภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดยมุ่งเน้นเพื่อพัฒนาทักษะที่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถใช้ความรู้ที่ได้มาได้อย่างมีประสิทธิภาพในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำกลวิธี STEM มาใช้สอนร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานผลการศึกษาพบว่า ทั้งกลวิธีการสอนแบบ STEM และการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานมีประสิทธิภาพและเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียน

Oathamn & Shah (2013) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐานในชั้น เรียนภาษาอังกฤษในประเทศมาเลเซีย โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดยมุ่งเน้นด้านเนื้อหาและพัฒนาการด้านการใช้ภาษาของผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่า ทั้งนักเรียนกลุ่มที่สอนโดยการใช้ปัญหาเป็นฐานและกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการด้านความเข้าใจด้านเนื้อหา และนักเรียนกลุ่มที่สอนโดยการใช้ปัญหาเป็นฐานมีพัฒนาการด้านการใช้ภาษาสูงกว่ากลุ่มควบคุม

Fajarwati & Latif (2014) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (PBL) เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับทักษะการพูด ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้งานจริงโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหา

เป็นฐาน (PBL) ขั้นตอนของการออกแบบการวิจัยและพัฒนาสื่อประกอบด้วย การประเมินตนเอง การทบทวนโดยผู้เชี่ยวชาญ การทดลองแบบตัวต่อตัว การทดสอบกลุ่มย่อย การทดสอบภาคสนาม และผลลัพธ์ขั้นสุดท้าย ผลการวิจัยพบว่า สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับทักษะการพูดจะมีประสิทธิภาพแปรผันตามกระบวนการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

Athoillah (2010) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียน SMAN 1 Gondang Mojokerto งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการอภิปรายกลุ่มของนักเรียนตามกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ซึ่งพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานนั้นประสบความสำเร็จในชั้นเรียน โดยร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมดสามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้อยู่ในระดับดี นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ยังส่งผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจต่อการอภิปรายในชั้นเรียน ผู้เรียนสามารถนำเสนอความคิดเห็นของตนระหว่างการอภิปรายได้มากยิ่งขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่าการทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานถูกหยิบยกมาเพื่อการพัฒนาความสามารถและทักษะภาษาอังกฤษหลายแนวทาง ได้แก่ การนำกลวิธีการสอนแบบ STEM มาผสมผสานในการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานให้มีคุณภาพมากขึ้น การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สามารถใช้งานได้จริงในชีวิตประจำวัน รวมถึงการการพัฒนาความสามารถในการอภิปรายของตัวผู้เรียนในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน วิธีการเหล่านี้นำมาสู่การพัฒนาทักษะการพูด แก่ไขจุดบกพร่อง รวมถึงการสร้างทัศนคติเชิงบวกในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีคุณภาพ ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานมุ่งเน้นการประเมินทักษะระหว่างกระบวนการเรียนรู้ แต่ไม่เน้นผลลัพธ์สุดท้าย ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอีกหนึ่งแนวทางในการวัดความสามารถในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่สามารถนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับความเปลี่ยนแปลงพัฒนาการของการเรียนรู้ได้ชัดเจนมากกว่า ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

จากงานวิจัยที่ผ่านมาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้อง กับผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ผู้วิจัยเล็งเห็นประโยชน์ที่จะเกิดกับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเตรียมความพร้อมสำหรับการทำงานในอนาคต ซึ่งงานวิจัยในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานนั้น จะเป็นไปในลักษณะของการสร้างโอกาสในการพูดภาษาอังกฤษ เน้นการพูดสื่อสารในการแสดงความคิดเห็น อภิปราย และสรุปแนวทางแก้ปัญหาเพื่อแก้สถานการณ์ปัญหา ควบคู่ไปกับการคิดวิเคราะห์ เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากปัญหา ประสบการณ์ของผู้เรียน หรือปัญหาที่พบเจอ แม้กระทั่งการจัดประสบการณ์จากครูผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงปัญหาได้ง่าย ลดความกลัว และความไม่มั่นใจโดยใช้กระบวนการทำงานร่วมกันเป็นทีมในการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน และแบ่งงานกันทำในสิ่งที่ตนถนัดเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1)เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบปัญหาเป็นฐาน เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยเป็นแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนและหลังเรียน (The One-Group Pretest-Posttest Design) โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานวิจัยตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. ระยะเวลา
4. รูปแบบการวิจัย
5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
7. การเก็บรวบรวมข้อมูล
8. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 081 102 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English For Everyday Use) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มีกลุ่มเรียนจำนวน 54 กลุ่มเรียน มีนักศึกษาจำนวน 1,804 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 081 102 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English For Everyday Use) กลุ่มเรียนที่ 402 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม มีนักศึกษาจำนวน 35 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยตัวแปรต้น และตัวแปรตาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

ระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองเป็นเวลาทั้งสิ้น 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 10 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นการทดสอบก่อนเรียน(Pretest) จำนวน 2 ชั่วโมง การเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 ชั่วโมง และ ทดสอบหลังเรียน(Posttest) จำนวน 2 ชั่วโมง

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-Experimental Research) ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว โดยการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group pretest-posttest design)

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

เมื่อ T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Pre test)

เมื่อ X หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เมื่อ T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Post test)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ทั้งหมด 3 แผน แต่ละแผนมีบทเรียนตามหัวข้อดังนี้
ตารางที่ 6 หัวข้อบทเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบปัญหาเป็นฐาน (PBL)

บทที่	หัวข้อบทเรียนแบบ PBL	จำนวน (ชั่วโมง)
1	Cheating in school	2
2	Social Issues	2
3	Money Problems	2
	รวมทั้งหมด	6

2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) รายวิชา 081 102 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English For Everyday Use) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ เป็นแบบทดสอบพูดแบบปากเปล่า (Oral test) จำนวน 6 สถานการณ์ปัญหา (Problem Scenario) ซึ่งจัดรูปแบบการทดสอบเป็นคู่ด้วยการจับสลากเลือกสถานการณ์ปัญหาคู่ละ 1 สถานการณ์ แต่ให้คะแนนเป็นรายบุคคล

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning /PBL) ประกอบด้วย ความพึงพอใจด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ จัดทำขึ้นตามหลักการของ Likert (1961)

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ประกอบด้วย 3 บทเรียน ในแต่ละบทเรียนได้มีการกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา 081 102 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English For Everyday Use) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยอ้างอิงเนื้อหาจากหนังสือแบบเรียน Worldlink book 3 (Nancy Douglass and James R. Morgan, 2016) หัวข้อ สารสำคัญ คำอธิบายรายวิชามาผนวกกับวิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน และการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีขั้นตอนในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา โครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชา 081 102 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English For Everyday Use) รวมถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานของผู้วิจัยซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) นำเสนอปัญหา (Presenting the problem) 2) ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา (Analyzing the problems) 3) เสนอแนวทางแก้ไขปัญหา (Suggesting the solutions) 4) สรุปความรู้ (Summarizing) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นนำเสนอปัญหา (Presenting the problem) เป็นขั้นเกริ่นนำด้วยสถานการณ์ปัญหา (Scenario Problem) ที่ผู้สอนกำหนดไว้ให้ แบ่งกลุ่มผู้เรียนเพื่อให้สมาชิกแต่ละกลุ่มสามารถมองประเด็นปัญหาไปในทิศทางเดียวกัน และมองหาข้อมูลสำคัญ รวมถึงคำศัพท์ที่จำเป็นในการสื่อสารเพื่อนำไปสู่แนวทางในการวิเคราะห์ปัญหา

2. ขั้นศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา (Analyzing the problem) เป็นขั้นที่กลุ่มผู้เรียนจะต้องแบ่งหน้าที่กันค้นหาข้อมูลสำคัญในด้านต่าง ๆ ที่มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหา (Problem Scenario) ที่กำหนดให้ เพื่อนำมาวิเคราะห์และเลือกใช้ข้อมูลให้ตรงกับประเด็นปัญหา ระดมสมองหาทางเลือกอภิปรายโต้แย้ง และช่วยกันหาทางออกที่ดีที่สุดที่จะนำไปแก้ไขปัญหา

3. ขั้นเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา (Suggesting the solutions) เป็นขั้นที่กลุ่มผู้เรียนจะฝึกพูดเพื่ออภิปรายและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหภายในกลุ่ม ผู้สอนมีหน้าที่ผลักดันให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในการพูด คอยชี้แนะและให้การสนับสนุนอย่างมีขอบเขตและให้ผู้เรียนตัดสินใจเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองและสร้างความรู้ใหม่ได้

4. ขั้นสรุปความรู้ (Summarizing) จบกระบวนการแก้ปัญหาโดยแต่ละกลุ่มนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหของตนและสรุปรวบยอดออกมาเป็นแนวทางที่ชัดเจน

1.3 วิเคราะห์และกำหนดเนื้อหา รวมถึงระยะเวลาในการทดลอง เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน อ้างอิงเนื้อหาจากหนังสือแบบเรียน Worldlink book 3 (Nancy Douglass and James R. Morgan, 2016) ซึ่งใช้ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English For Everyday Use) โดยการนำหัวข้อและสาระสำคัญมาผนวกกับวิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบหัวข้อบทเรียนจากหนังสือแบบเรียน Worldlink book 3 (Nancy Douglass and James R. Morgan, 2016) และหัวข้อบทเรียนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

ที่	หัวข้อบทเรียนหนังสือแบบเรียน Worldlink book 3	หัวข้อบทเรียนการเรียนรู้ แบบปัญหาเป็นฐาน (PBL)
1	The Active Life	Cheating in school
2	Social Issue	Social Issues
3	Money	Money Problems

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้อง

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบประเมินคุณภาพและความเหมาะสม เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC: Index of item –Objective Congruence) ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .05 แสดงว่าเครื่องมือมีความเหมาะสมโดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น
ΣR	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดยทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ การปรับปรุงด้านเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจง่ายและสอดคล้องกับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน และใช้ภาษาให้เหมาะสมและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 (ดังแสดงในตารางที่ 13 ภาคผนวก ข หน้า 79)

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้วไปหาประสิทธิภาพเครื่องมือวิจัย ทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จำแนกผู้เรียนตามระดับความรู้ คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยพิจารณาจากผลการเรียนรายวิชา 081 102 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English For Everyday Use) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งกลุ่มเก่งเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียน A และ B+ กลุ่มปานกลางเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียน B C+ และ C กลุ่มอ่อนเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียน D+ D และ F ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1.7.1 ชั้นทดลองรายบุคคล (Individual Tryout) ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างซึ่งจำแนกตามระดับความรู้ คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 3 คน พบว่าบทเรียนที่ใช้รูปภาพในการสอนคำศัพท์ หรือใช้ภาพในการกำหนดประเด็นปัญหา มีความแตกต่างกันในเรื่องของความยากง่าย กล่าวคือบางภาพเดาได้ง่ายว่าเป็นคำศัพท์คำใด บางภาพเดายากกว่าเป็นกิจกรรมใด หรือต้องการสื่อปัญหาแบบใดเพื่อให้ผู้เรียนตีความออกมาให้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงนำไปปรับปรุงเพื่อสร้างความเข้าใจของผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยเปลี่ยนเป็นการกำหนดประเด็นปัญหาเป็นการบรรยาย

1.7.2 ชั้นทดลองกลุ่มย่อย (Small group Tryout) ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างซึ่งจำแนกตามระดับความรู้ คือ เก่ง 3 คน ปานกลาง 4 คน อ่อน 3 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 10 คน พบว่า คำสั่งในบทเรียนบางส่วนยังไม่ชัดเจน และผู้เรียนยังไม่เข้าใจว่าต้องมีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างไร ผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมบันทึกข้อสังเกต เวลาที่ผู้เรียนใช้ในแต่ละกิจกรรม และข้อบกพร่องเพื่อการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

1.7.3 **ขั้นทดลองภาคสนาม (Field Tryout)** โดยนำไปใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 081 103 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 กลุ่มเรียนที่ 615 จำนวน 1 กลุ่มเรียน มีนักศึกษาจำนวน 24 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความรู้ คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองเป็นเวลาทั้งสิ้น 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 6 ชั่วโมง เฉพาะการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรม บันทึกข้อสังเกต เวลาที่ผู้เรียนใช้ในแต่ละกิจกรรม รวมทั้งข้อบกพร่องและอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณ์

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่ปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์แล้วไปใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ รายวิชา 081 102 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English For Everyday Use) มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบ จากตำราและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น คำอธิบายรายวิชา หลักสูตร

2.2 วิเคราะห์เนื้อหา สาระสำคัญ คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ เลือกใช้สื่อการเรียนการสอน และนำผลการวิเคราะห์ไปสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการ

2.3 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of test specifications) โดยใช้เนื้อหาจากแผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ

Topic/ Learning Objectives	Functions	skill	Test type	Time (mins)
1. Cheating at school To discuss about situations of the cheating that effected to people.	- Predicting about solutions - Asking for clarification - Giving opinion	s	discussion	1
2. Social issue To discuss about situations of the social issues that effected to people.	- Agreement/ Disagreement	s	discussion	1
3. Money Problem To discuss about situations of the money management problem that effected to people.	- Regret	s	discussion	1

2.4 นำตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบที่ได้เสนออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.5 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) สอบพูดแบบปากเปล่า (Oral test) ซึ่งแบบทดสอบมีสถานการณ์ปัญหา (Problem Scenario) จำนวน 6 สถานการณ์ ทดสอบเป็นคู่ แต่ให้คะแนนรายบุคคล

2.6 กำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงจากเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของ Oller (1979) เพื่อให้มีการให้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นที่ใช้สำหรับการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา แสดงความคิดเห็นและอภิปราย และสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน

ประกอบด้วย 4 ด้าน โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ 1) การออกเสียง(Pronunciation) 2) คำศัพท์ (Vocabulary) 3) การให้เหตุผลสนับสนุนความคิด(Reasoning) 4) ความคล่องแคล่ว (Fluency) ระดับที่1 หมายถึง ควรปรับปรุง ถึงระดับ 5 หมายถึง ดีเยี่ยม ตามลำดับ(ดังแสดงในตารางที่ 4 หน้า 32)

2.7 นำแบบทดสอบและเกณฑ์การให้คะแนนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เพื่อนำมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of item – Objective Congruence) ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .05 แสดงว่าเครื่องมือมีความเหมาะสมโดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น
$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

2.8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ การปรับปรุงคำสั่งในแบบทดสอบให้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย นำคำศัพท์ในบทเรียนมาใช้กับแบบทดสอบวัดทักษะ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 (ดังแสดงในตารางที่ 15 ภาคผนวก ข หน้า 111)

2.9 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้วไปหาประสิทธิภาพเครื่องมือวิจัย ทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติคล้ายกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการดังนี้

2.9.1 ชั้นทดลองรายบุคคล (Individual Tryout) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างซึ่งจำแนกตามระดับความรู้ คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 3 คน พบว่า นักศึกษาใช้เวลาค่อนข้างมากในการทำความเข้าใจกับสถานการณ์ปัญหา (Problem Scenario) ต้องร่างบทพูดก่อนเขียน และบางครั้งไม่สามารถพูดได้ ผู้วิจัยจัดบันทึกและปรับปรุงเครื่องมือ ดังแสดงในตารางที่ 19 ภาคผนวก ข หน้า118)

2.9.2 ชั้นทดลองกลุ่มย่อย (Small group Tryout) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัด ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างซึ่งจำแนกตามระดับความรู้ คือ เก่ง 3 คน ปานกลาง 4 คน อ่อน 3 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 10 คน พบว่า นักศึกษาใช้เวลาเฉลยในส่วนของการทำความเข้าใจกับสถานการณ์ปัญหา (Problem Scenario) ปรับระดับคำศัพท์ให้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรม บันทึกข้อสังเกต เวลาที่ผู้เรียนใช้ในแต่ละกิจกรรม และข้อบกพร่องเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือต่อไป (ดังแสดงในตารางที่ 20 ภาคผนวก ข หน้า 118)

2.9.3 ชั้นทดลองภาคสนาม (Field Tryout) โดยนำไปใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 081 103 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 กลุ่มเรียนที่ 615 จำนวน 1 กลุ่มเรียน มีนักศึกษาจำนวน 24 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความรู้ คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน ซึ่งใช้เวลาทดสอบ คู่ละ 6 นาที แบ่งเป็นช่วงเวลาเตรียมตัว 5 นาที และพูด 1 นาที ใช้เวลาในการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) เป็นเวลา 2 ชั่วโมง และทดสอบหลังเรียน (Posttest) เป็นเวลา 2 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยได้ทำการบันทึกวิดีโอ และบันทึกเสียงไว้

2.9.4 ผู้ประเมิน (Inter-raters) เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ 3 ท่าน รวมผู้วิจัยด้วย ผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงและทำความเข้าใจเรื่องเกณฑ์การให้คะแนนให้เข้าใจตรงกัน ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วจึงทำการประเมินการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยดูจากการประเมินคะแนนจากวิดีโอพร้อมกัน

2.10 นำผลการประเมินการพูดภาษาอังกฤษ จากแบบทดสอบที่ผ่านการทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 37 คน ทั้งการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน (Inter-rater Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach จากโปรแกรม SPSS มีค่าช่วงความเชื่อมั่นของการประเมินคะแนนอยู่ระหว่าง 0.92-0.98 ที่ความเชื่อมั่น 95% (ดังแสดงในตารางที่ 18 ภาคผนวก ข หน้า 110) แสดงว่ามีความน่าเชื่อถือได้สูง

2.11 นำแบบทดสอบวัดทักษะทางการเรียนที่ผ่านขั้นตอนทั้งหมดไปใช้ในการทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานดำเนินการโดยศึกษาหลักการและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ และกำหนดรูปแบบของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ในรูปแบบของมาตราส่วน
ประมาณค่า จากตำราและเอกสารต่าง ๆ ตามหลักการของ Likert (1961)

3.2 สร้างข้อคำถาม จำนวน 16 ข้อ และใช้ข้อความให้ครอบคลุมในการสร้างแบบสอบถาม
ความพึงพอใจ โดยกำหนดรูปแบบของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
5 ระดับ โดยกำหนดค่าระดับคะแนนตามหลักการของ Likert (1961) ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
แบบปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
แบบปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตต่อการจัดการเรียนรู้
แบบปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตต่อการจัดการเรียนรู้
แบบปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตต่อการจัดการเรียนรู้
แบบปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC:
Index of item –Objective Congruence) ค่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือ
เท่ากับ .05 แสดงว่าเครื่องมือมีความเหมาะสมโดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ
$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

3.4 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการ
จัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ทั้งนี้ได้เพิ่มข้อคำถามและปรับปรุงสำนวนภาษาที่ใช้ตามคำแนะนำ

ของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 (ดังแสดงในตารางที่ 17 ภาคผนวก ข หน้า 108)

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เรียบร้อยแล้วไปหาประสิทธิภาพเครื่องมือวิจัย ทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่มีลักษณะ คล้ายกลุ่มตัวอย่าง ในขั้นทดลองรายบุคคล (Individual Tryout) ขั้นทดลองกลุ่มย่อย (Small group Tryout) และขั้นทดลองภาคสนาม (Field Tryout) ให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความพึงพอใจ หลังการจัดการเรียนการสอนครบทั้ง 3 บทเรียนแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.84 (ดังแสดงในตารางที่ 19 ภาคผนวก ข หน้า 110)

3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจมาปรับปรุงแก้ไขจนถูกต้องสมบูรณ์ จากนั้นนำไป ใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน โดยให้นักศึกษาทำ แบบสอบถามความพึงพอใจหลังเรียนเนื้อหาจบแล้ว

วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีลำดับ ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างเพื่อวัดทักษะการพูดวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแบบทดสอบพูดปากเปล่า (Oral test) ในแบบทดสอบประกอบ ไปด้วยสถานการณ์ 6 สถานการณ์ ซึ่งนักศึกษาจะต้องจับคู่และจับสลากเพื่อสุ่มเลือกสถานการณ์ ปัญหา (Problem Scenario) คู่ละ 1 สถานการณ์ ให้คะแนนแบบรายบุคคล โดยหลังจากสุ่มจับ สถานการณ์แล้วผู้สอบมีเวลาในการเตรียมตัว 5 นาที เพื่อตีความและทำความเข้าใจปัญหาและใช้ เวลาพูด 1 นาที เพื่อกล่าวถึงปัญหาและอภิปรายแนวทางแก้ไขปัญหา

2. ในการทดสอบ ผู้วิจัยทำการบันทึกวิดีโอภาพและเสียงการสนทนาเพื่อนำมาใช้เป็น หลักฐานการให้คะแนนของคณะกรรมการ โดยมีผู้ประเมิน (Inter-raters) ทั้งหมด 3 คน จะทำการให้ คะแนนพร้อมกัน จากนั้นรวบรวมคะแนนสอบ และนำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้แก่กลุ่มตัวอย่าง ตามแผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ 1) นำเสนอปัญหา (Presenting the problem) 2) ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา (Analyzing the problem) 3) เสนอแนวทางแก้ไขปัญหา (Analyzing the problem) 4) สรุปความรู้

(Summarizing) โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาในการสอนตามบทเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 ชั่วโมง ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 กำหนดการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

เรื่อง	วัน เดือน ปี	จำนวน (ชั่วโมง)
ทดสอบวัดทักษะก่อนเรียน (Pre test)	15 สิงหาคม 2562	2
บทเรียนที่ 1 Cheating in School	22 สิงหาคม 2562	2
บทเรียนที่ 2 Social Issues	29 สิงหาคม 2562	2
บทเรียนที่ 3 Money Problems	5 กันยายน 2562	2
ทดสอบวัดทักษะหลังเรียน (Posttest)	12 กันยายน 2562	2
รวมทั้งหมด		10

4. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแบบทดสอบพูดปากเปล่า (Oral test) ข้อสอบฉบับเดียวกับการสอบก่อนเรียน ในแบบทดสอบประกอบไปด้วยสถานการณ์ 6 สถานการณ์ ซึ่งนักศึกษาจะต้องจับคู่และจับสลากเพื่อสุ่มเลือกสถานการณ์ปัญหา (Problem Scenario) คู่ละ 1 สถานการณ์ ให้คะแนนเป็นรายบุคคล โดยหลังจากสุ่มจับสถานการณ์แล้วผู้สอบมีเวลาในการเตรียมตัว 5 นาที เพื่อตีความและทำความเข้าใจปัญหาและใช้เวลาพูด 1 นาที เพื่อกล่าวถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา

5. ในการทดสอบ ผู้วิจัยทำการบันทึกวิดีโอภาพและเสียงการสนทนาเพื่อนำมาใช้เป็นหลักฐานการให้คะแนนของคณะกรรมการ โดยมีผู้ประเมิน (Inter-raters) ทั้งหมด 3 คน จะทำการให้คะแนนพร้อมกัน จากนั้นรวบรวมคะแนนสอบ และนำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. ให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานและแปลผลค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของ Best (1986) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

7. รายงานผลการวิจัย และสรุป อภิปรายผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การหาความเที่ยงของการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน สามารถทำได้โดยใช้สูตรจากโปรแกรม SPSS รุ่นที่ 21

2. เปรียบเทียบทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t (t-test Dependent Paired Sample Group)

3. วิเคราะห์ค่าระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งสามารถนำข้อมูลที่ได้อมาแปลผลความพึงพอใจตามเกณฑ์ของ Best (1986)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

ในการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 35 คน ทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ซึ่งเป็นแบบทดสอบเดียวกัน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน ซึ่งมีผู้ประเมินจำนวน 3 ท่าน (Inter-Raters) เป็นผู้ตรวจให้คะแนน โดยนำผลการให้คะแนนของผู้ประเมินทั้ง 3 ท่าน มารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย จะได้คะแนนของนักศึกษารายบุคคล และทำการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และวิเคราะห์ผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายบุคคล ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

นักศึกษา คนที่	คะแนน		ผลต่าง (D)	นักศึกษา คนที่	คะแนน		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	15.00	18.00	3.00	19	10.33	14.33	4.00
2	14.00	18.00	4.00	20	12.00	15.00	3.00
3	11.33	14.00	2.67	21	10.67	15.33	4.67
4	12.67	16.33	3.67	22	8.67	12.00	3.33
5	13.33	17.67	4.33	23	8.00	10.33	2.33
6	11.67	15.67	4.00	24	14.67	18.33	3.67
7	10.67	15.00	4.33	25	12.00	15.33	3.33
8	10.33	13.67	3.33	26	11.00	13.00	2.00
9	11.67	15.00	3.33	27	10.33	12.67	2.33
10	8.67	11.67	3.00	28	10.00	13.33	3.33
11	10.00	11.33	1.33	29	12.00	16.33	4.33
12	8.67	12.33	3.67	30	8.33	11.00	2.67
13	10.33	15.67	5.33	31	8.00	11.67	3.67
14	13.00	18.33	5.33	32	9.00	12.67	3.67
15	9.00	14.67	5.67	33	12.00	16.33	4.33
16	10.33	12.33	2.00	34	12.00	15.33	3.33
17	13.00	15.67	2.67	35	10.33	12.67	2.33
18	11.33	16.00	4.67				
					คะแนน สูงสุด 15.00	คะแนน สูงสุด 18.00	สูงสุด 5.67
					คะแนน ต่ำสุด 8.00	คะแนน ต่ำสุด 10.33	ต่ำสุด 1.33

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดย การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างทุกคนก่อนและหลังเรียน พบว่า ก่อนเรียนคะแนนสูงสุดเท่ากับ 15.00 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 8.00 คะแนน หลังเรียนคะแนนสูงสุดเท่ากับ 18.00 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 10.33 คะแนน ผลต่าง (D) ของคะแนนก่อนเรียนและ หลังเรียนมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.67 คะแนน และต่ำสุดเท่ากับ 1.33 คะแนน ผู้วิจัยได้ทดสอบความ แตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของการสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังเรียน ด้วยค่า t แบบจับคู่ ปรากฏผลดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังเรียนด้วย การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการทดสอบ t แบบ จับคู่

(n=35)

การทดสอบ	จำนวน	คะแนน เต็ม	(\bar{x})	S.D.	(\bar{D})	T	df	P-value.
ก่อนทดลอง	35	20	10.98	1.84	3.51	20.71*	34	0.000
หลังทดลอง	35	20	14.49	2.23				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง หลังจากเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีค่า เท่ากับ 14.49 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่ มีค่าเท่ากับ 10.98 และคะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการ เรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีค่าเท่ากับ 3.51 ค่าทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 20.71 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติ ดังกล่าวแสดงว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ ปัญหาเป็นฐาน สูงกว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็น ฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

ในการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน ทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน จำนวน 16 ข้อ โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ด้านได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากทำการทดลองบทเรียนทั้งหมด 3 บท จากนั้นนำผลการทดลองที่ได้ มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายตามระดับเกณฑ์ที่กำหนด ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

ข้อ	รายการ	(\bar{x})	S.D.	ระดับ	ลำดับ
ด้านเนื้อหา					
1	เนื้อหาที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษมีความน่าสนใจ	4.23	0.43	มาก	6
2.	เนื้อหาที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.46	0.61	มาก	2
3	เนื้อหาที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน	4.54	0.51	มากที่สุด	1
4	เนื้อหาที่ใช้สามารถช่วยให้ระบุปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาได้	4.17	0.38	มาก	10
	รวม	4.35	0.29	มาก	1
ด้านการจัดการเรียนรู้ (แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน)					
ขั้นนำเสนอปัญหา (Presenting the Problem)					
5	ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.20	0.47	มาก	9
6	ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจต่อสถานการณ์ปัญหา (Scenario Problem) ที่กำหนดได้	4.23	0.55	มาก	7
ขั้นวิเคราะห์ปัญหา (Analyzing the problem)					
7	ทำให้ผู้เรียนมองเห็น/ระบุปัญหา (Scenario Problem) ที่กำหนดได้	4.17	0.62	มาก	11
8	ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการวิเคราะห์ข้อมูลและปัญหา	4.17	0.62	มาก	11

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (ต่อ)

ข้อ	รายการ	(\bar{x})	S.D.	ระดับ	ลำดับ
	ร่วมกัน				
	<u>ชั้นนำเสนอแนวทางแก้ปัญหา</u> (Suggesting to the problem)				
9	ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพูดอภิปรายเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา	4.23	0.60	มาก	8
10	ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ และกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น	4.11	0.53	มาก	12
	<u>ขั้นสรุป</u> (Summarize)				
11	ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุปความรู้จากการนำเสนอแนวทางแก้ปัญหาได้	3.91	0.70	มาก	14
	รวม	4.15	0.28	มาก	3
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
12	ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนให้สูงขึ้น	4.09	0.51	มาก	13
13	ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ของผู้เรียนได้ดีขึ้น	4.40	0.50	มาก	4
14	ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้น	4.43	0.50	มาก	3
15	ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะในการระดมสมองและการอภิปราย	4.09	0.51	มาก	13
16	ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้	4.29	0.46	มาก	5
	รวม	4.25	0.32	มาก	2
	สรุปโดยภาพรวม	4.25	0.21	มาก	

จากตารางที่ 12 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.21) ซึ่งเป็นไป

ตามสมมติฐานข้อที่ 2 โดยพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหาสูงที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.29) อันดับที่ 2 ได้แก่ ความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.32) และความพึงพอใจด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.28) ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านเนื้อหา นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และระดับมาก 3 ข้อ โดยเนื้อหาที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวันมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เนื้อหาที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษมีความชัดเจนเข้าใจง่าย ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.61) เนื้อหาที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษมีความน่าสนใจ ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.43) และเนื้อหาที่ใช้สามารถช่วยให้ระบุปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาได้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.38)

2. ด้านการจัดการเรียนรู้ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.28) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจต่อสถานการณ์ปัญหา (Scenario Problem) ที่กำหนดได้ ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.55) และ รองลงมาคือทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพูดอภิปรายเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหา ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.60) และช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุปความรู้จากการนำเสนอแนวทางแก้ปัญหาได้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.70)

3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยการช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.50) และรองลงมาคือ ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ของผู้เรียนได้ดีขึ้น ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.50) ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากันจำนวนสองข้อ ได้แก่ ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนให้สูงขึ้น และ ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะในการระดมสมองและการอภิปราย ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.51)

เมื่อพิจารณาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือข้อที่ 3 เนื้อหาที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือข้อที่ 2 เนื้อหาที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษมีความชัดเจนเข้าใจง่าย ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.61) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ 11 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุปความรู้จากการนำเสนอแนวทางแก้ปัญหาได้ ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.70)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบปัญหาเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 081 102 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English for Everyday Use) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling technique) ใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ได้นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 กลุ่มเรียน จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ทั้งหมด 3 แผน จำนวน 3 บทเรียน ประกอบด้วย 1) Cheating in school 2) Social Issues และ 3) Money Problems
2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เป็นแบบทดสอบพูดแบบปากเปล่า (Oral test) จำนวน 6 สถานการณ์ปัญหา (Problem Scenario) ซึ่งจัดรูปแบบการทดสอบเป็นคู่ ด้วยการจับสลากเลือกสถานการณ์ปัญหาคู่ละ 1 สถานการณ์ โดยให้คะแนนเป็นรายบุคคล
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning :PBL) โดยข้อคำถามแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. เริ่มทำการทดลองกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบพูดปากเปล่า (Oral test) ซึ่ง นักศึกษาจะต้องจับคู่และจับสลากเพื่อสุ่มเลือกสถานการณ์ปัญหา (Problem Scenario) คู่ละ 1 สถานการณ์ และใช้เวลาพูด 1 นาที เพื่อกล่าวถึงปัญหาและอภิปรายแนวทางแก้ไขปัญหา

2. ดำเนินการจัดการจัดการเรียนรู้แก่กลุ่มตัวอย่าง ตามแผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน จำนวน 3 แผน

3. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยแบบทดสอบพูดปากเปล่า (Oral test) ฉบับเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน และหลังจากนั้นให้นักศึกษาทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

4. นำผลการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งก่อนและหลังเรียนของนักศึกษา 35 คน มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน คือ เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถิติ t-test แบบจับคู่ และวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับความพึงพอใจตามเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลได้ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานอยู่ที่ระดับมาก โดยนักศึกษามีความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหาสูงสุด รองลงไปตามลำดับได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และ

ด้านการจัดการเรียนรู้ และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานในแต่ละด้าน สรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านเนื้อหา นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาที่ใช้พูดภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุด และมีความพึงพอใจน้อยที่สุดเกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ สามารถช่วยให้ระบุปัญหา และแนวทางแก้ปัญหา

2.2 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจต่อการช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้นมากที่สุด และมีความพึงพอใจน้อยที่สุดเท่ากัน 2 ด้าน ได้แก่ การช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนให้สูงขึ้น และพัฒนาทักษะในการระดมสมองและการอภิปราย

2.3 ด้านการจัดการเรียนรู้ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจต่อสถานการณ์ปัญหา (Scenario Problem) ที่กำหนดได้มากที่สุด และมีความพึงพอใจน้อยที่สุดที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุปความรู้จากการนำเสนอแนวทางแก้ปัญหาได้

การอภิปรายผล

จากผลการผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานมีคะแนนสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

1.1 การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่มีความต่อเนื่องกันเป็นระบบและถูกแบ่งขั้นตอนไว้อย่างกระชับรัดกุม เริ่มจากการแนะนำผู้เรียนให้ทราบถึงสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้น ระดมสมองหาทางเลือกและช่วยกันวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มาอภิปรายและเสนอแนวทางแก้ปัญหาที่ชัดเจน และสรุปข้อมูลให้เป็นหลักการเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์อื่น ๆ ต่อไป โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ 4 ขั้นตอนดังนี้

1.1.1 ชี้นำเสนอปัญหา (Presenting the Problem) เป็นการเกริ่นนำด้วยสถานการณ์ปัญหา (Problem Scenario) เพื่อเป็นการแนะนำผู้เรียนให้ทราบถึงเหตุการณ์ หรือ

ปัญหาที่เกิดขึ้น ระหว่างนี้จะต้องมีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนโดยสมัครใจเพื่อร่วมกันกำหนดประเด็นปัญหา กลุ่มละ 3-5 คน โดยสถานการณ์ที่นำมาใช้จะต้องมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน พื้นเพ ภูมิหลัง ประสบการณ์ใกล้ตัว หรือเหตุการณ์จริงที่ถูกพูดถึง จึงจะเป็นประเด็นปัญหาที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วัชรา เล่าเรียนดี (2553) ที่กล่าวถึงขั้นจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เผชิญกับปัญหา ด้วยการจัดสถานการณ์ บทบาทสมมติ เรื่องสั้น หรือชมวิดีโอ และค้นพบปัญหานั้นเอง รวมถึงขั้นจัดกลุ่มผู้เรียนจำนวน 3-5 คน ให้ร่วมมือกันในกลุ่ม กระบวนการกลุ่ม เพื่อร่วมกันทำความเข้าใจปัญหาที่ค้นพบให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา แคมมณี (2557) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นการจัดสถานการณ์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นเครื่องมือ ในการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย ซึ่งผู้สอนอาจจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเผชิญสถานการณ์ปัญหาจริง หรืออาจจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเผชิญปัญหาเพื่อฝึกกระบวนการวิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในปัญหา รวมถึงทำให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ จนเกิดทักษะกระบวนการคิด และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิกามาศ สุขเกษม (2559) ที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้รับการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีความสนใจในประเด็นปัญหา จากสถานการณ์จำลองปัญหาที่ตั้งไว้ตอนต้นกิจกรรม ซึ่งทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำมาแก้ไขปัญหาคือ

1.1.2 ขั้นศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์ปัญหา (Analyzing the Problem) เป็นขั้นที่กลุ่มผู้เรียนจะต้องแบ่งหน้าที่กันค้นหาข้อมูลสำคัญในด้านต่าง ๆ ที่มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหา (Problem Scenario) ที่กำหนดให้ ระดมสมองหาทางเลือกในการแก้ปัญหาที่มีความเป็นไปได้ให้มากที่สุด เพื่อนำมาวิเคราะห์และเลือกใช้ข้อมูลให้ตรงกับประเด็นปัญหาที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ แนวคิดของ วัชรา เล่าเรียนดี (2553) ที่กล่าวถึงขั้นการสอนที่ผู้เรียนให้ความร่วมมือกันคิดหาวิธีแก้ปัญหา วางแผน เพื่อหาแนวทางที่ชัดเจนโดยระบุชื่อหรืออุปกรณ์ที่จำเป็นต้องนำมาใช้เพื่อการแก้ปัญหา

1.1.3 ขั้นเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา (Suggesting the Problem) เป็นขั้นที่กลุ่มผู้เรียนจะต้องฝึกพูดเพื่ออภิปรายและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหภายในกลุ่ม ผู้สอนมีหน้าที่ผลักดันให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในการพูด คอยชี้แนะและให้การสนับสนุนอย่างมีขอบเขตและส่งเสริมให้ผู้เรียนตัดสินใจเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาดด้วยตัวเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ Duch (1995) Kreger (1998) Hmelo-Silver (2004) เบญจวรรณ อ่วมมณี (2549) และ Ommundsen (2001, อ้างถึงใน Rahman. et al.,2011) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนที่ให้ผู้เรียนใช้พื้นความรู้เดิม เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่มาแก้ปัญหา ทำการวิเคราะห์ จัดลำดับความสำคัญ นำความรู้ทั้งหมดมา อภิปรายเพื่อแก้ปัญหา และนำเสนอวิธีการแก้ไข

1.1.4 **ขั้นสรุปความรู้ (Summarizing)** จบกระบวนการแก้ปัญหาโดยแต่ละกลุ่ม นำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาของตนและสรุปรวบยอดออกมาเป็นแนวทางที่ชัดเจน สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สอดคล้องกับแนวคิดของทองจันทร์ หงส์ดามรงค์ (2538) รงษ์ เรืองวงศ์ (2556) และ ปาริชาติ จันทร์งาม (2556) ที่กล่าวถึงขั้นตอนการสรุปข้อมูลใหม่ซึ่งเป็นหลักการที่ได้มาจากการศึกษาปัญหา กระบวนการจะสิ้นสุดเมื่อกลุ่มสามารถหาข้อมูลครบถ้วนต่อการพิสูจน์ข้อสมมติฐานทั้งหมดได้ และสามารถสรุปถึงหลักการต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาปัญหานี้รวมทั้งเห็นแนวทางในการนำความรู้หลักการนั้นไปใช้ในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ทั่วไป

1.2 **แผนการจัดการเรียนรู้และบทเรียนแบบปัญหาเป็นฐาน** มีการเลือกใช้หลักภาษาที่เหมาะสมในกระบวนการฝึกพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และกำหนดสถานการณ์ปัญหา (Problem Scenario) โดยพิจารณาจากเรื่องใกล้ตัวที่มีความสอดคล้องกับบริบทของนักศึกษา รวมถึงระดับความรู้และความสามารถทางภาษา ที่สามารถทำให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการแก้ปัญหา และฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรกรราณต์ อินทะนาค (2546: 62) ที่กล่าวว่า ปัญหาที่นำมาให้นักศึกษาแก้ไขถือว่าเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นในบริบทการทำงานของนักศึกษาในอนาคต จึงทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น และอยากเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา ส่งผลให้ผู้วิจัยเลือกใช้เนื้อหาอันประกอบด้วย 3 หัวข้อ ได้แก่ 1) Cheating in school 2) Social Issues และ 3) Money Problems ซึ่งมีความเหมาะสมในการใช้สอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการรวมกับการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเสนอปัญหา ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนด้วยสถานการณ์ปัญหา (Problem Scenario) นักศึกษาแบ่งกลุ่ม พูดเสนอความคิดเห็น เพื่อร่วมกันทำความเข้าใจและกำหนดประเด็นปัญหาจากสถานการณ์ที่ได้รับให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของ Littlewood (1983) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดเพราะผู้เรียนจะได้เรียนรู้และทำความเข้าใจกับข้อมูลชุดใหม่ทางภาษาทั้งในด้านของความหมายและวิธีการนำภาษาไปใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่ไปกับหลักเกณฑ์ทางภาษา ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนคอยสังเกตการพูดเสนอความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อเป็นการประเมินความรู้เดิมของผู้เรียน และถามคำถามนำ (Guiding questions) เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ขั้นศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา นักศึกษาใช้ประสบการณ์ของตนเองเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการเชื่อมโยงสนับสนุนข้อมูลที่รวบรวมได้ เพื่อนำมาวิเคราะห์ให้ตรงกับประเด็นปัญหาที่ตั้งไว้ โดยจะคำนึงการใช้ภาษาที่ถูกต้องและหาวิธีนำเสนอ ครูผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้แนวคิดเท่านั้น ขั้นเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา นักศึกษารวบรวมข้อมูลที่มีความสำคัญ สมาชิกในกลุ่มผลัดกันพูดนำเสนอข้อมูลที่ตนรับผิดชอบ และอภิปรายกลุ่มโดยจะต้องผลัดกันถามตอบตามคำถามในบทเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์เพียงพอในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ปัญหาของแต่ละบทเรียนและฝึกพูดอภิปราย โดยในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะ

ให้ความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ทางภาษา (functional language) ที่มีความจำเป็นในการอภิปราย ตัวอย่างเช่น การเสนอความคิดเห็น การถามความคิดเห็น การแสดงความคิดเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย การให้คำแนะนำ และการคาดการณ์ จากนั้นนักศึกษานำข้อมูลทั้งหมดที่วิเคราะห์เรียบร้อยแล้วมาพูด อภิปรายเพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหา และขั้นสรุป นำแนวทางการแก้ปัญหา ที่เลือกใช้ มาพูดแบบสรุปความเพื่อเชื่อมโยงกับข้อมูลจากประสบการณ์เดิมของผู้เรียน กระทั่งเป็น หลักการที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ทั่วไปได้ ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนนำผลงานที่ได้ อภิปรายกลุ่มในบทเรียน ออกมาพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิด และวิธีการ แก้ปัญหาของแต่ละกลุ่ม โดยครูผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำติชมและเสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการ แก้ปัญหาและการนำเสนอหน้าชั้นเรียนแก่ผู้เรียน รวมถึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนผู้ให้คำแนะนำติชมเพื่อน กลุ่มอื่นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ ปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อเนื้อหาที่ใช้พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.29) โดยนักศึกษามีความพึงพอใจต่อเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับ ชีวิตประจำวันมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เนื้อหาในบทเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้การพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานมีความเหมาะสมกับระดับ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป ประกอบกับสถานการณ์ ปัญหา (Problem Scenario) มีความน่าสนใจ เพราะเป็นเรื่องประสบการณ์ใกล้ตัว เหตุการณ์ใน ชีวิตประจำวันที่สามารถพบเจอได้ทั่ว ๆ ไป ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถตระหนักรู้ถึง ปัญหาและผลกระทบของปัญหาภายใต้บริบทที่เป็นจริง จนสามารถนำมาเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน ได้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของจิกามาต สุขเกษม (2559: 96) ที่พบว่าระดับความคิดเห็นที่ นักศึกษาสามารถประยุกต์ความรู้ที่ได้จากแบบฝึกไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อยู่ในระดับดีมาก และ งานวิจัยของจิราภรณ์ แม็คคลาเตอร์รี่ (2555: 59) ผู้วิจัยได้กล่าวถึงการสังเกตพฤติกรรมขณะจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานว่า ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการอภิปรายและคิดวิธีในการ แก้ปัญหาอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่ผู้เรียนมีประสบการณ์โดยตรง อาจกล่าวได้ว่าปัญหาที่ ควรพิจารณานำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานควรเลือกพิจารณาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ ประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นลำดับแรกๆ จึงจะสามารถใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นความอยากร่วม ในชั้นเรียนได้ นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานนั้นยังสามารถนำความรู้และ กระบวนการคิดไปประยุกต์ใช้นอกห้องเรียนให้เข้ากับสถานการณ์จริง Barrow (Barrows, Howard, et al., 1980) ฉะนั้นการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานนี้จึงไม่ได้จำกัดแค่ในห้องเรียนเท่านั้น แต่การ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากเหตุการณ์จริงทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจมากขึ้น

2.2 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, $S.D. = 0.32$) โดยนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้นมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สถานการณ์ปัญหาและเนื้อหาที่มีความใกล้เคียงบริบทจริงในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นภาพรวมของสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องร่วมกันแก้ไขและต้องเป็นสถานการณ์ที่ไม่เกินกำลัง กล่าวคือต้องมีทั้งพื้นฐานความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมที่ใช้ในการจัดการปัญหานั้น ๆ อยู่บ้าง การเรียนแบบปัญหาเป็นฐานเป็นวิธีการสำหรับสร้างหลักสูตรโดยใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นและมุ่งประเด็นที่กิจกรรมการแก้ปัญหาของผู้เรียน จากการสังเกตในห้องเรียน ผู้เรียนจะปรึกษากันในกลุ่มถึงประเด็นปัญหาต่าง ๆ และจะสอบถามจากความถนัดของแต่ละคนว่าใครสามารถนำปัญหาประเด็นใดไปหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อหาคำตอบ Bound และ Feletti (1996, อ้างถึงในศาสตรา สหศาสตร์ และคณะ, 2557) (Barell, 1998) และ (H. Barrows & Kelson, 1995) สอดคล้องกับค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในด้านประโยชน์ที่ได้รับพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุดเท่ากับ 4.43 สอดคล้องกับงานวิจัยของจิกามาต สุขเกษม (2559: 95) พบว่าระดับความคิดเห็นที่ใช้ในงานช่วยให้นักศึกษามีทักษะในการแก้ปัญหาได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจในการใช้ทักษะในการแก้ปัญหาจากขั้นตอนการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน และสามารถพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาได้จริง

2.3 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, $S.D. = 0.28$) โดยนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจต่อสถานการณ์ปัญหา (Scenario Problem) ที่กำหนดได้มากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในขั้นการนำเสนอปัญหา (Presenting the Problem) มีการจัดประสบการณ์ โดยยกสถานการณ์จริงในบทเรียน Social issue โดยการเปิดคลิปวิดีโอหาเสียงของประธานาธิบดีท่านหนึ่ง ขึ้นมาเป็นสถานการณ์ปัญหาในบทเรียน ผู้เรียนจึงสามารถทำความเข้าใจปัญหาได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับผลการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ในงานวิจัยของจิราภรณ์ แม็คกลาเตอร์รี่ (2555: 59) ในขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ซึ่งผู้วิจัยยกตัวอย่างการใช้แผนการสอนเรื่อง “Flood in Thailand” ช่วงเวลาที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเกิดน้ำท่วมทางภาคเหนือของประเทศไทย โรงเรียนสันทรายวิทยาคมซึ่งเป็นกลุ่มประชากรในการวิจัยได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมที่โรงเรียนด้วย แม้ว่าจะระดับน้ำที่เกิดขึ้นจะไม่ถึงขั้นวิกฤติ แต่ก็มากพอที่สร้างผลกระทบต่อชีวิตปกติของผู้คนทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานเป็นอย่างมากและมีความกระตือรือร้นในการพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับความพยายามในการป้องกันน้ำท่วม อุปสรรคในการเดินทาง รวมถึงผลกระทบอื่น ๆ จึงทำให้ผู้เรียนมีความกล้าในการแสดงความคิดเห็น และอยากเข้าร่วมอภิปรายเพื่อถ่ายทอด แลกเปลี่ยน และรวบรวมวิธีการแก้ปัญหา

จากประสบการณ์ของตนเองกับสมาชิกในกลุ่มพร้อมทั้งจัดระบบความรู้ที่ได้ และแบ่งหน้าที่เพื่อค้นคว้า หาคำอธิบายอย่างเป็นเหตุเป็นผล อันนำไปสู่กระบวนการวิเคราะห์และเชื่อมโยงความรู้เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหา และสรุปวิธีการแก้ปัญหา ทั้งนี้การสอนพูดแบบปัญหาเป็นฐานนี้มีกระบวนการกลุ่มที่จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและกล้าพูดหรือเสนอความคิดเห็นอย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด รวมถึงยังสามารถรับมือกับปัญหาต่าง ๆ ให้เป็นไปในเชิงบวกโดยปราศจากความวิตกกังวล (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2541: 133) ดังแสดงผลในการวัดพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ชนิษฐา นาคน้อย, 2550: 53) กล่าวถึงนักเรียนที่มีคะแนนพฤติกรรมการกล้าแสดงออกสูงจะมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้

1. ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานให้ชัดเจนและเตรียมการสอนไปเป็นอย่างดี เนื่องจากการสอนแบบปัญหาเป็นฐานนี้ ครูผู้สอนต้องวางบทบาทของตนเองให้เป็นผู้ให้ความสนับสนุนและช่วยเหลือ (facilitator) รวมถึงกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นในการพูดภาษาอังกฤษ โดยการหยิบยกประเด็นปัญหาให้สัมพันธ์กับระดับความสามารถพื้นฐานผู้เรียน และประสบการณ์ของผู้เรียน โดยปัญหาที่ผู้สอนเลือกมานั้นควรจะมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นจริงกับผู้เรียนมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและต้องการมีส่วนร่วมในการเรียน จนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและทำงานร่วมกันเป็นทีม
2. ในชั้นเสนอแนวทางในการแก้ปัญหา ผู้เรียนมักขอความช่วยเหลือจากผู้สอนจนเกินความจำเป็น ผู้สอนควรมีขอบเขตในการให้ความช่วยเหลือ และเสริมแรงให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดอภิปราย รวมถึงการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนหลังจากจบกระบวนการจัดการเรียนรู้แล้ว
3. ผู้สอนควรควบคุมเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมในแต่ละขั้นตอนเนื่องจากการสอนแบบปัญหาเป็นฐานเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนต้องการเวลาในการค้นคว้า วิเคราะห์ อภิปราย และสรุปข้อมูล ฉะนั้นผู้สอนต้องมีความยืดหยุ่นในการบริหารเวลาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้น แต่ยังสามารถใช้เวลาในส่วนของการอภิปรายและเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกพูดเสนอประสบการณ์และความคิดเห็นในการแก้ปัญหา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน จัดเป็นหลักสูตรอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสภาพแวดล้อมดิจิทัล ควบคู่ไปกับทักษะการแก้ปัญหาเกี่ยวกับภัยจากสื่อสังคมออนไลน์
2. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ไปใช้ในการออกแบบและพัฒนาเป็นหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัย เพื่อบรรจุเป็นวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกระบวนการคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหา จากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. 2562.” 26 กุมภาพันธ์. เข้าถึงเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/news/news6.php>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและจุดเน้นการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ 2562.” 27 พฤศจิกายน. เข้าถึงเมื่อ 22 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.moe.go.th/moe/upload/news18/FileUpload/53388-9427.pdf>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). “เอกสารแนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.” สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. เข้าถึงเมื่อ 22 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://english.obec.go.th/english/2013/index.php/th/component/attachments/download/68>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). **การประชุมเสวนาเพื่อประกาศและขับเคลื่อนนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติ.** เข้าถึงเมื่อ 27 กันยายน 2562. เข้าถึงได้จาก http://www.moe.go.th/index.php/A9/news_act/35003
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551. กรุงเทพมหานคร.
- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2550). **รายงานการศึกษา ปีการศึกษา 2497-2499.** กรุงเทพมหานคร.
- กมลวรรณ โดมศรีฟ้า. (2551). “การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กัลป์ยาณี ภูเจริญ. (2555). “การใช้การสนทนาออนไลน์ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเอง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กาญจนา ชาตตระกูล. 2551. การศึกษาการใช้ ภาษาอังกฤษของเจ้าของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและ

ขนาดย่อม. วารสารวิจัย มสค 4(2): 1-18.

กานต์สิริ เฝ้านาคธรรมรัตน์ และคณะ.(2552). “การพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยการใช้วิธีการสอนแบบการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning).” งานวิจัยคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2548). การเรียนรู้แบบเน้นปัญหาเป็นฐาน. ในสารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับที่34. หน้า 77-80. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กุลยา แสงเดช. (2548). ภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : แม็ค

เกรียงศักดิ์ พลอยแสง.(2553). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษากับการสื่อสารที่จัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน.” รายงานการวิจัยคณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

ชนิษฐา นาคน้อย.(2550). “การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2560). หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (มคอ.2) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ 5 ปี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560). เข้าถึงเมื่อ 4 เมษายน 2563. เข้าถึงได้จาก

http://www.educ.su.ac.th/images/download_document/curriculum2560/eng2560.pdf

จิกามาศ สุขเกษม. (2559). “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จิราภรณ์ แม็คกลาเดอร์รี่. (2555). “การใช้การเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จตุมาศ สุกนธา, (2560). “การศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนแบบปัญหาเป็นฐานกับการสอนตาม แนวธรรมชาติเพื่อการพัฒนาความสามารถในการใช้ Linking Ideas ของนักศึกษา รายวิชา EBC332 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีปทุม.”

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2552) ภาษากับการสื่อสาร: กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เฉลิม วราวิทย์. (2531). “แนวคิดใหม่ในแพทยศาสตรศึกษา.” **วารสารครุศาสตร์** 16, 3 (มกราคม-มีนาคม.): ก-ฐ.

เฉลิมศรี จอกทอง. (2559). Using Problem-Based Learning Instruction to Activate Students' Participation in Speaking English. เข้าถึงได้จาก http://www.old.nrru.ac.th/student_center/admin/resource/file/pbl_article/human/003.pdf

ชลกาญจน์ ปิงวิริยะรัตน์. (2557). ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร [ออนไลน์]. FMCP English Online. (5 กุมภาพันธ์ 2557). แหล่งที่มา : <http://www.fmcpenGLISH.com/ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2562>

ณิชพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์. (2557). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทิตนา แคมมณี. (2557). “ปลูกโลกการสอนให้มีชีวิตสู่ห้องเรียนแห่งศตวรรษใหม่.” เอกสารประกอบการประชุมวิชาการเรื่องอภิวัดการณ์การเรียนรู้สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย, 6-8 พฤษภาคม.

ทิตนา แคมมณี. (2557). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ** (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์. (2560). “ครูและนักเรียนในยุคการศึกษาไทย 4.0.” **วารสารอิเล็กทรอนิกส์ การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม** 7, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม):3. เข้าถึงเมื่อ 20 กันยายน 2562 เข้าถึงได้จาก http://e-jodil.stou.ac.th/filejodil/16_2_603.pdf

ทองจันทร์ หงส์ดารมภ์. (2538). **การเรียนการสอนแบบตัวต่อตัวเรียนกลุ่มย่อย**. กรุงเทพฯ : คณะแพทยศาสตร์.

_____. (2544). “การเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นหลัก.” **ข่าวสารกองบรรณาธิการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่** 6, 58.

ฉันทกร ช่วยทุกข์เพื่อน. (2556). “การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฟิสิกส์ ระดับอุดมศึกษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ.” วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธัญลักษณ์ เพียรจัด. (2547). “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี

อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศ บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ธูพร ตันตระกูล. (2555). “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการ
สนทนาภาษาอังกฤษ.” รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ธีรพงศ์ ศุภเกียรติ์มงคล. (2557). “ผลการเรียนแบบอิลีร์นึ่งโดยการใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีต่อ
ความสามารถในการแก้ปัญหาและการทำงานร่วมกันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ธีราภรณ์ กิจจาร์กษ์. (2553). “ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา
ภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร.” รายงานการวิจัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

พระบุญลือ เพชรมาก. (2559). “รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
แบบปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พัชรกรณต์ อินทะนาค. (2546). กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับรายวิชาภาษาอังกฤษ
เพื่อการท่องเที่ยว. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, บัณฑิต
วิทยาลัย.

พนอ สงวนแก้ว. (2541). “การศึกษารูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษและ
พฤติกรรมกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดราชบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศบัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์. (2544). การเรียนรู้โดยใช้ปัญหา Problem-Based Learning. กรุงเทพมหานคร:
ธนาเพรส แอนด์ กราฟฟิค จำกัด.

ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์. (2557). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวให้พ้นกับดักของตะวันตก. กรุงเทพฯ:
วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ไพศาล สุวรรณน้อย. (2550). การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning: PBL).
เข้าถึงได้จาก <https://ph.kku.ac.th/thai/images/file/km/pbl-he-58-1.pdf>

มัณฑรา ธรรมบุศย์. (2545). “การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้โดยใช้ PBL (Problem-Based
Learning).” วารสารวิชาการ 5 กุมภาพันธ์: 11-27.

- _____. (2549). “การส่งเสริมกระบวนการคิดโดยใช้ยุทธศาสตร์PBL (Problem-Based Learning).” **วารสารวิทยากร** 2549;105: 42-50.
- _____. (2550). “การส่งเสริมกระบวนการคิดโดยใช้ยุทธศาสตร์ PBL.” **วารสารวิชาการ** 5 กุมภาพันธ์: 11-17.
- _____. (2554). “การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้โดยใช้PBL (Problem-Based Learning).” **วารสารวิชาการ**, 5(2): 11-17.
- มนสมร วิฑูรเมธา. (2544). การเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก(Problem-Based learning). **วารสารรังสิต สารสนเทศ**. 7(1): 57-69.
- นางสมร พงษ์พานิช. (2550). “การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจา ของนิสิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน 2555.” **วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**.
- นวลปราง เขจรสัจย์. (2556). “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร.” รายงานการศึกษาอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ. สุวีริยาสาส์น.
- บุบผา อยู่ทรัพย์. (2555). “การพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ผ่านการเรียนการสอนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการ เรียน”. **วารสารวิจัยมสค. 8(2): 189-204**.
- เบญจวรรณ อ่วมมณี. (2549). “การพัฒนาผลการเรียนรู้และความสามารถในการคิดแก้ปัญหา เรื่องการอนุรักษ์แม่น้ำท่าจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” **วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร**.
- ประกายมาศ ทองหมื่น. (2554) การใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อกระตุ้นการคิดวิเคราะห์ในการอ่าน . **มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**.
- ประชุม พลเมือง. (2531). “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนวิชาห้องสมุดและการศึกษาค้นคว้าในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยใช้บทเรียนโปรแกรมและการสอนปกติ.” **ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร**.
- ประเทือง ใจหาญ. (2546). “การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้

และไม่ใช้กิจกรรมการละคร.” ปริญญาศึกษาศาตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปัทมา ชั้นอินทร์งาม (2556) “ผลการเรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดที่ส่งผลต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหอมเกร็ด.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปาริชาติ จันท์งาม. (2556). “การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน.” รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลรัตนโกสินทร์.

ปวีณีย์ บุญปก. (2550). “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่โดยการใช้วิธีสอนแบบฟัง-พูด.” ปริญญานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล.(2557). “รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคโดยวิธีการสอนที่เน้นภาระงานและโครงงานเพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี”. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รัชณี คุณานุวัฒน์. (2552). การพูดคืออะไร. Retrieved 11 ก.ย. 2562 from <http://www.kroobannok.com/blog/22146>

รงค์ เรืองวงศ์. (2556). การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อพัฒนาสามัคคีเยะทางการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1. สืบค้นเมื่อ 21 กันยายน 2560, จาก http://www.pvca-ri.com/myfile/170913100114_1.pdf

ละเอียต จุฑานันท์. (2542). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).

ลลนา ปฐมชัยวัฒน์. (2550). “การพัฒนาแบบฝึกเสริมการอ่านอังกฤษด้วยตนเองด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วรางคณา คำอัน. (2560). “การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาตรมหาบัณฑิต

- สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วัลลี สัตยาสัย. (2547). การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก รูปแบบการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร : บุ๊คเน็ต.
- วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). “การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรรณภรณ์ สกุลขัง. (2551). “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิเชษฐ์ แสงดวงดี. (2557). “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานโดยการแก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการตัดสินใจทางจริยธรรมในวิชาชีพวารสารศาสตร์” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชชุดา ขำประถม. (2554). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีอภิปัญญาสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิหวัส ดวงภูมิเมศ และวาริรัตน์ แก้วอุไร. (2560). “การจัดการเรียนรู้ในยุคไทยแลนด์ 4.0 ด้วยการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น.” วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม 11, 2 (2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2560): 1.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2550). **เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.** นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2553). **รูปแบบกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด.** (พิมพ์ครั้งที่ 5). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศลใจ วิบูล. (2544). “ความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการประสานงานของศึกษาธิการอำเภอกับความพึงพอใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ ในสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ เขตการศึกษา3.” วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศาสตรา สหัทธกัน, และคณะ. (2557). “การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษใช้ในการอบรมภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning)

สำหรับใช้ในการอบรมภาษาอังกฤษให้แก่ยุวมัคคุเทศก์เพื่อการเตรียมพร้อมเข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน(ASEAN Community)”. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.

ศศิภา ไชยวงศ์. (2553). การใช้การสอนแบบชักชวนร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อเพิ่มพูนการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและลดความวิตกกังวลของนักเรียนในชมรมมัคคุเทศก์น้อย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริพันธ์ เอื้อนไธสงค์. (2560). “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศิริวรรณ ชัยศิริวงศ์. (2560). “การพัฒนาความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6”. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ศุภศิริ โสมาธิเกตุ. (2544). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างเรียนรู้โดยโครงการกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศุภิพร สุ่มมาตย์. (2558). “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2560). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. [ออนไลน์]. Retrieved 20 กันยายน 2562. from <http://www.niets.or.th>.

สามารถ เลิศโอภาส. (2542). ครูผู้สอนต้องการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน. ครูเชียงราย.

สารภี ลีประเสริฐ และคณะ. (2534). **การจัดการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักในหลักสูตรอนามัยชุมชน**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ฝึกอบรมและวิจัยอนามัยชนบท คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). **แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: บริษัทจามจรี โปรดักส์ จำกัด.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579**.

กรุงเทพมหานคร.

สำนักงานทดสอบการศึกษาแห่งชาติ. (2559.) รายงานประจำปี 2559. Retrieved 10 กันยายน 2562.

from https://www.niets.or.th/uploads/content_pdf/pdf_1503649895.pdf

สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง. (2550). “การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร”. งานวิจัยของโรงเรียนเซนต์วิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2.

สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้. (2557). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นชะอำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตรรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____ (2550). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล สพฤกษ์ศรี (2554). “การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และทักษะการอ่านวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สมบัติ คชสิทธิ์, จันทน์ อินทรสุด และ ธนกร สุวรรณพฤติ. “การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0” **วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)** ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2560 หน้า 175-186.

สำเร็จ อ่อนสัมพันธ์. (2561). การสร้างองค์การนวัตกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานในประเทศไทย.

วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร. ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 มกราคม – มิถุนายน 2561. หน้า 257-270 (TCI 2)

หทัยรัตน์ ประทุมสูตร. (2542). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาล โรงพยาบาลชุมชนจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

หัสชัย สิทธิรักษ์. (2554). เรียนรู้ภาษาที่สองด้วยวิถีธรรมชาติ Retrieved 13 November 2561 https://race.nstru.ac.th/home/e-weblog/member/%20hussachai/index.php?entry_id=1701

อดิศา และคณะ. (2547). โครงการข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

- ระดับอุดมศึกษาในภาคใต้. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- อัจฉรา ชิวพันธ์.(2547). “เรื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย.” ภาษาพาสอน. กรุงเทพมหานคร:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีรักษ์ มีแจ่ม, ดุษฎี รุ่งรัตนกุล, นันทวัน ชุมตันติ และ อภิชัย รุ่งเรือง. (2554). “การวิจัยเพื่อประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย”. **วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร. 13(2): 55-72.**
- อารีรักษ์ มีแจ่ม และ สิริพร ปาณาวงษ์. (2553). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2. **วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร. 12(2): 17-31**
- อรพรรณ วีระวงศ์. (2554). เด็กไทยเรียนอังกฤษเพื่อสอบมากกว่านำมาใช้ในชีวิตประจำวัน. สืบค้นเมื่อ 30 ธันวาคม 2559, สืบค้นจาก <http://www.manager.co.th/campus/viewnews.aspx?newsID=9540000155943>.

ภาษาอังกฤษ

- Allen, D.E., Duch, B.J. and Groh, S.E. (1996). The Power of Problem Based Learning in Introductory Science Courses. San Francisco: Jossey-Bass.
- Abdullah, M. H. (2005). Problem-Based Learning in Language Instruction: A Constructivist Method. ERIC Clearinghouse on Reading, English and Communication Digest #132
- Athoillah, S. (2010). Implementing Problem-Based Learning to Improve the Speaking Ability of the Eleventh Grade Students of SMANI Gondang Mojokerto. SKRIPSI JURUSAN SASTRA INSSRIS.

- Azman, N. and Ling Kor Shin (2012) Problem-based Learning in English for a Second Language Classroom: Students' Perspectives. Retrieved June 28, 2018 from https://www.researchgate.net/publication/282182499_Problem-Based_Learning_in_ESL_Classroom_Students%27_Perspectives
- Bachman, L. (1990) *Fundamental Considerations in Language Testing*. Oxford: Oxford University Press.
- Bachman, L., and Palmer, A. (1996). *Language testing in practice*. Oxford: Oxford University Press.
- Barrett, T. (2017). *Problem-Based Learning in Higher Education Module Handbook 2017*.
- Barrell. (2007). *Problem-Based Learning: An Inquiry Approach*. California, US. Corwin Press.
- Barrows, H.S. and Tamblyn, Roblyn M. (1980). *Problem Based Learning: An Approach to Medical Education*. New York: Springer.
- Barrows, H., & Kelson, A. C. (1995). *Problem-based learning in secondary education*, Problem-Based Learning Institute. Springfield, IL: Springfield, IL.
- Barrows, H. S. (2000). *Problem-Based Learning Applied to Medical Education*, Springfield, Southern Illinois University Press
- Barnard, C.I. (1966). *The Function of the Executive*. Cambridge: Harvard University Press.
- Best, J. W. (1986) *Research in Education*, 5 ed. Englewood Cliffs, NJ: Prentice – Hall, Inc.
- Bridges, E. M. (1992). *Problem based learning for administrators*. Eugene: ERIC Clearinghouse on Educational Management.
- Brown, Robert. (1989) *Language Games and Activities*, (New York: Hulton).
- Boothe, and Diane. (2015). *Innovative English Language Acquisition Through Problem-based Learning*. International conference The Future of Education.
- Borchert, D. (2009). *Dealing with the Stress of College: A Model for Adult Students*. *Adult Education Quarterly*.
- Burns, A. (2017). *Research and the Teaching of Speaking in the Second Language Classroom*.
- Bygate, M. (2001). *Speaking*. In R. Carter & D. Nunan (Eds.), *The Cambridge guide to teaching English to speakers of other languages* (pp. 14–20). Cambridge: Cambridge University Press.
- Canale, M. and Swain, M. (1980) ,*Theoretical bases of communicative approaches to*

- second language teaching and testing'. *Applied Linguistics*. Vol 1. No.1. pp. 1-47.
- Clark, J. L. D. (1972). *Foreign Language Testing* Philadelphia: Centre of Curriculum Development.
- Cohen, A. D. (1994). *Assessing Language Ability in the Classroom*. 2nd ed. Boston: Heinle and Heinle.
- Douglass, N., & Morgan, J. R. (2016). *WORLDBLINK Developing English Fluency National Geographic*.
- Duch, Barbara J. (1995). What is Problem-Based Learning?. Retrived 20 พฤศจิกายน 2560. from <http://www.udel.edu/pbl/cte/jan95-What.html>.
- ECC Language Institute. **10 อันดับภาษาที่คนใช้มากที่สุดในโลก** Retrived 29 September 2019 from http://www.ecc.ac.th/m/knowledge_detail.php?id=456
- EF Education First. (2018). The world's largest ranking of countries and regions by English skills. Retrived 27 September 2019 from <https://www.ef.co.th/epi/>
- Efrizal, Dedi. (2012). "Improving Students' Speaking through Communicative Language Teaching Method at Mts Ja-alhaq, Sentot Ali Basa Islamic Boarding School of Bengkulu." **International Journal of Humanities and Social Science** 2, 20 (October).
- Fajarwati, Hidha and Amirudin Latif. (2014). "Developing English Learning Material For Speaking Skill Based on Problem-Based Learning (PBL) at First Semester of The Eighth Grade Of Junior High School." **Promise Journal** 3, 2 (October).
- Fazlur Rahman. et al. (2011). "Problem Based Learning in English Language Classes at secondary Level". **International Journal of Academic Research** 3, 1 (October): 932-939.
- Finocchiaro, M., and S. Saka. (1983). **Foreign Language Teaching**. New York: Regents Publishing Co. Inc.
- FMPC English. ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร. Retrieved 10 มีนาคม 2563. from <https://www.fmcpenglish.com/ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร>
- Gallagher, S. A., "Problem-Based Learning: Where Did it Come from, What Does it Do, and Where is it Going?." **Journal for the Education of the Gifted** 20, 4 (1997):

332-362.

Gersten, Russell et al. (2007). *Effective Literacy and English Language Instruction for English*

Gibson, Jame. L, Ivancevich, J. M., & Donnelly, J. H. (1982). *Organization: Behavior Structure, Process* (Vol. 6). Plano, TX: Business Publication.

Grant, N. (1988). *Making the Most of Your Textbook*. London : Longman.

Guzel, S. & Aydin, S. (2016). "The effect of second life on speaking achievement." **Global Journal of Foreign Language Teaching** 6, 4, 236-245.

Heaton, J. B. (1997). *Classroom Testing*: London: Longman.

Hmelo-Silver, C. E. (2004). *Problem-Based Learning: What and how do students learn?* *educational Psychology Review*, 16.

Howard, Udith B. (1999). "Using a Social Studies Theme to Conceptualize a Problem." *The Social Studies*. 90 (July-August): 171-176.

Hymes. (1979) D.H. *On competence* In C.J. Brumfit and K. Johnson (eds.). *The communicative apporoach to language teaching*. London: Oxford University press.

Irawati, Dini. (2016). "Supporting Student's English Speaking Achievement Using Video." **International Journal of EFL** 1, 1.

Johnson, Keith, and Keith Morrow. (1981a). *Communication in the Classroom*. London: Longman.

Jurković , V. (2005). *Guide to Problem-Based Learning PBL within the Context of ESP* Slovene Association of LSP Teachers.

Krashen and Terrell. (1983). *The Natural Approach: Language acquisition in the classroom*. Oxford: Pergamon, 1983. (Paperback, 191 pp.)

Kreger, C. (1998). *Problem-Based Learning*. Online Retrieved, June, 28 2007, <http://www.cotf.edu/ete/teacher/tprob/trob.html>.

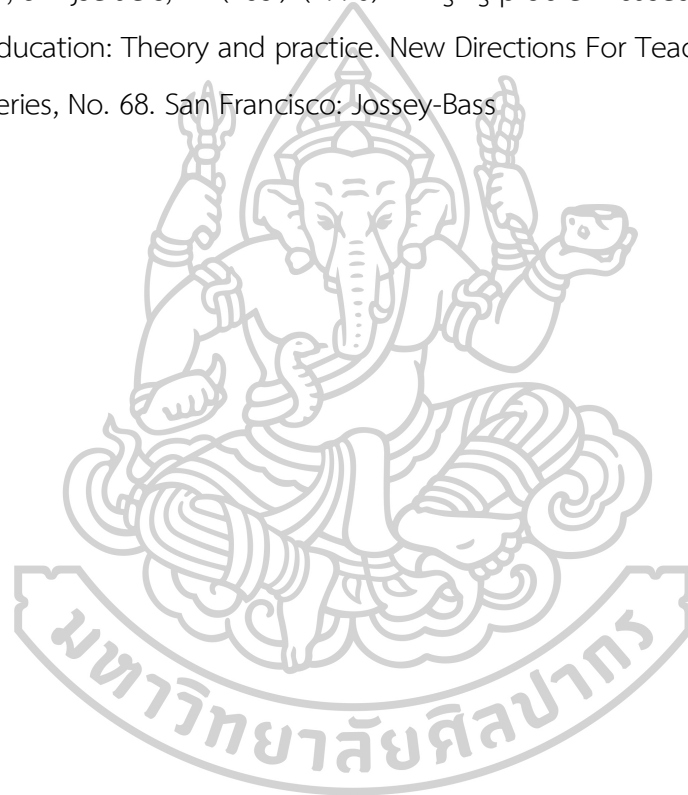
Littlewood, William T. (1981). *Communicative Language Teaching ; an Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.

_____. (1983). "Communicative approach to language teaching methodology (CLCS Occasional Paper No. 7)." Dublin: Dublin University, Trinity College, Centre for Language and Communication Studies. (EDRS No. ED 235 690, 23

- pages)
- _____. (1995). *Communicative Language Teaching*. Great Britain: Cambridge.
- McClelland, David C. (2016) **The Achieving Society**. Fort Wayne: Golden Springs Publishing.
- Naibaho, Lamhot. (2019). "The Effectiveness of Scaffolding Method on Students' speaking Achievement." **International Journal of Research-GRANTHAALAYAH** 7, 5 (May).
- Nunan, D. (1991). *Language Teaching Methodology: A Textbook for Teacher*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Oller, John W. (1979). *Language Test at School : A Pragmatic Approach*. London : Longman Inc.
- Oathamn, N., & Shah, M. I. (2013). Problem-Based Learning in the English Language Classroom. *English Language Teaching*, 6.
- Ommundsen, Peter. (2001). Problem-based learning in biology with 20 case examples. Retrieved August 31, 2019 from [http:// capewest.ca / pbl.html](http://capewest.ca/pbl.html)
- Pagader, Lisa, Read, & Jason. (2014). Is Problem-Based Learning (PBL) An Effective Teaching Method? Institute of Kultur Och Kommunikation.
- Paulston, C.B. and M.N. Bruder (1976). *Teaching English as a second Language: Techniques Procedures*. Cambridge, Massachusetts: Winthrop.
- Prapphal, K. (2001). An investigation of English proficiency of Thai graduates. Available from <http://pioneer.chula.ac.th/~pkanchan/doc/EnglProfLearnhailand.doc>
- Pungviriyarat, C. (2014). ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร. เข้าถึงจาก <https://www.fmcpenGLISH.com/> สืบค้นเมื่อ 5กุมภาพันธ์ 2557.
- Punthumasen, P. (2007). International Program for Teacher Education: An Approach to Tackling Problems of English Education in Thailand. The 11th UNESCO-APEID international conference. [On-line]. Available from: <http://www.worldreform.com/pub/paperies13dec07.pdf>.
- Rensis Likert, *New Pattern of management* (New York: McGraw-Hill, 1961), 74.
- Rohim, A. 2014. Improving students' speaking skill through problem-based learning (PBL) strategy. Retrieved December 20, 2018 from

- https://www.academia.edu/31953876/IMPROVING_STUDENTS_SPEAKING_SKILL_THROUGH_PROBLEM-BASED_LEARNING_PBL_STRATEGY
Learners in the Elementary Grades. IES Practice Guide. NCEE 2007-4011.
- Savin-Baden, M. (2000). Problem-based learning in higher education: Untold stories. Buckingham: Society for Research into Higher.
- Savin-Baden, M. and Howell Major, C., (2004) Facilitating problem -based learning: illuminating perspectives. Maidenhead: SRHE/ Open University Press.
- สิริลักษณ์ อุทยานรัตน์. (2558). 3 เหตุผลที่คนทำงานไม่สนใจภาษาอังกฤษไม่ได้แล้ว. เข้าถึงจาก <https://th.jobsdb.com/th-th/articles สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2562>.
- Stromborg. (1984). Selecting an instrument to measure quality of life. Oncology Nursing Forum.
- Tribolet, C. (2012). Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence. American Journal of Education Sciences. 2(3): 36-40.
- TOEFL. (2016). Thai scores lowest in TOEFL. Retrived from Thai scores lowest in TOEFL.
- Torok, S. and R. F. Waugh. (2006) Teaching English as a Foreign Language to Grade 7 Students in Thailand: Genre-Based Versus Traditional Method. Proceedings of the EDU-COM 2006 International Conference. Engagement and Empowerment: New Opportunities for Growth in Higher Education, Edith Cowan University, Perth, Western Australia.
- Torp and Sage. (1998). Problems as Possibilities: Problem-based Learning for K-12 Education. Va.: Association for Supervision and Curriculum Development.
- _____. (2002). Problems as Problem-Based Learning for K-12 Education, 2nd ed. ASCD, Alexandria, VA.
- Underhill , R. G. 1991. Two layers of constructivist curriculum interaction. In E. von Glasersfeld (ed.) , Radical constructivist in mathematics education. Dordrecht , The Netherlands : Kluwer Academic , 229 – 248. (Unpublished)
- Valette, R. M. (1977). Modern language testing: Modern language testing.
- Wannapok, S. (2004) . A Study English for Business and Technology Students' Attitudes towards the English for Business and Technology Program at the University of the Thai Chamber of Commerce. (Independent Study, University of the Thai Chamber of Commerce, Bangkok, Thailand.

- Wall, U. (2005). The preferred learning style and strategies of adults Thai EFL students in a Bangkok business setting. Retrieved December 11, 2017 from <http://www.besig.org/link.htm>
- Weir, C.J. (1993). Understanding and Developing Language Test. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Wilkerson, L., and Feletti, G. (1989). Problem-Base Learning: One Approach to Increasing Student Participation. New Direction for Teaching and Learning.
- Wilkerson, L., & Gijsselaers, W. (Eds.). (1996). Bringing problem-based learning to higher education: Theory and practice. New Directions For Teaching and Learning Series, No. 68. San Francisco: Jossey-Bass

ภาคผนวก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. อาจารย์ ดร.รินทร์ ชีพอรณัย

สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

การศึกษา ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
(นานาชาติ)

2. อาจารย์ ธิติรัตน์ เขตพน

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทศบาลนครปฐม

การศึกษา: ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร

3. อาจารย์ จิกามาศ เกษมสุข

สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

การศึกษา: ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศช่วยตรวจสอบการใช้ภาษาในเครื่องมือวิจัย

1. Troy Alan Parris

สถานที่ทำงาน โรงเรียนสารสาสน์วิเทศหนองแขม

เชื้อชาติ American

การศึกษา Bellevue College, Washington State

Bachelors Degree in TESOL, Siam Tech

Studying Master degree in Education, University of Texas

2. Olivia Angelique Parris

สถานที่ทำงาน โรงเรียนสารสาสน์วิเทศหนองแขม

เชื้อชาติ American

การศึกษา Bellevue College, Washington State

Bachelors Degree in TESOL, Siam Tech

Studying Master degree in Education, University of Texas

รายชื่อของกรรมการให้คะแนนการทดสอบ (Inter Raters)

1. อาจารย์ เมธา หมิ่นประเสริฐ

สถานที่ทำงาน: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่อยู่: ถนนมาลัยแมน ต.ลำพญา จ.นครปฐม 73000

การศึกษา: ศศ.ม. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา

2. อาจารย์ ศิรินันท์ เอื่อนไรสงค์

สถานที่ทำงาน: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่อยู่: ถนนราชมรรคา ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000

การศึกษา: ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

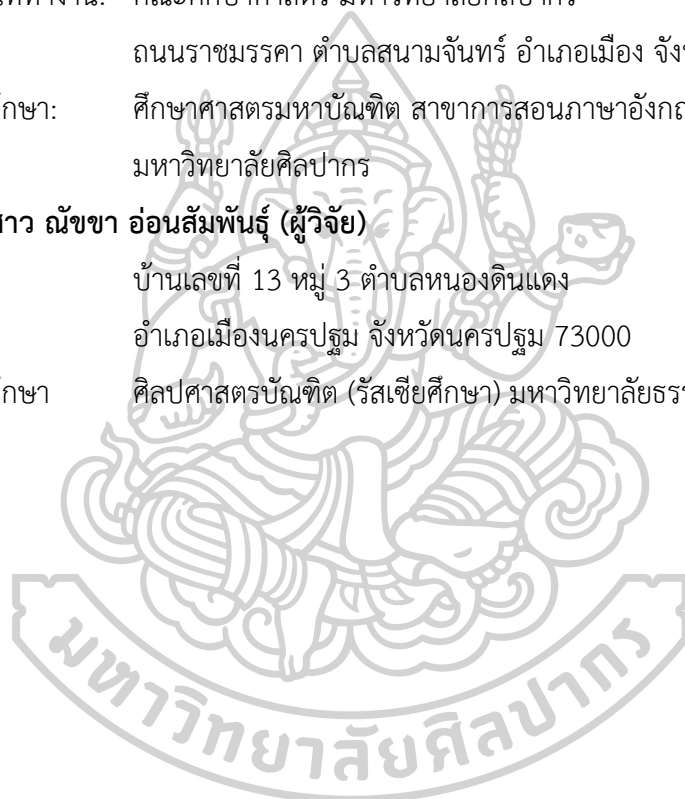
มหาวิทยาลัยศิลปากร

3. นางสาว ณัฏชา อ่อนสัมพันธ์ (ผู้วิจัย)

ที่อยู่: บ้านเลขที่ 13 หมู่ 3 ตำบลหนองดินแดง

อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000

การศึกษา: ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัสเซียศึกษา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภาคผนวก ข

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. ค่าความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน (Inter-raters Reliability) คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
5. ตารางแสดงคะแนนขั้นทดลองรายบุคคล (Individual Tryout) โดยทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
6. ตารางแสดงคะแนนขั้นทดลองกลุ่มย่อย (Small group Tryout) โดยทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
7. ตารางแสดงคะแนนขั้นทดลองภาคสนาม (Filed Tryout) โดยทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 13 คำดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Objective	Functions	คุณลักษณะที่ประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผล
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
Unit1: Cheating at school 1. To give meaning of enthusiastic game 2. To specify the serious problems that have happened with the game which effected to a match. 3. To suggest the possible solutions to problem scenario of unexpected situations of the enthusiastic game. 4. To discuss about unexpected situations of the enthusiastic game that effected to society.	1. Predicting about the unexpected situations of the game. 2. Giving opinions and discussing about how to prevent cheating in game. 3. Asking for clarification in the serious problem and suggesting to problem.	1. ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ต่อ)

Objective	Functions	คุณลักษณะที่ประเมิน	คะแนน			ΣR	IOC	ผล
			คนที่1	คนที่2	คนที่3			
<p>Unit2: Social Issues</p> <ol style="list-style-type: none"> To give meaning of vocabulary that concern with the money management problem. To specify the serious problems that have happened with the society which effected to people. To suggest the possible solutions to problem scenario of the society. To discuss about situations of the social issues that effected to society. 	<p>1. Agreement and disagreement about the suggestion to the problem.</p> <p>2. Giving opinions and discussing how to solve the social issues.</p>	<p>1.ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์</p>	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ต่อ)

Objective	Functions	คุณลักษณะที่ประเมิน	คะแนน			ΣR	IOC	ผล
			คนที่1	คนที่2	คนที่3			
<p>Unit3: Money Problems</p> <p>1. Give meaning of vocabulary that concern with the money management problem.</p> <p>2. Specify the serious money problems that have happened and effected to people.</p> <p>3. Suggest the possible solutions to problem scenario of the money management.</p> <p>4. To discuss about situations of the money management problem that effected to people.</p>	<p>1. Regret about the money management problem that already happen.</p> <p>2. Giving opinions and discussing how to solve the money management problem.</p>	<p>1. ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์</p>	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงของแบบทดสอบบัณฑิตสัมพันธ์ที่วัดการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Topic/ Learning Objectives	Functions	skill	Test type	Time (mins)	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผล
					คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. Cheating at school To discuss about situations of the cheating that effected to people.	<ul style="list-style-type: none"> - Predicting about solutions - Asking for clarification - Giving opinion 	s	discussion	1	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2. Social issue To discuss about situations of the social issues that effected to people.	<ul style="list-style-type: none"> - Agreement/ Disagreement - Giving opinion 	s	discussion	1	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3. Money Problem To discuss about situations of the money management problem that effected to people.	<ul style="list-style-type: none"> - Regret - Giving opinion 	s	discussion	1	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อ	รายการ	คะแนน ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผลการ พิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านเนื้อหา							
1	เนื้อหาที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.	เนื้อหาที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3	เนื้อหาที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4	เนื้อหาที่ใช้สามารถช่วยให้ระบุปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาได้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
ด้านการจัดการเรียนรู้ (แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน)							
ขั้นนำเสนอปัญหา (Presenting the Problem)							
5	ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6	ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจต่อสถานการณ์ปัญหา (Scenario Problem) ที่กำหนดให้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
ขั้นวิเคราะห์ปัญหา (Analyzing the problem)							
7	ทำให้ผู้เรียนมองเห็น/ระบุปัญหา (Scenario Problem) ที่กำหนดให้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
8	ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการวิเคราะห์ข้อมูลและปัญหาร่วมกัน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
ขั้นนำเสนอแนวทางแก้ปัญหา (Suggesting to the solutions)							
9	ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพูดอภิปรายเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ต่อ)

ข้อ	รายการ	คะแนน ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผลการ พิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
10	ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ และกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
ขั้นสรุป (Summarizing)							
11	ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุปความรู้จากการนำเสนอแนวทางแก้ปัญหาได้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ							
12	ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนให้สูงขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
13	ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ของผู้เรียนได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
14	ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
15	ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะในการระดมสมองและการอภิปราย	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
16	ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 16 ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน (Inter-raters Reliability) คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Intraclass Correlation Coefficient

	Intraclass Correlation ^b	95% Confidence Interval		F Test with True Value 0			
		Lower Bound	Upper Bound	Value	df1	df2	Sig
Single Measures	.869 ^a	.787	.925	20.909	36	72	0.000
Average Measures	.952	.917	.974	20.909	36	72	0.000

ตารางที่ 17 ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อศึกษามลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.842	.845	15

ตารางที่ 18 ตารางแสดงคะแนนขั้นทดลองรายบุคคล (Individual Tryout) โดยทดลองใช้กับ
นักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษา คนที่	ก่อนเรียน (Pre test)			ค่าเฉลี่ย (x)	S.D.	หลังเรียน (Post test)			ค่าเฉลี่ย (x)	S.D.
	ผู้ประเมิน 1	ผู้ประเมิน 2	ผู้ประเมิน 3			ผู้ประเมิน 1	ผู้ประเมิน 2	ผู้ประเมิน 3		
1	14	13	15	14.00	1.00	18	15	15	16.00	14
2	15	13	14	14.00	1.00	16	14	15	15.00	15
3	12	11	13	12.00	1.00	13	12	13	12.67	12

ตารางที่ 19 ตารางแสดงคะแนนขั้นทดลองกลุ่มย่อย (small group Tryout) โดยทดลองใช้กับ
นักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษา คนที่	ก่อนเรียน (Pre test)			ค่าเฉลี่ย (x)	S.D.	หลังเรียน (Post test)			ค่าเฉลี่ย (x)	S.D.
	ผู้ประเมิน 1	ผู้ประเมิน 2	ผู้ประเมิน 3			ผู้ประเมิน 1	ผู้ประเมิน 2	ผู้ประเมิน 3		
1	7	6	8	7.00	1.00	9	8	8	8.33	0.58
2	12	9	11	10.67	1.53	14	14	13	13.67	0.58
3	11	10	12	11.00	1.00	16	16	15	15.67	0.58
4	9	10	11	10.00	1.00	14	14	14	14.00	0.00
5	7	8	7	7.33	0.58	9	10	10	9.67	0.58
6	8	8	8	8.00	0.00	13	13	13	13.00	0.00
7	11	11	12	11.33	0.58	18	17	17	17.33	0.58
8	10	9	11	10.00	1.00	17	17	16	16.67	0.58
9	14	13	13	13.33	0.58	16	16	16	16.00	0.00
10	11	12	11	11.33	0.58	16	15	16	15.67	0.58

ตารางที่ 20 ตารางแสดงคะแนนขั้นทดลองภาคสนาม (Filed Tryout) โดยทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษา คนที่	ก่อนเรียน (Pre test)			ค่าเฉลี่ย (x)	S.D.	หลังเรียน (Post test)			ค่าเฉลี่ย (x)	S.D.
	ผู้ประเมิน 1	ผู้ประเมิน 2	ผู้ประเมิน 3			ผู้ประเมิน 1	ผู้ประเมิน 2	ผู้ประเมิน 3		
1	12	12	11	11.67	0.58	15	15	14	14.67	0.58
2	11	11	10	10.67	0.58	13	11	12	12.00	1.00
3	13	12	13	12.67	0.58	16	16	16	16.00	0.00
4	11	10	12	11.00	1.00	14	14	14	14.00	0.00
5	13	14	11	12.67	1.53	18	17	18	17.67	0.58
6	12	13	13	12.67	0.58	15	16	16	15.67	0.58
7	13	14	12	13.00	1.00	18	17	17	17.33	0.58
8	10	10	11	10.33	0.58	13	12	13	12.67	0.58
9	13	13	13	13.00	0.00	14	14	15	14.33	0.58
10	12	10	12	11.33	1.15	13	12	13	12.67	0.58
11	12	12	11	11.67	0.58	14	15	15	14.67	0.58
12	6	7	6	6.33	0.58	7	8	8	7.67	0.58
13	11	11	10	10.67	0.58	13	13	13	13.00	0.00
14	8	9	7	8.00	1.00	10	12	10	10.67	1.15
15	11	12	12	11.67	0.58	14	14	15	14.33	0.58
16	8	6	7	7.00	1.00	10	10	11	10.33	0.58
17	7	7	6	6.67	0.58	10	10	10	10.00	0.00
18	13	14	13	13.33	0.58	15	14	14	14.33	0.58
19	11	11	10	10.67	0.58	15	14	15	14.67	0.58
20	13	12	14	13.00	1.00	16	16	17	16.33	0.58
21	6	6	7	6.33	0.58	9	10	10	9.67	0.58
22	7	7	6	6.67	0.58	8	9	9	8.67	0.58

ตารางที่ 20 ตารางแสดงคะแนนขั้นทดลองภาคสนาม (Filed Tryout) โดยทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

นักศึกษา คนที่	ก่อนเรียน (Pre test)			ค่าเฉลี่ย (x)	S.D.	หลังเรียน (Post test)			ค่าเฉลี่ย (x)	S.D.
	ผู้ประเมิน 1	ผู้ประเมิน 2	ผู้ประเมิน 3			ผู้ประเมิน 1	ผู้ประเมิน 2	ผู้ประเมิน 3		
23	11	13	12	12.00	1.00	15	14	15	14.67	0.58
24	10	10	9	9.67	0.58	12	13	12	12.33	0.58

ตารางที่ 21 ตารางแสดงการให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายบุคคล โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี (กลุ่มตัวอย่าง)

นักศึกษา คนที่	ก่อนเรียน (Pre test)			ค่าเฉลี่ย (x)	S.D.	หลังเรียน (Post test)			ค่าเฉลี่ย (x)	S.D.
	ผู้ประเมิน 1	ผู้ประเมิน 2	ผู้ประเมิน 3			ผู้ประเมิน 1	ผู้ประเมิน 2	ผู้ประเมิน 3		
1	16	14	15	15.00	1.00	19	17	18	18.00	1.00
2	15	13	14	14.00	1.00	18	18	18	18.00	0.00
3	11	11	12	11.33	0.58	13	14	15	14.00	1.00
4	13	13	12	12.67	0.58	16	17	16	16.33	0.58
5	14	14	12	13.33	1.15	18	18	17	17.67	0.58
6	13	12	10	11.67	1.53	15	16	16	15.67	0.58
7	10	12	10	10.67	1.15	14	16	15	15.00	1.00
8	10	11	10	10.33	0.58	13	14	14	13.67	0.58
9	12	12	11	11.67	0.58	15	15	15	15.00	0.00
10	8	9	9	8.67	0.58	10	13	12	11.67	1.53
11	10	10	10	10.00	0.00	11	12	11	11.33	0.58

ตารางที่ 21 ตารางแสดงการให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายบุคคล โดยใช้การ
จัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ก่อนและหลังการทดลอง (ต่อ)

นักศึกษา คนที่	ก่อนเรียน (Pre test)			ค่าเฉลี่ย (x)	S.D.	หลังเรียน (Post test)			ค่าเฉลี่ย (x)	S.D.
	ผู้ประเมิน 1	ผู้ประเมิน 2	ผู้ประเมิน 3			ผู้ประเมิน 1	ผู้ประเมิน 2	ผู้ประเมิน 3		
12	8	9	9	8.67	0.58	12	13	12	12.33	0.58
13	10	11	10	10.33	0.58	15	16	16	15.67	0.58
14	12	12	15	13.00	1.73	18	18	19	18.33	0.58
15	7	10	10	9.00	1.73	14	15	15	14.67	0.58
16	10	11	10	10.33	0.58	11	13	13	12.33	1.15
17	10	13	16	13.00	3.00	15	16	16	15.67	0.58
18	11	12	11	11.33	0.58	16	16	16	16.00	0.00
19	11	10	10	10.33	0.58	14	15	14	14.33	0.58
20	12	12	12	12.00	0.00	14	15	16	15.00	1.00
21	10	12	10	10.67	1.15	15	16	15	15.33	0.58
22	7	10	9	8.67	1.53	10	14	12	12.00	2.00
23	8	8	8	8.00	0.00	9	11	11	10.33	1.15
24	15	14	15	14.67	0.58	19	18	18	18.33	0.58
25	11	12	13	12.00	1.00	14	16	16	15.33	1.15
26	11	12	10	11.00	1.00	12	14	13	13.00	1.00
27	10	11	10	10.33	0.58	12	14	12	12.67	1.15
28	10	10	10	10.00	0.00	13	13	14	13.33	0.58
29	12	12	12	12.00	0.00	16	17	16	16.33	0.58
30	8	8	9	8.33	0.58	10	11	12	11.00	1.00
31	8	8	8	8.00	0.00	11	12	12	11.67	0.58
32	9	9	9	9.00	0.00	12	13	13	12.67	0.58
33	12	12	12	12.00	0.00	16	17	16	16.33	0.58
34	12	12	12	12.00	0.00	15	16	15	15.33	0.58
35	10	10	11	10.33	0.58	11	13	14	12.67	1.53

Lesson Plan 1

Course: English skills Development

Level : Undergraduate students

Topic: Cheating in school

Time: 2 periods

Terminal Objective:

1. Students should be able to present the final solution to solve the cheating problem in school.

Enabling Objective: Students should be able to:

1. List the facts from the problem scenario.
2. Give meaning of the vocabulary about school.'s cheating problem.
3. Specify the serious problems that happened with the school.
4. Suggest the possible solutions to problem scenario cheating in school.
5. Discuss about situations to make decision from your experinces and new information were founded.
6. Summarize the solutions and decide the best solution to solve the specific problem from the problem Scenario.

Language function:

1. Predicting about the school's cheating problem.
2. Expressing an opinion to the school's cheating problem.
3. Making suggestion to in the school's cheating problem.

Materials:

1. Problem scenario
2. Audio "talking about basketball mini match"

Procedure:

Stage1: Presenting the problem

1. Students read the problem scenario which relate to cheating in school.
2. Facilitator leads the students to understand the goals of the content.

3. Facilitator guide the questions as follows:
 - 1) What happened with the game?
 - 2) What things make the game stop?
 - 3) Can you guess what is the causes of this scenario problem?
 - 4) How the school deal with this player?
4. Students work in group of five and list any information about what happen with this match and think about information that the group need to find out.
5. Predict that what happen next from you experinces and all information you got.

Stage2: Analyzing the problem

6. Students find the meaning of school's cheating problem vocabularies.
7. Students work with their group, analyze the situations from the vocabularies and match the appropriate meaning.
8. Discuss to your group and write you own school's cheating problem that you have met or found.
9. Students talk with their partner in a short talk conversation to analyze any information briefly and pick some of effective information for discussion's preparation.

Stage3: Suggesting the solutions

10. Students choose the situation from Stage 2 then check the possible suggestion lists that related to yours. On the other hand, you can give your own opinion in case there are no information which is concern your problem.
11. Students listen to the audio "talking about basketball mini match" in term of cheating in school choose an appropriate the language function and fill the number in the blank.

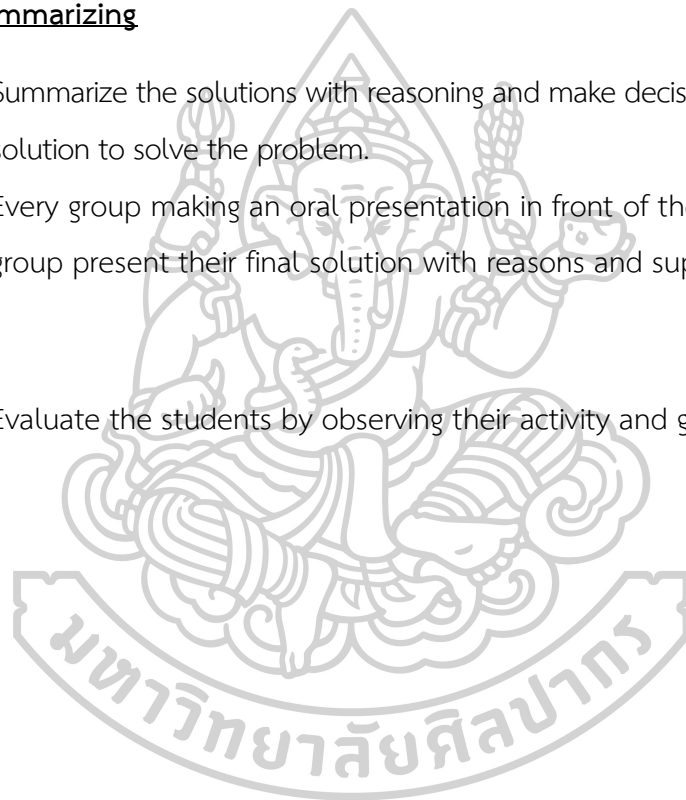
12. After students listen to the audio, they practice the language focus in term of predicting, expressing an opinion and asking for information and do the discussion exercise by guiding conversation.
13. The members suggest the possible solutions to the group and co-decide the best solution for solve the problem scenario in term of “Cheating in basketball game” with reasonable and give the reason to support group’s decision

Stage4: Summarizing

14. Summarize the solutions with reasoning and make decision for the final solution to solve the problem.
15. Every group making an oral presentation in front of the classroom. Each group present their final solution with reasons and supporting details.

Evaluation:

Evaluate the students by observing their activity and give them feedback.

1

CHEATING IN SCHOOL

STAGE 1: PRESENTING THE PROBLEMS

PROBLEM SCENARIO

A BASKETBALL MATCH

You are the basketball coach for the school's basketball team. While having a mini match, you separate the team's players into two smaller teams. After a few minutes of playing, a player trips one of the players on the other team. Suddenly, the referee stops the game...

<https://www.draftkings.com/playbook/nba/fantasy-basketball-cheat-sheet-best-worst-nba-matchups-for-march-26>

GROUP WORK.

A

List at least two things that happened during this match. (Fact)

Example: - *A player was tripped.*

B

What do you think happens next? Write your answer and tell your partner.

Example: - *The player will get a red card.*

STAGE 2: ANALYZING THE PROBLEMS

VOCABULARY

A **Group work.** Analyze the situations in school on the left and match what problem can happen on the right. Discuss with your partner and write your own idea.

Cheat on an exam

Hack school WiFi network

Cheat on a game

Forge a parent signature

Copy friend's homework

Fake medical certificate

Stole friend's idea

Lie on the scholarship

Situations	Prediction (What problems can happen?)
1. You have excellent grades without any special abilities.	<i>Lie on the scholarship</i>
2. You do a lot of assignment in the classroom, but have no inspiration to creat new task.	
3. You didn't read any books last night. and worry about the test.	
4. You are the expert student in IT and find some daring activity to show your special ability.	
5. Your team have no choice to win this match.	
6. You always come to the class late with a lot of reasons and sometime also absent.	
7. You are confused what teacher teach in the class and can't finish any assignment yourself.	
8. Your parents were not allowed you to go to English camp.	
9. (Your idea)	(Your idea)

B **Short talk.** Discuss about the scenario's problem with your partner.

1. What is the problem from the scenario?
2. What should be done about it?

STAGE 3: SUGGESTING THE SOLUTIONS

A

What should we do about problem?

Choose the situation from Stage 2. Role as student A or B and talk with your partner.

Student A

Check (✓) at least 2 of the suggestions and tell your partner.

- I think the referee should eject the cheating player from a game.
- In my opinion, a basketball coach should ask the referee to punish the cheating player and he or she should not be allowed to play in that match.
- Based on my experience, I think their coach should replace the cheating player with another player.
- I think the

Student B

Check (✓) the best solutions to your suggestion and tell your partner.

- I imagine that the referee ejecting the cheating player from a game is the best solution.
- I believe that a basketball coach telling the referee to punish the cheating player is the best solution.
- Based on the rules of basketball, I infer that the basketball coach will change the cheating player for another.
- I think the

B CONVERSATION

Complete the conversation by filling in the missing questions. Write the correct numbers in the blanks. Then listen and check your answers.

1. He should deserve fair decision.
2. You should have been there.
3. I should make the student a better player.
4. I imagine that your student has to win this match.

Emma: Did you go to the basketball game on Friday?

Matthew: No, I couldn't make it.

Emma: It was intense.

Matthew: What happened?

Emma: My student pushed another player and he acts like he doesn't know anything.

Matthew: He cheated on a game. He has no choice to win the gold medal for his scholarship.

Emma: I'll show him how to treat the other team as friend.

Matthew: Have you thought about suspending him next match.

Emma: Um... I don't think so. I will talk to him first.

LANGUAGE FOCUS

Predicting

I predict/imagine that ... [+clause]
Based on my experience, I infer that... [+clause]
I hypothesize that... [+clause]

Expressing an Opinion

I think/believe that . . . [+clause]
In my opinion . . . [+clause]
Based on my experience, I think . . . [+clause]

Making suggestion

I suggest (that)... [+clause]
I suggest ...[+ verb-ing]

Making informal suggestion

With base form
Why don't you...
I think you should...
With -ing form
Have you thought about...[+ verb-ing]
Try ...[+ verb-ing]

C

Imagine. You are allowed to change only one thing to solve the problem, which thing do you want to change. Discuss to your group.

(1) What do you think about *cheating in a match?*

(2) I think we should change *some rules to prevent cheating in games.*

(3) I don't think so. I imagine that preventing can not solve the problem and make the game funless.

(4) In my opinion.....

(5) Why don't you.....

D

GROUP WORK. After discussion. Each member lists the possible solutions with supporting reason in the chart and tell your group.

	Possible Solutions	Reasons
Member 1		
Member 2		
Member 3		
Member 4		
Member 5		

STAGE 4: SUMMARIZING

- A** Summarize the possible solutions and decide the final solution to solve the problem scenario with supporting information about why do you chose this solution.

Problem	
Final Solution	
Reasons	

- B** Each group present the final solution to solve the problem in front of class.

Language for presentation

1 INTRO.

Today I am going to talk about...(Noun/clause)

2 INTRODUCING YOUR TAKING

I would like to start by...(V.ing)

3 MAIN IDEA

Let us begin with...(Noun/ clause)

Moving on to...(Noun/clause)

My third point deals with...(Noun/clause)

And last point deal with...(Noun/clause)

4 SUMMING UP

So, in conclusion, you can see that...(clause)

On the whole ...(clause)

Basically, he/she is saying that...(clause)

5 ENDING YOUR TALK

Thank you all for listening so attentively.

Does anyone have any questions?

I hope I have been able to tell you a little about...(Noun/clause)

Lesson Plan 2

Course: English For Everyday Use

Level : Undergraduate students

Topic: Social Issues

Time: 2 periods

Terminal Objective:

Students should be able to present final solution after discussion of the social issues that effected to society.

Enabling Objective: Students should be able to:

1. Give meaning of vocabulary that concern with the social issues
2. Specify the serious problems that have happened with the society which effected to people.
3. Suggest the possible solutions to problem scenario of the society.
4. discuss about situations of the social issues that effected to society.
5. Summarize the solutions and decide the best solution to solve the specific problem from the problem Scenario.

Language function:

1. Agreement and disagreement about the suggestion to the problem.
2. Expressing an opinion to the social issues.
3. Making suggestion to the social issues.

Materials:

1. Video of Problem scenario “Donald Trump last campaign speech ahead of US president election”
2. Audio “talking about political campaign in the presidential election 2019”

Procedures:

Stage1 : Presenting the problem

1. Students give meaning of social issue and the vocabularies which dealing with political campaign speech.
2. Facilitator leads the students to understand the goals of the content.

3. Students make a group of 5 and watch the video “Donald Trump last campaign speech ahead of US president election” then circle the True or False and read the statement aloud.
4. Facilitator guild the questions as follows:
 - 5) Which political campaign of Trump do you like most?
 - 6) Do you agree with the Trump campaign?
 - 7) From the campaign, can you guess what is the social issue in America?
5. Students work in group and list the top 3 problems from the video and fill information in the chart

Stage 2 : Analyzing the Problems

6. Students explore the vocabularies about social issue and study the vocabulary in term of political campaign then tell the group If you were president. Which problem is the most emergency that you would solve at first.
7. Students analyze causes and effects by critical thinking about problem solving from the scenario problem and fill in the chart.
8. Students talk with their partner in a short talk conversation to analyze any information and pick some of effective information for discussion preparation.

Stage 3: Suggesting the solutions

9. Students listen to the audio “talking about political campaign in the presidential election 2019” and circle the language function agreement and disagreement.
10. The group read the political ads and share opinion that who do they want to vote for and give the reasons to support the answer.
11. The group choose only one campaign and discussion about the most important issue then suggest possible solutions by using the Language Focus agreement and disagreement including tell supporting reason.
12. The group discuss to solve problem and giving agreeing and disagreeing by member suggestion, write every suggesting on the worksheet in part D.

Stage 4: Summarizing

13. Summarize the solutions with reasoning and make decision for the final solution to solve the problem.
14. Every group making an oral presentation in front of the classroom. Each group present their final solution with reasons and supporting details.
15. The group create a new political poster from the final solution and make an oral presentation to share the idea to the class.

Evaluation:

Evaluate the students by observing their activity and give them feedback.

2 SOCIAL ISSUES

STAGE 1: PRESENTING THE PROBLEMS

<https://www.youtube.com/watch?v=BzPW8x2ZcGk> (1:47)

A

VIDEO. Watch the video “Donald Trump last campaign speech ahead of US presidential election” circle and say if the following sentences are *True* or *False* in the video:

1. American people need Beyonce* in charge of president.	T	F
2. American people need the president who have a great idea to make America great.	T	F
3. American people vote for Trump at home on the new application for this US presidential election.	T	F
4. The political campaign mirror the social issue that have been happening mention wealthy, strong and safety.	T	F

B

GROUP WORK. Think of info needed

Example: - *The top 3 American social issues.*

STAGE 2: ANALYZING THE PROBLEMS

A

GROUP WORK. Match the words with their descriptions and bring the answers from Stage 1 Part B to be your choices. if you were president which problem do you choose as the most emergency problem? Fill it in the blank.

I suggest thatis the most emergency problem.

1. Teen Pregnancy

ability to understand and written materials associated with varying contexts

2. illiteracy

the condition people without a permanent dwelling.

3. Homelessness

people who want to work but don't have a job.

4. Unemployment

Pregnancy and childbirth complications are the second cause of death among 15- to 19-year-old

5.....

6.....

7.....

B

Propose at least 3 problems and tell your group that you agree or disagree

For example:

I agree with solve the illiteracy problem. I think it makes people unemployed easily.

I agree with problem.

I think.....
.....
.....

I agree with problem.

In my opinion.....
.....
.....

I agree with problem.

Based on my experience, I think.....
.....
.....

STAGE 3: SUGGESTING THE SOLUTIONS

A

CONVERSATION

Sara and Maxwell are talking about political Campaign in the President Election 2019.

Listen and circle the sentence that make agreement and disagreement.

- Sara: Look! That is Mac Donald. He is very popular online recently.
- Maxwell: Oh really? He looks so young and smart. Let's look at his campaign. What do you think?
- Sara: I think this is an interesting campaign, especially proposing new legislation and invest tax to hire a good teacher.
- Maxwell: I agree with you. I think illiteracy was a huge problem for a long time. The education system has been failing.
- Sara: Actually, I am not sure about his Economic campaign. I think it makes benefit to the billionaire because he develops the project in the downtown.
- Maxwell: I see what you mean, but he is the best success business man. I think he also have his own plan to expand to suburb next step.
- Sara: I think so. He is the best candidate ever.

LANGUAGE FOCUS

AGREEMENT / DISAGREEMENT

I agree (with you)

You're/ That's right.

That's/It's true

I know.

I think so.

Absolutely.

Exactly.

That's exactly how I feel.

I disagree.

I don't agree.

I can't agree.

I don't think so.

I'm not sure (about that)

I'm afraid I disagree.

I totally disagree.

That's not always true.

Making suggestion

I suggest (that)... [+clause]

I suggest ...[+ verb-ing]

Making informal suggestion

With base form

Why don't you...

I think you should...

With -ing form

Have you thought about...[+ verb-ing]

Try ...[+ verb-ing]

Expressing an Opinion

I think/believe that . . . [+clause]

In my opinion . . . [+clause]

Based on my experience, I think . . . [+clause]

B **DISCUSSION.** Mac Donald and Truck Kandy are running for president. Read the ads then tell your group which candidate do agree and disagree and why?

 Lala Party

- ⊕ I plan on *proposing* new legislation
Invest more tax dollars in our public schools, New funding would be used to hire and *retain* good teachers. Build and *renovate* new schools
- ⊕ I plan on *renovating* healthcare center to assist adolescence and accommodate a number of teen pregnancy.

Mac Donald

X 9

 The Eye Party

- ⊕ *Stimulus package* includes cash handouts to low-income earners, those over 60 years of age and unemployed.
- ⊕ I plan on *creating* housing care for homeless, *welfare card* would be used to support them.
- ⊕ I am proposing the construction of *Sansab* canal system.

Truck Kandy

X 2

C Choose only one campaign that you think it can solve the most important issue then suggest possible solutions.

1

I think **Education system is the most important** because the politician said about the quality of teacher on his campaign speech

I agree, there is a lot of school in USA. One thing is people can pay money for graduation from some school.

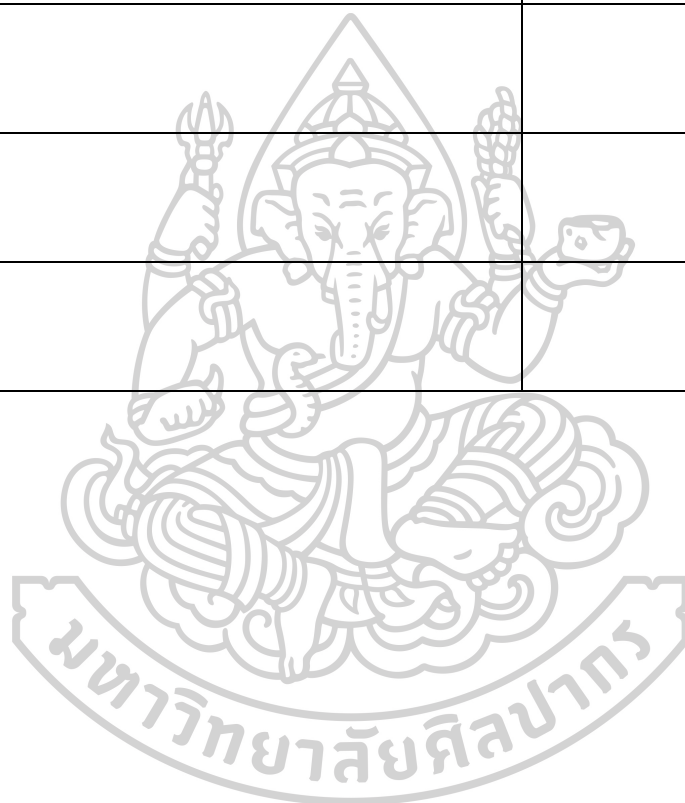
2

3

I don't think so.....

D **GROUP WORK.** Each member lists the possible solution with supporting reason in the chart and tell your group.

	Possible Solutions	Reasons
Member 1		
Member 2		
Member 3		
Member 4		
Member 5		

STAGE 4: SUMMARIZING

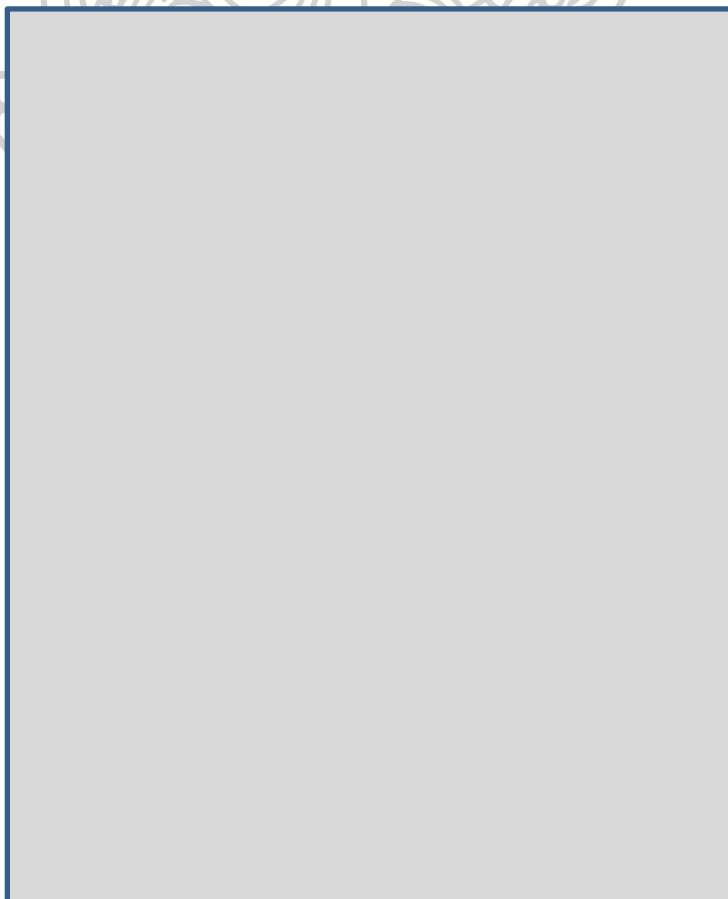
A

Summarize the possible solutions and decide the final solution to solve the problem scenario with supporting information why do you choose this solution.

Problem	
Final Solution	
Reasons	

B

Create your own political campaign to solve the social issue from your final solution and Name the political party and explain them by your presentation.

C

Each group present the final solution to solve the problem in front of class with your own political campaign.

Language for presentation

① INTRO.

Today I am going to talk about...*(Noun/clause)*

② INTRODUCING YOUR TALKING

I would like to start by...*(V.ing)*

③ MAIN IDEA

Let us begin with...*(Noun/clause)*

Moving on to...*(Noun/clause)*

My third point deals with...*(Noun/clause)*

And last point deal with...*(Noun/clause)*

④ SUMMING UP

So, in conclusion, you can see that...*(clause)*

On the whole ...*(clause)*

Basically, he/she is saying that...*(clause)*

⑤ ENDING YOUR TALK

Thank you all for listening so attentively.

Does anyone have any questions?

I hope I have been able to tell you a little about...*(Noun/clause)*

Lesson Plan 3

Course: English For Everyday Use

Level : Undergraduate students

Topic: Money Problems

Time: 2 periods

Terminal Objective:

Students should be able to present about final situations of the money management problem that effected to people.

Enabling Objective: Students should be able to:

1. List the facts from the problem scenario.
2. Give meaning of vocabulary that concern with the money management problem.
3. Specify the serious money problems that happened and effected to people.
4. Suggest the possible solutions to problem scenario of the money management.
5. Discuss about situations to make decision from your experiences and new information were founded.
6. Summarize the solutions and decide the best solution to solve the specific problem from the problem Scenario.

Language function:

1. Regret about the money management problem that already happen.
2. Expressing an opinion to solve the money management problem.
3. Making suggestion to solve the money management problem.

Materials:

Audio “money problem conversation”

Procedures:

Stage 1 : Presenting the problem

1. Students read the problem scenario which related to money problem.
2. Students give meaning of money management problem and the vocabularies which dealing with how to manage the money.
3. Facilitator leads the students to understand the goals of the content.
4. Facilitator guide the questions as follows:
 - 8) What happened to Martina?
 - 9) What is she like?
 - 10) Can you guess what is the causes of this scenario problem?
5. Students work in group of 5 and list any info about what happen with Martina and think about info that the group need to find out.

Stage 2 : Analyzing the Problems

6. Students find the meaning of school's cheating problem vocabularies.
7. Students talk with their partner in a short talk conversation to analyze any information and pick some of effective information for discussion's preparation.
8. Regret to the situation to talk about problem on the indirect way and make an information more polite.

Stage 3: Suggesting the Problem

9. Students share their personal information about money habit to their group then practice how to manage money before listening.
10. Students listen to the audio "money problem conversation" that related to money management and fill appropriate the language function in the blank.
11. After students listen to the audio, they practice the language focus in term of regret and do the discussion by guiding conversation.

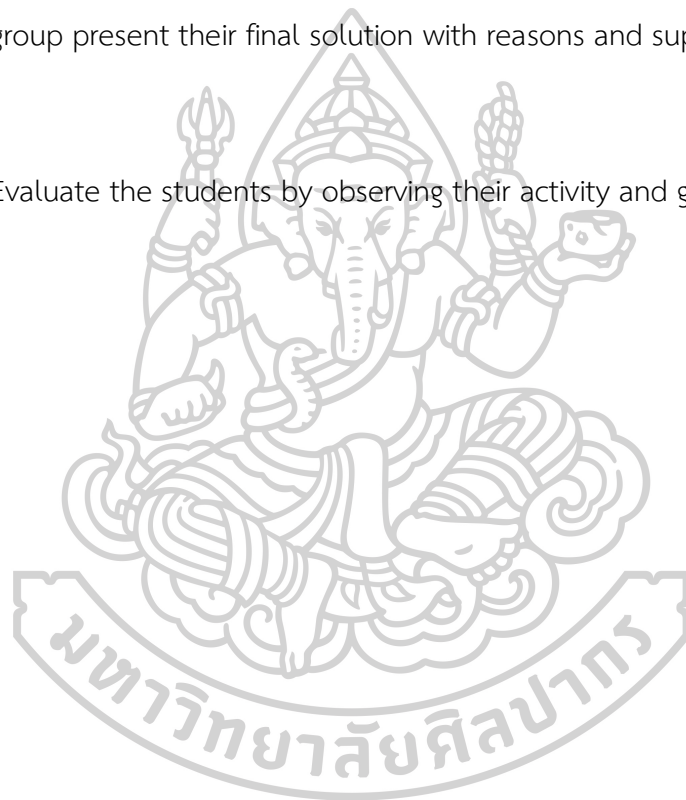
12. Discuss for solve problem how to regret the problem by member suggestion, write every solutions and choose the final solution with the supporting reason.

Stage 4: Summarizing

1. Summarize the solutions with reasoning and make decision for the final solution to solve the problem.
2. Every group making an oral presentation in front of the classroom. Each group present their final solution with reasons and supporting details.

Evaluation:

Evaluate the students by observing their activity and give them feedback.

3 MONEY PROBLEMS

STAGE 1: PRESENTING THE PROBLEMS

PROBLEM SCENARIO

MARTINA HABITS

Martina admits that she is a bit of a **spendthrift** and squanders her money. She says that she will use her salary to pay off her credit card bills but then goes on epic **shopping sprees!** She says she should save more money but she never seems to follow through. When she is **short on cash**, she always borrows money from her classmates and friends and has difficulties paying it back. Money always seems to slip through her fingers.

A

List at least two things **that happen** with Martina in the story. (Fact)

Example: - *Martina is a bit of a spendthrift.*

B

Think of ways that she can solve her problem

Example: - *How to manage the budget.*

STAGE 2: ANALYZING THE PROBLEMS

A **Group work.** Match the words with their descriptions

1.Spendthrift	☐ a short period of time in which someone buys a lot of things
2.Debt Payments	☐ not having enough money
3.Loan	☐ a person who spends money in an extravagant, irresponsible way.
4.Short on cash	☐ This includes any student loans, credit cards, payday loans, lines of credit etc.
5.shopping spree	☐ Money that you borrow from the bank
6.overspending	☐ you have no choice but to pay: car payments, rent, etc.
7.unexpected cost	☐ spend more money than you should or can

B **Short talk.** Talk with your partner about Martina’s overspending.

1. What is her problem?
2. What should she do about it?

C **Group work.** Tell your group about money problems that you have had in the past that are a source of regret. Complete at least three of the statements below.

For example: I regret lying to my mother about needing money, when in reality it was for unnecessary things. That makes me a spendthrift.

I regret that I

I think.....

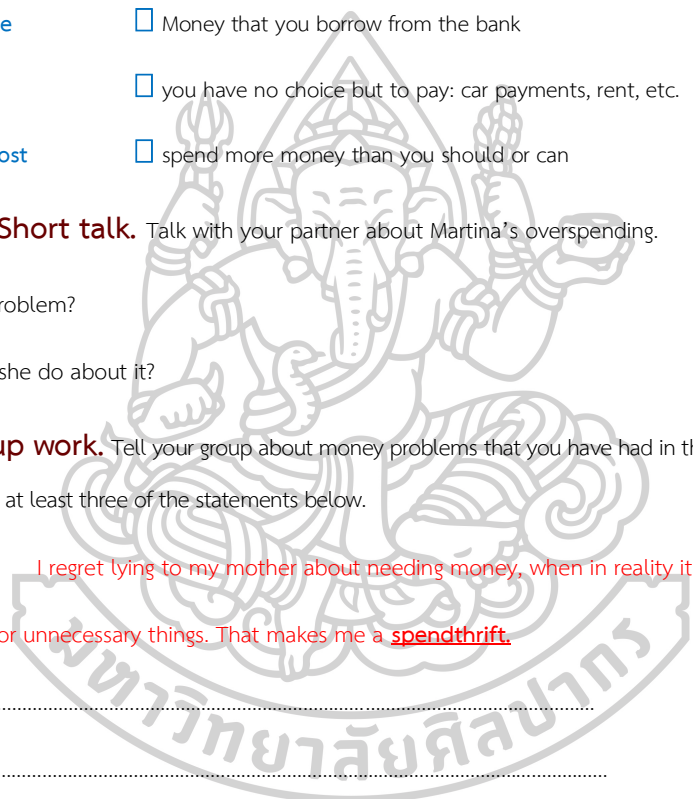
.....

In my opinion.....

.....

Based on my experience, I think.....

.....

STAGE 3: SUGGESTING THE SOLUTIONS

A

MONEY PROBLEM CONVERSATION

Jannie has to fix her car due to an accident, then she borrows some money from her sister. Listen to and underline the two regrets.

JINNIE: I'm sorry. It was an accident.

CLAIRE: No problem. It happens.

JINNIE: How much do I owe you, Sis?

CLAIRE: Your total comes to 13,477 baht. You can just give me 13,000 baht.

JINNIE: Oh! Thank you, but I just bought some new clothes for 3,000 baht yesterday. I only have 5,000 baht left on me and I don't get paid until next month. It's a shame, but I can't pay you back sooner.

CLAIRE: Really? That's terrible. Why don't you find a second job?

You have to make some extra money or just save your money more seriously.

JINNIE: I regret spending a lot of money. I will find a second job to pay you back in full. Please don't tell mom about my epic shopping spree.

CLAIRE: OK. Deal!

B

Use the Language Focus to complete the dialogue below. What can you say to make your brother accept your apology?

LANGUAGE FOCUS**Regret**

It's a shame (that)...	I regret...ing
It's a pity (that)...	I regret (that) I ...
(It's) too bad (that)...	I'm sorry about ...ing
I'm disappointed (that/with) ...	I'm sorry (that) I ...
It's disappointing (that) ...	I wish I hadn't ...

Regret (stronger)

I could kill myself
 I could shoot myself
 I could (just) die!
 I could kick myself!
 I feel like an idiot!

Making informal suggestionWith base form

Why don't you...
 I think you should...

With -ing form

Have you thought about...[+ verb-ing]
 Try ...[+ verb-ing]

Making suggestion

I suggest (that)... [+clause]
 I suggest ...[+ verb-ing]

Expressing an Opinion

I think/believe that . . . [+clause]
 In my opinion . . . [+clause]
 Based on my experience, I think . . . [+clause]

(1) How much does Marina owe you? I am her boyfriend and would like to help.

(2) Her total comes to 10,400 baht. You can just give me baht.

(3) Oh! Thank you, but she is short on cash and just bought some new clothes for

(4) I only have baht left on me and I don't get paid until next month. I could.....

(5) Really? That's terrible. Why don't you find a second job? You have to earn some extra money or just save your money more seriously.

(6) I'm sorry about my girlfriending a lot of money. I could

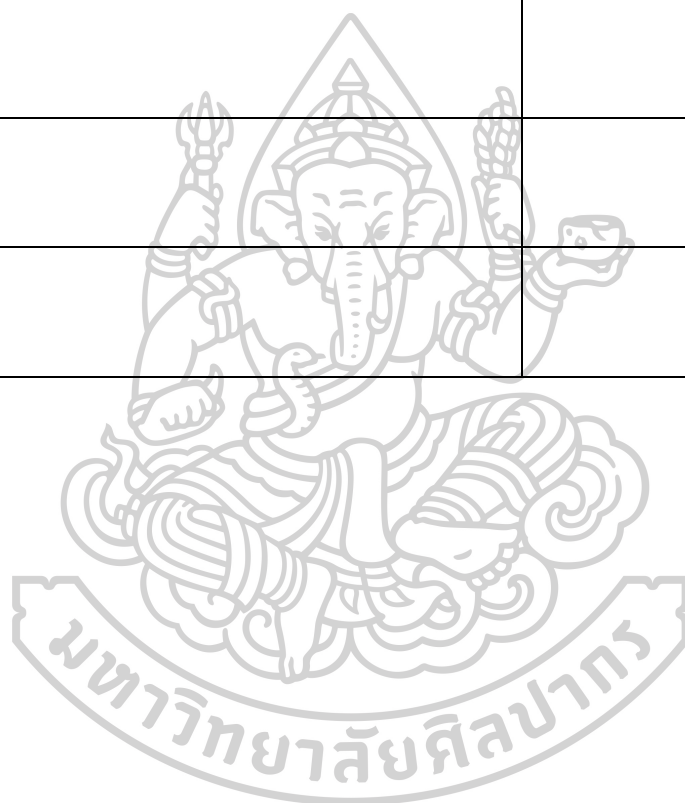
(7) Please don't tell

(8) OK deal!

C

GROUP WORK. Each member makes a short list of possible solutions with supporting reasons in the chart below and share with their group.

	Possible Solutions	Reasons
Member 1		
Member 2		
Member 3		
Member 4		
Member 5		

STAGE 4: SUMMARIZE

A Summarize the possible solutions and decide the final solution to solve the problem scenario with supporting information and state why you chose this solution.

Problem	
Final Solution	
Reasons	

B Each group present the final solution to solve the problem in front of class Each group present the final solution to solve the problem in front of class

Language for presentation

① INTRO.

Today I am going to talk about...(Noun/clause)

② INTRODUCING YOUR TALKING

I would like to start by...(V.ing)

③ MAIN IDEA

Let us begin with...(Noun/ clause)

Moving on to...(Noun/clause)

My third point deals with...(Noun/clause)

And last point deal with...(Noun/clause)

④ SUMMING UP

So, in conclusion, you can see that...(clause)

On the whole ...(clause)

Basically, he/she is saying that...(clause)

⑤ ENDING YOUR TALK

Thank you all for listening so attentively.

Does anyone have any questions?

I hope I have been able to tell you a little about...(Noun/clause)

Score

Name: _____ Student Code: _____

PBL Speaking Test

PRETEST-POSTTEST

Write PBL card Number _____

Directions: Pick a PBL scenario card. You will be presented with a problem and suggest a solution. You will have 5 minutes to prepare. Then you will have 1 minute to speak.

Answer the questions and discuss the problem with a partner

1. What is the problem?

.....

2. What should be done about it?

.....

3. Do you agree or disagree and why?

.....

PBL Scenario Cards

Problem Scenario 1

It's 10 minutes left to finish this match. This is the last time that Martin takes part in a football school match. He tried hard to win the gold medal but, the score was 1-1. He started making the game intense and defend the ball by using his hand many times, but the referee didn't saw him because John was blocking the referee's view. What do you predict for Martin's behavior?

Problem Scenario 2

A new teacher has just moved to your school. She assigned the students to take an online test for extra score in an extracurricular. You lied your sister to take the test for you and you got the high score. The teacher asked you about the test, but you can't explain correctly. Do you think, what dose the teacher do with you in the next step and why?

Problem Scenario 3

Andy is running for a president. He walked around his neighborhood and saw a man sat in front of the supermarket. He kept fast food boxes and cups on sidewalk or trash can for alive. He can afford neither housing nor food. People looked down him as a beggar. What is the social issue that the candidate have already met?

Problem Scenario 4

Emmie has dropped from the university and move to another city without her boyfriend who was dating her for a year. After a pregnancy test was found in her room while she has got sick, vomit, dizzy and stress. Her roommate didn't hear any news from Emmie. She went to see the doctor in medical healthcare and disappeared. Do you agree with Emmie decision? If you were Emmie what should you do and why?

Problem Scenario 5

Jack has several big and unexpected costs, such as motorcycle repair, accident, sickness. He has no choice to avoid paying more than he can really afford. He goes on a date with his new girlfriend and needs to eat in a nice restaurant. Finally, he gave her a piece of jewelry in the end. His parent mad at him about overspending. What do you predict for Jack's behavior?

Problem Scenario 6

It's the 29th of the month and your friend calls you. You know she has trouble in her job, but she has a heart of gold. She asked me for money to pay rent. You want to help your friend and you have the money, but you don't want things to be weird. You also don't want to be a bank. Your job is to be her friend, not act like a lender.

1 CHEATING IN SCHOOL

STAGE 1: PRESENTING THE PROBLEMS

PROBLEM SCENARIO

A BASKETBALL MATCH

You are the basketball coach for the school's basketball team. While having a mini match, you separate the team's players into two smaller teams. After a few minutes of playing, a player trips one of the players on the other team. Suddenly, the referee stops the game.

<http://www.zimbio.com/pictures/wLDhoebnjAd/North+Carolina+v+Duke/9GaXgJyV7hB>

GROUP WORK.

A List at least two things that happened during this match. (Fact)

Example: - A player was tripped.

- Referee stops the game.

- They separate the team's player into two smaller teams.

B Think of info needed

Example: - Rules of the game

- The intensity in sports.

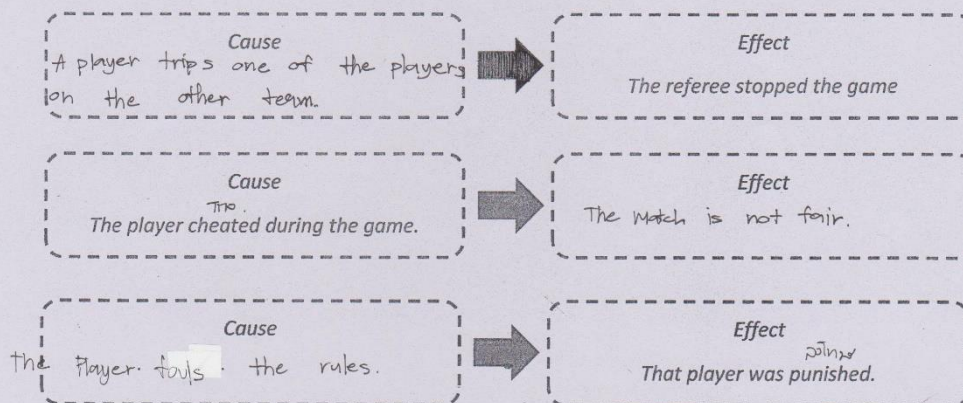
- Accident in sports.

سيناريو

STAGE 2: ANALYZING THE PROBLEMS

A Group work.

Brainstorm to find any **causes and effects** of the problem scenario.

B Short talk. Create short conversations about the scenario's problem.

A: What is the problem from the scenario?

B: The player cheated during the game.

A: What are causes of the problem?

B: A player trips one of the players on the other team.

A: What are effects of the problem?

B: Some players injured.

A: What should be done about it?

B: The player should be follow the rules.

የሥነ ምግባር ስርዓት

STAGE 3: SUGGESTING THE SOLUTIONS

VOCABULARY

A What should we do about cheating in games/sports?

Role as student A or B and talk with your partner.

Student A

Check (✓) at least 2 of the suggestions and tell your partner.

- I think the referee should eject the cheating player from a game.
- In my opinion, a basketball coach should ask the referee to punish the cheating player and he or she should not be allowed to play in that match.
- Based on my experience, I think their coach should replace the cheating player with another player.
- I think the basketball coach and referee should consider the intensity of sports and not punish the cheating player.

Student B

Check (✓) 1 question you feel unclear about your friend's suggestion above (Part A). Ask your friend back.

- What do you mean? A basketball coach should eject the cheating player from a game?
- Do you think punishing that cheating player would solve the problem and prevent it from happening again?
- Why would you want to replace the cheating player from the game?
- Why should the coach or referee consider the intensity of sports?

Student A

Answer your friend's question for clarification by using the pattern or create on your own.

- I think the player should be follow the rules.
- That's a good idea.

Student B

Check (✓) the best solutions to your suggestion and tell your partner.

- I imagine that the referee ejecting the cheating player from a game is the best solution.
- I believe that a basketball coach telling the referee to punish the cheating player is the best solution.
- Based on the rules of basketball, I infer that the basketball coach will change the cheating player for another.

B CONVERSATION

Emma is telling Matthew about the school's basketball mini match. She is the coach. Listen and fill in the blank.

Emma: Did you go to the basketball game on Friday?

Matthew: No, I couldn't make it.

Emma: You should have been there. It was *intense*.

Matthew: What happened?

Emma: My student tripped another player and the referee stopped the game.

Matthew: (1) What do you mean. Your student, a school basketball player, cheated in a game?

Emma: I am not sure. (2) In my opinion. he didn't mean to hurt his teammate.

Matthew: I believe that preventing injuries is hard, but as a coach (3) Do you think you learn anything, everything, from a game is like a world war.

Emma: I should make the student a better player. I'll show him how to treat his teammates as family.

Matthew: (4) I imagine that. it will happen in a very short time.

LANGUAGE FOCUS

Predicting

I predict/imagine that . . .

Based on . . ., I infer that . . .

I hypothesize that . . .

Expressing an Opinion

I think/believe that . . .

In my opinion . . .

Based on my experience, I think . . .

Asking for Clarification

What do you mean?

Will you explain that again?

I have a question about that.

Do you think?

What can you learn from?

Why do you like?

5

C Imagine. You are allowed to change only one rule for each game, which rule do you want to change to solve the problem. Discuss to your group.

(1) What do you think about cheating in a match?

(2) I think we should change some rules to prevent cheating in games.

(3) What do you mean?

(5) I predict that... impossible to change the rules.

(4) I imagine that if we were to change some of the rules, we could prevent injury and cheating in games.

(6) What can you learn from a game like...?

(7) Based on my experience, I infer that...

(8) the rules can change if might not happening it

(9) the game play by human, and not ~~but~~ anyone respect the rules.
have

(11) I believe that...

(10) I hypothesize that... many players should respect the rules.

STAGE 4: SUMMARIZING

A **GROUP WORK.** Each member lists the possible solutions with supporting reason in the chart and tell your group.

	Possible Solutions	Reasons
Member 1	can check slow motion vid like chat engines in volleyball	Because it's reliable.
Member 2	Explain the rules before the players play entering the game.	Reminded the players to follow the rules.
Member 3	Training for players to be more moral.	because it will help them think about what should to do.
Member 4	Add 5 more referees.	they can probably see and check the players.
Member 5	Not having a match.	if the match doesn't happening so the problem will not

B Summarize the possible solutions and decide the final solution to solve the problem scenario with supporting information about why do you chose this solution.

Problem	"Cheating in basketball game"
Final Solution	not having a match.
Reasons	if the match doesn't happening so the problem will not happen too.

Create new sports by combining rules with basketball and other sports to prevent cheating and injury. Name new sports, equipment and game rules. Write on the sheet, including a drawing.

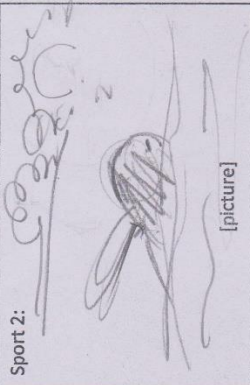
7

Name of the new sport:

Sport 1: BASKETBALL

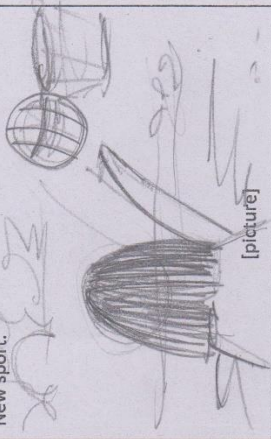
Sport 2:

[picture]

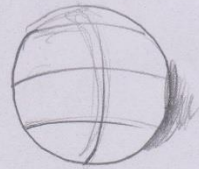

New sport:

[picture]

Instrument:

How to play:

- play basketball in the water.
- Don't the Ball into water.

2 SOCIAL ISSUES

STAGE 1: PRESENTING THE PROBLEMS

<https://www.youtube.com/watch?v=BzPW8x2Zcgk> (1:47)

A VIDEO. Watch the video "Donald Trump last campaign speech ahead of US presidential election" circle and say if the following sentences are **True** or **False** in the video:

1. American people need Beyonce' in charge of president.	T	☒ F
2. American people need the president who have a great idea to make America great.	☒ T	F
3. American people vote for Trump at home on the new application for this US presidential election.	T	☒ F
4. The political campaign mirror the social issue that have been happening mention wealthy, strong and safety.	☒ T	F

B GROUP WORK. Think of info needed

Example: - *The top 3 American social issues.*

- the problem about wealthy
- the problem about strong
- the problem about safety

STAGE 2: ANALYZING THE PROBLEMS

A GROUP WORK. Match the words with their descriptions and fill the most emergency problem if you were president.

If I were president, I would solve the safety problem.

- 1. Teen Pregnancy ability to understand and written materials associated with varying contexts *ความสามารถในการอ่านและเขียนที่ต่างกัน*
- 2. illiteracy the condition people without a permanent dwelling.
- 3. Homelessness people who want to work but don't have a job.
- 4. Unemployment Pregnancy and childbirth complications are the second cause of death among 15- to 19-year-old
- 5. wealthy → Economy crisis.
- 6. strong → Regime.
- 7. safety → terrorism.

B Tell your group about problem that you agreeing with, then identify more problem at least 3 problems.

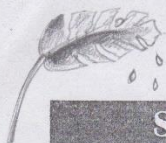
For example: I agree with illiteracy. I think it makes people unemployed easily.

I agree with Terrorism (safety)

I think crime in america it so dangerous for tourist and nearby residents

In my opinion the drug problem is can makes people commit a crime

Based on my experience, I think crime equipment easy to trade so crime still exist

STAGE 3: SUGGESTING THE SOLUTIONS

A CONVERSATION

Sara and Maxwell are talking about political Campaign in the President Election 2019.

Listen and circle the sentence that make agreement and disagreement.

Sara: Look! That is Mac Donald. He is very popular online recently.

Maxwell: Oh really? He looks so young and smart. Let's look at his campaign. What do you think?

Sara: I think this is an interesting campaign, especially proposing new legislation and invest tax to hire a good teacher.

Maxwell: I agree with you. I think illiteracy was a huge problem for a long time. The education system has been failing.

Sara: Actually, I am not sure about his Economic campaign. I think it makes benefit to the billionaire because he develops the project in the downtown.

Maxwell: I see what you mean, but he is the best success business man. I think he also have his own plan to expand to suburb next step.

Sara: I think so. He is the best candidate ever.

LANGUAGE FOCUS

AGREEMENT

I agree (with you)
 You're/ That's right.
 That's/It's true
 I know.
 I think so.
 Absolutely.
 Exactly.
 That's exactly how I feel.

DISAGREEMENT

I disagree.
 I don't agree.
 I can't agree.
 I don't think so.
 I'm not sure (about that)
 I'm afraid I disagree.
 I totally disagree.
 That's not always true.

Expressing an Opinion

I think/believe that ... / In my opinion ... / Based on my experience, I think ...

B DISCUSSION. Mac Donald and Truck Kandy are running for president. Read the ads then tell your group which candidate do agree and disagree and why?

 Lala Party

- ⊕ I plan on *proposing* new legislation
Invest more tax dollars in our public schools, New funding would be used to hire and *retain* good teachers. Build and *renovate* new schools
- ⊕ I plan on *renovating* healthcare center to assist adolescence and accommodate a number of teen pregnancy.

 Mac Donald

X	9
---	---

 The Eye Party

- ⊕ *Stimulus package* includes cash handouts to low-income earners, those over 60 years of age and unemployed.
- ⊕ I plan on *creating* housing care for homeless, *welfare card* would be used to support them.
- ⊕ I am proposing the construction of *Sansab* canal system.

Truck Kandy

X	2
---	---

C Choose only one campaign that you think it can solve the most important issue then suggest possible solutions.

1

I think Education system is the most important because the politician said about the quality of teacher on his campaign speech

2

I agree, there is a lot of school in USA. One thing is people can pay money for graduation from some school.

3

I don't think so.....

STAGE 4: SUMMARIZING

A **GROUP WORK.** Each member lists the possible solution with supporting reason in the chart and tell your group.

	Possible Solutions	Reasons
Member 1	Reduce drug problems.	because Drug is can make a crime.
Member 2	Add more strict the laws	because the law is more stringent will make people
Member 3	check for illegal arms.	Because weapons get crimes less courageous.
Member 4	In crese the number of soldiers and police	to help and take care of the population.
Member 5		

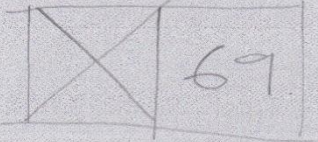
B Summarize the possible solutions and decide the final solution to solve the problem scenario with supporting information why do you choose this solution.

Problem	
Final Solution	Add more strict the laws.
Reasons	because the law is more stringent will make people

6

C Create your own political campaign to solve the social issue from your final solution and Name the political party.

Add rules to punish offenders
Control Peaking Legally
Reduce drug problems.

3 MONEY PROBLEMS

STAGE 1: PRESENTING THE PROBLEMS

PROBLEM SCENARIO

MARTINA HABITS

Martina has to admit that she is a bit of a *spendthrift* so she doesn't think the money would last very long! She would first use the money to pay off her existing credit card bills and then she'd go on an epic *shopping spree*! She should save more money, but she never seem to do it. When she *short on a cash*, she always borrows an amount of money from her classmate and hard to pay it back.

A List at least 2 things **what happen** with Martina. (Fact)

Example: - *Martina is a bit of a spendthrift.*

- she always borrow money from classmate.
And she doesn't payback.

B Think of info needed for solve the problem

Example: - *How to manage the budget.*

- pay money back to classmate

STAGE 2: ANALYZING THE PROBLEMS

A Group work. Match the words with their descriptions

Spendthrift <i>gelişmiş</i>	☐ a short period of time in which someone buys a lot of things
Debt Payments	☐ not having enough of money
Loan <i>para</i>	☐ a person who spends money in an extravagant, irresponsible way.
Short on cash	☐ This includes any student loans, credit cards, payday loans, lines of credit etc.
shopping spree	☐ Money that you borrow from the bank
overspending	☐ you have no choice to avoid paying: car repair, hang out
unexpected cost	☐ spend more money than you should

B Short talk. Create short conversations about the Marta's overspending.

A: What is the problem?

B: *Martina is a bit spendthrift and she always borrow*

A: What should we do about it? *money from classmate and hard to pay back.*

B: *tell her reduce the frequency of shopping.*

C Group work. Tell your group about money problem that you need to regret someone, then identify more problem at least 3 problems.

For example: I regret that I tell a lie to my mother for an amount of money. I think that make me a spendthrift.

I regret that I *buying exo concert ticket and didn't tell my mom.*

I think *that make me short on cash*

In my opinion *I buying a lot of accessories and how I'm overspending.*

Based on my experience, I think *I pay money for foods and I have to do part time job.*

STAGE 3: SUGGESTING THE SOLUTIONS

MONEY PROBLEM CONVERSATION

Jannie has to fix her car due to an accident, then she borrows some money from her sister. Listen to and Underline the two regrets.

JINNIE: I'm sorry. It was an accident.

CLAIRE: No problem. It happens.

JINNIE: Do you worry about having enough money?

CLAIRE: Not really. I believe that I can manage them.

JINNIE: How much do I owe you sis?

CLAIRE: Your total come to 13,477 bahts. You just give me 13,000 bahts.

JINNIE: Oh! thank you, but I just bought my new clothes for 3,000 bahts yesterday, I only have 5,000 bahts left on me and I don't get paid until next month. It's a shame I can't pay you back recently.

CLAIRE: Really? That's terrible. Why don't you find a second job.

You have to make some extra money or just save your money seriously.

JINNIE: I regret spending a lot of money. I will find a second job to gain the money back to you sis. Please don't tell anything to mom for my epic shopping spree.

CLAIRE: OK. Deal!

LANGUAGE FOCUS

Regret

It's a shame (that)...	I regret...ing
It's a pity (that)...	I regret (that) I ...
(It's) too bad (that)...	I'm sorry about ...ing
I'm disappointed (that) ...	I'm sorry (that) I ...
It's disappointing (that) ...	I wish I hadn't ...

Regret (stronger)

I could kill myself
I could shoot myself
I could (just) die!
I could kick myself!

B Use the Language Focus to create the same situation. Find the other regret to make brother accepts your apologize.

(1) How much do Marina owe you? I am her boyfriend.

(3) Oh! thank you, but she is short on cash and just bought her new clothes for1..... bahts

(4) I only have100..... bahts left on me and I don't get paid until next month. I could.....just die!.....

(6) I'm sorry abouttry.....ing a lot of money. I couldfind a second job..... and broke up with marina

(7) Please don't tellmarina.....

(2) Her total come to 10,400 bahts. You just give me10,000..... bahts.

(5) Really? That's terrible. Why don't you find a second job. You have to make some extra money or just save your money seriously.

(8) OK deal!

STAGE 4: SUMMARIZE

A **GROUP WORK.** Each member lists the possible solution with supporting reason in the chart and tell your group.

	Possible Solutions	Reasons
Member 1	Sell second hand stuff	for getting money.
Member 2	find some boyfriend to pay you	because I will not have to pay myself
Member 3	Buy lotteries.	Maybe you won lottery
Member 4	Do part time job hardly	because it will make money for you.
Member 5	stop being an spendthrift	this is the reason you can't have enough money.

B Summarize the possible solutions and decide the final solution to solve the problem scenario with supporting information why do you choose this solution.

Problem	
Final Solution	do part time job hardly
Reasons	because it will make money for you.

C Your parent mad at you about overspending, they will never give you any budget for 3 months. You are going to be short on cash!! and only have 500 bahts left on you on the last week of the month. There are all of ingredient and things you have. Choose three items to help you survive and if any they are not enough what should you do in the end.

Saving Money Story

Fast food

stationary

Make up

knife

Movie Ticket

Instance Noodles

Tissue paper

Vegetables

Fishing Rod

water

rope

lottery

Name the three items and explain why you chose each one.

Item 1: Instance Noodles

Reasons: I can't lack food.

Item 2: water.

Reasons: I can't lack water.

Item 3: stationary

Reasons: Is an important device to study.

In the END

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
แบบปัญหาเป็นฐานเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร**

ชื่อ..... นามสกุล..... รหัส.....

ตอนที่ 1 การประเมินให้ระดับความพึงพอใจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษาเพียง

คำตอบเดียว

ระดับ 5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ระดับ 3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

หมายเหตุ การตอบแบบสอบถามฉบับนี้จะถูกเก็บเป็นความลับและไม่มีผลต่อคะแนนของนักศึกษา เพื่อให้ศึกษามีอิสระในการแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ คำตอบที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการนำไปพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ และผู้เกี่ยวข้อง ขอให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามตรงกับ

ด้านเนื้อหา

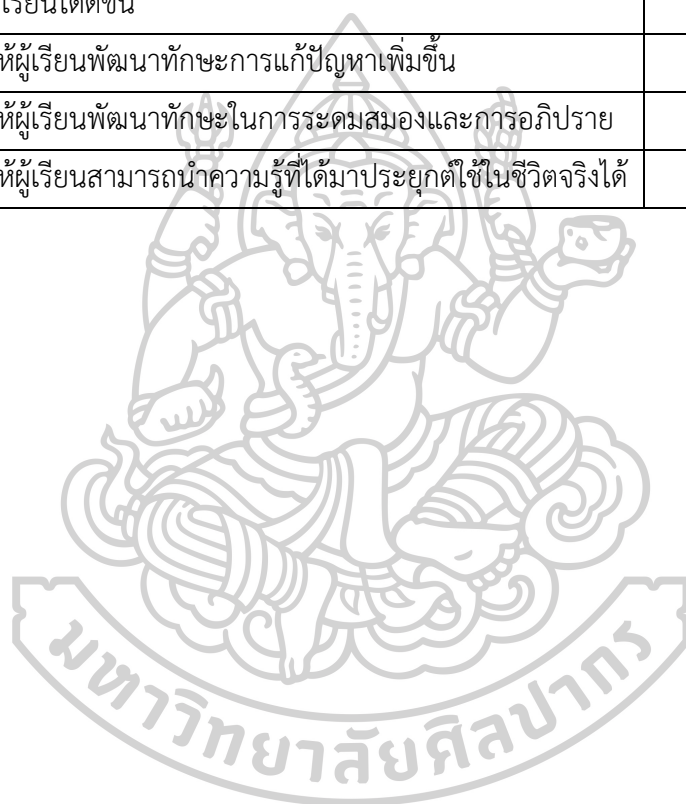
ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	เนื้อหาที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษมีความน่าสนใจ					
2.	เนื้อหาที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษมีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
3	เนื้อหาที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน					
4	เนื้อหาที่ใช้สามารถช่วยให้ระบุปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาได้					

ด้านการจัดการเรียนรู้ (แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน)

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	ขั้นนำเสนอปัญหา (Presenting the Problem)					
5	ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					
6	ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจต่อสถานการณ์ปัญหา (Scenario Problem) ที่กำหนดให้					
	ขั้นวิเคราะห์ปัญหา (Analyzing the problem)					
7	ทำให้ผู้เรียนมองเห็น/ระบุปัญหา (Scenario Problem) ที่กำหนดให้					
8	ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการวิเคราะห์ข้อมูลและปัญหาร่วมกัน					
	ขั้นนำเสนอแนวทางแก้ปัญหา (Suggesting to the problem)					
9	ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพูดอภิปรายเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหา					
10	ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ และกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น					
	ขั้นสรุป (Summarize)					
11	ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุปความรู้จากการนำเสนอแนวทางแก้ปัญหาได้					

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
12	ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนให้สูงขึ้น					
13	ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ของผู้เรียนได้ดีขึ้น					
14	ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้น					
15	ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะในการระดมสมองและการอภิปราย					
16	ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้					

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (รชช) / 1663

วันที่ 1 มีนาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.รินทร์ ชิพอรันย์

ด้วย นางสาวณัชชา อ่อนสัมพันธ์ รหัสประจำตัว 58254319 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " การศึกษาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 6806 (๗๖๓) 1664

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 มีนาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ธิดารัตน์ เขตุน

ด้วย นางสาวณัชชา อ่อนสัมพันธ์ รหัสประจำตัว 58254319 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การศึกษาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี "

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจ้อย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (วสช) / 1665
 ศว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
 พระราชวังสนามจันทร์
 อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 มีนาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์จิกามาศ สุขเกษม

ด้วย นางสาวณัชชา อ่อนสัมพันธุ์ รหัสประจำตัว 58254319 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การศึกษา
 ผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานสำหรับนักศึกษาระดับ
 ปริญญาตรี "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
 ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จิกามาศ มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
 นครปฐม โทร.034-218790

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (นร)/1666

วันที่ 1 มีนาคม 2562

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ด้วย นางสาวณัชชา อ่อนสัมพันธ์ รหัสประจำตัว 58254319 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " การศึกษาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี" มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจ้อย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (นส) / 1667

วันที่ 1 มีนาคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ด้วย นางสาวณัชชา อ่อนสัมพันธุ์ รหัสประจำตัว 58254319 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " การศึกษาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี " มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งนักศึกษาระดับปริญญาตรีทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ศึกษาค้นคว้าด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวณัชชา อ่อนสัมพันธุ์
วัน เดือน ปี เกิด	21 กันยายน 2529
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2554 สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัสเซียศึกษา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.2558 ศึกษาต่อระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 13 หมู่ 3 ตำบลหนองดินแดง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000

